Eurooppalainen maksamismääräys

Eurooppalainen maksamismääräys on vakiolomakkeilla tehtävä yksinkertaistettu menettely sellaisia rajatylittäviä rahamääräisiä vaatimuksia varten, joita vastaaja ei ole riitauttanut.

Eurooppalaista maksamismääräystä varten on laadittu vakiolomakkeita, jotka ovat saatavilla täällä kaikilla EU:n virallisilla kielillä. Linkistä selviää myös, mikä tuomioistuin voi antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen ja minne hakemus on lähetettävä.

Menettely aloitetaan täyttämällä lomake A, jossa annetaan tarkat tiedot asianosaisista ja vaatimuksen luonteesta ja määrästä. Tuomioistuin käsittelee hakemuksen, ja jos lomake on täytetty oikein, sen pitäisi antaa eurooppalainen maksamismääräys 30 päivän kuluessa.

Tuomioistuimen on tämän jälkeen annettava eurooppalainen maksamismääräys vastaajalle tiedoksi. Vastaaja voi joko maksaa vaaditun summan tai vastustaa maksamismääräystä. Hänellä on 30 päivää aikaa vastustaa eurooppalaista maksamismääräystä. Jos vastaaja vastustaa maksamismääräystä, kantaja voi joko päättää, että asia siirretään tavanomaisten siviilioikeuden tuomioistuinten käsiteltäväksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti, tai että se käsitellään eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn mukaisesti, tai että asian käsittely lopetetaan.

Jos vastaaja ei vastusta vaatimusta, eurooppalaisesta maksamismääräyksestä tulee automaattisesti täytäntöönpanokelpoinen. Eurooppalaisesta maksamismääräyksestä on lähetettävä jäljennös ja tarvittaessa käännös sen jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomaisille, jossa maksamismääräys on määrä panna täytäntöön. Täytäntöönpano tapahtuu sen jäsenvaltion kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, jossa maksamismääräys pannaan täytäntöön. Lisätietoja täytäntöönpanosta on saatavilla täällä.

Oppaassa ei ole otettu huomioon **kahta muutosta**, jotka tulivat voimaan 14. heinäkuuta 2017. **Ensimmäisellä muutoksella** lisätään mahdollisuus jatkaa menettelyä siinä tapauksessa, että on annettu vastine eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 861 /2007 mukaisesti. **Toisella muutoksella laajennetaan eurooppalaisen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavan menettelyn soveltamisala kattamaan vaateet, joiden arvo on enintään 5 000 euroa.**

Lisätietoja tästä on asetuksen 17 artiklan uudessa tekstissä **sekä asetuksen (EY) N:o 861/2007 2 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2015/2421**.

Linkit

Eurooppalainen maksamismääräys – jäsenvaltioiden ilmoitukset ja hakutoiminto toimivaltaisten tuomioistuimien tai viranomaisten etsimiseen)

Käsikirja eurooppalaisesta maksamismääräyksestä annetun asetuksen soveltamista varten PDF (5812 Kb)

Tietoa kansallisista maksamismääräysmenettelyistä saa napsauttamalla kyseisen valtion lippua.

Päivitetty viimeksi: 16/01/2023

Tätä sivustoa ylläpitää Euroopan komissio. Sivuston tiedot eivät välttämättä edusta Euroopan komission virallista kantaa. Komissio ei ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. EU:n sivustoihin sovellettavat tekijänoikeussäännöt löytyvät oikeudellisesta huomautuksesta.

Eurooppalainen maksamismääräys - Belgia

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Belgiassa on käytössä yksinkertaistettu maksamismääräysmenettely. Menettelystä on säädetty oikeudenkäyntilain (*Gerechtelijk Wetboek / Code judiciaire*) 1338–1344 §:ssä, ja sitä sovelletaan vähäisten määrien velkomiseen.

Yksinkertaistettua maksamismääräysmenettelyä koskeva lainsäädäntö on saatavilla liittovaltion oikeusministeriön verkkosivuilla osoitteessa.

Valitse sivustolla ”Belgische wetgeving / Législation belge”.

Valitse vielä uudestaan ”Belgische wetgeving / Législation belge”

Valitse kohdassa ”Juridische aard / Nature juridique” vaihtoehto ”Gerechtelijk Wetboek / Code judiciaire”.

Syötä kohtaan ”Woord(en)/Mot(s)” luku 664.

Valitse ”Opzoeking/Recherche” ja sen jälkeen ”Lijst/Liste”.

Valitse ”Detail/Détail”.

Hae kohta ”Hoofdstuk XV / Chapitre XV”.

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Menettelyä sovelletaan ainoastaan rahamääräisiin vaatimuksiin.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Oikeudenkäyntilain 1338 §:n mukaan menettelyä sovelletaan ainoastaan enintään 1 860 euron suuruisten erääntyneiden velkojen perimiseen.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Yksinkertaistetun maksamismääräysmenettelyn käyttö on vapaaehtoista.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Ei. Oikeudenkäyntilain 1344 §:n mukaan yksinkertaistettua maksamismääräysmenettelyä koskevia sääntöjä sovelletaan vain, jos velallisen koti- tai asuinpaikka sijaitsee Belgiassa.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Menettely voidaan antaa rauhantuomarin tehtäväksi edellyttäen, että asia kuuluu hänen toimivaltaansa (rauhantuomarin toimivalta, ks. erillinen tietosivu ” Tuomioistuinten toimivalta – Belgia”). Säännöksiä voidaan soveltaa myös kaikkiin kauppatuomioistuimen ja poliisituomioistuimen toimivaltaan kuuluviin, oikeudenkäyntilain 1338 §:ssä tarkoitettuihin riita-asioihin.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Menettelyn vireillepanoa varten ei ole erillistä lomaketta. Laissa säädetään kuitenkin tietyistä ehdoista, jotka koskevat maksukehotuksessa ja tuomioistuimelle toimitettavassa hakemuksessa ilmoitettavia tietoja.

Velkojan on toimitettava velalliselle maksukehotus ennen tuomioistuimen puoleen kääntymistä. Tästä velvoitteesta säädetään oikeudenkäyntilain 1339 §:ssä. Maksukehotuksen voi toimittaa joko haastemiehen välityksellä tai postitse saantitodistuskirjeenä. Samaisessa 1339 §:ssä säädetään myös siitä, mitä tietoja maksukehotuksen on sen mitätöinnin uhalla sisällettävä. Näitä tietoja ovat

yksinkertaistettua maksamismääräysmenettelyä koskevien oikeudenkäyntilain pykälien teksti;
kehotus maksaa 15 päivän kuluessa kirjeen lähettämisestä tai tiedoksiannosta;
maksettava määrä;
tuomioistuin, jossa asia pannaan vireille, jos velallinen ei suorita maksua.
Hakemus tuomioistuimelle toimitetaan kahtena kappaleena 15 päivän kuluessa kehotuksessa ilmoitetun 15 päivän määräajan umpeutumisesta.
Oikeudenkäyntilain 1340 §:n mukaan hakemuksessa on oltava seuraavat tiedot:
päivämäärä (päivä, kuukausi ja vuosi);
hakijan suku- ja etunimi, ammatti ja kotipaikka sekä tapauksen mukaan tämän laillisten edustajien suku- ja etunimi, kotipaikka ja asema;
hakemuksen kohde ja velan tarkka määrä, erittely ja perustelut;
asian käsittelevä tuomioistuin;
asianosaista edustavan asianajajan allekirjoitus.
Mikäli hakija katsoo aiheelliseksi, hän voi ilmoittaa, miksi hän vastustaa maksuajan pidennystä.
Hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat:
valokopio asiakirjasta, johon hakemus perustuu;
haaste, jäljennös saantitodistuskirjeestä, tai alkuperäinen kirje, johon on liitetty näyttö siitä, että vastaanottaja on kieltäytynyt kirjeen vastaanottamisesta tai ei ole hakenut sitä postista, sekä selvitys siitä, että velallinen on kirjoilla väestörekisterissä ilmoitetussa osoitteessa.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Yksi hakemuksen pakollisista kohdista on asianajajan allekirjoitus. Lisäksi oikeudenkäyntilain 1342 §:ssä säädetään, että hakijan asianajajalle lähetetään tuomioistuimen päätöksestä kopio tavallisena kirjeenä. Nämä ovat ainoat säännökset, jotka velvoittavat asianajajan käyttöön.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Hakemuksen on oltava riittävän yksityiskohtainen. Oikeudenkäyntilain 1340 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan hakemuksessa on ilmoitettava hakemuksen kohde sekä velan tarkka määrä, erittely ja perustelut.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Kyllä. Oikeudenkäyntilain 1338 §:n mukaan hakemuksen tueksi tarvitaan velallisen kirjallinen lausunto, jossa velkaa ei kuitenkaan ole pakko tunnustaa.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Tuomioistuin hyväksyy tai hylkää hakemuksen 15 päivän kuluessa sen jättämisestä tutkintajaostossa (*raadkamer / chambre du conseil*) tehtävällä päätöksellä. Tuomioistuin voi myöntää maksuajan pidennyksen tai hyväksyä hakemuksen osittain (ks. oikeudenkäyntilain 1342 §). Tuomioistuimella on tiedot velkaeristä, ja se voi hylätä osan niistä. Näin tuomioistuin voi ottaa huomioon sittemmin mahdollisesti suoritetut maksut. Tuomioistuin voi hylätä hakemuksen kokonaan, jos se ei ole asetettujen ehtojen mukainen (ks. oikeudenkäyntilain 1338–1344 §).
Tuomioistuimen päätös, jolla hakemus hyväksytään kokonaan tai osittain, on vaikutukseltaan rinnastettavissa yksipuoliseen tuomioon.
Velkojan on huolehdittava tuomioistuimen päätöksen tiedoksiannosta velalliselle.
Oikeudenkäyntilain 1343 §:n 2 momentin mukaan päätöksen tiedonannon on sen mitätöinnin uhalla sisällettävä seuraavat asiakirjat ja tiedot:
kopio hakemuksesta
määräaika, jonka kuluessa velallinen voi ilmoittaa vastustavansa päätöstä;
tieto tuomioistuimesta, jossa vastustus on esitettävä, ja tätä koskevat muotoseikat.
Saman seuraamuksen uhalla velallista on varoitettava tiedonannossa siitä, että mikäli hän ei ryhdy toimenpiteisiin ilmoitetussa määräajassa, hänet voidaan millä tahansa oikeudellisella keinolla velvoittaa maksamaan vaaditut rahamäärät.
Päätöksestä tulee lopullinen, jos velallinen ei vastusta sitä eikä hae siihen muutosta asetetussa määräajassa.

1.5 Muutoksenhaku

Muutoksenhaku velkojan toimesta
Velkojan muutoksenhakukeinoista säädetään oikeudenkäyntilain 1343 §:n 4 momentissa. Velkoja ei voi varsinaisesti valittaa hakemuksensa hylkäämisestä tai osittaisesta hyväksymisestä. Sen sijaan hän voi toimittaa saman hakemuksen tavanomaista tietä (eli ei yksinkertaistetussa menettelyssä). Jos hakemus hyväksytään osittain ja velkoja haluaa siitä huolimatta esittää sen tavanomaista tietä, ehtona on, ettei hän ole ehtinyt antaa päätöstä tiedoksi velalliselle.
Vastustus tai muutoksenhaku velallisen toimesta
Velallinen voi vastustaa päätöstä kahdella tavalla: hän voi valittaa siitä ylempään oikeusasteeseen tai vastustaa sitä (jos velkojan hakemus hyväksytään tuomioistuimen päätöksellä kokonaan tai osittain, päätöksellä on sama vaikutus kuin yksipuolisella tuomiolla; ks. oikeudenkäyntilain 1343 §:n 4 momentti).
Molemmissa tapauksissa määräaika on kuukausi tuomioistuimen päätöksen tiedoksiannosta (ks. oikeudenkäyntilain 1048 ja 1051 §). Määräaikaa voidaan jatkaa, jos jommallakummalla osapuolella ei ole koti- tai asuinpaikkaa tai valittua kotipaikkaa Belgiassa.
Tässä tapauksessa sovelletaan vastustusta ja muutoksenhakua koskevia yleisiä oikeussääntöjä, lukuun ottamatta yhtä, oikeudenkäyntilain 1343 §:n 3 momentin toisessa kohdassa esitettyä poikkeusta: 1047 §:stä (jossa edellytetään haastemiehen käyttöä) poiketen tuomioistuimen päätöstä voi vastustaa hakemuksella, joka toimitetaan tuomioistuimen kirjaamoon yhtä monena kappaleena kuin asiassa on osapuolia ja asianajajia ja jonka kirjaaja antaa tiedoksi velkojalle ja tämän asianajajalle tuomioistuimen kirjelmällä.
Vastustusta ilmaisevan hakemuksen on mitätöinnin uhalla sisällettävä seuraavat tiedot:
päivämäärä (päivä, kuukausi ja vuosi);
vastustavan osapuolen suku- ja etunimi, ammatti ja kotipaikka;
velkojan suku- ja etunimi ja kotipaikka ja tämän asianajajan nimi;
riidanalainen päätös;
vastustuksen perustelut.
Tämän jälkeen kirjaaja kutsuu osapuolet tuomarin määräämään istuntoon.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Belgian laissa ei ole nimenomaisia säännöksiä vastaväitteestä.
Velallinen voi toimittaa tietoja rauhantuomarille, mikä ei kuitenkaan vaikuta yksipuolisen tuomion luonteeseen.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Kuten edellä todettiin, vastaväitettä ei ole mahdollista esittää. Yksinkertaistettua menettelyä jatketaan velallisen vastustuksesta riippumatta.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Katso kohta 1.7.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Päivitetty viimeksi: 24/10/2019
Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Bulgaria

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Bulgarian siviiliprosessilain (*Grazhdansko protsesualen kodeks*) (julkaistu 20.7.2007 virallisessa lehdessä N:o 59, tuli voimaan 1.3.2008, ja viimeiset muutokset julkaistu virallisessa lehdessä N:o 86/2017) XXXVIII luvussa ”Maksamismääräysmenettely” säädetään yksinkertaistetusta menettelystä, jonka avulla kantaja voi periä saataviaan, jos vastaaja ei todennäköisesti vastusta vaatimusta.

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Siviiliprosessilain 410 §:n mukaan velkoja voi pyytää täytäntöönpanomääräyksen antamista seuraavien saatavien perusteella:
rahamääräiset saatavat tai saatavat, jotka koskevat korvattavissa olevia tavaroita, jos kanne kuuluu piirituomioistuimen (*rayonen sad*) toimivaltaan;
sellaisen irtaimen omaisuuden siirto, jonka velallinen on saanut sillä ehdolla, että hän palauttaa sen, tai joka on pantattu tai jonka velallinen on siirtänyt, koska hänet on velvoitettu luopumaan omistuksesta, edellyttäen, että kanne kuuluu piirituomioistuimen toimivaltaan.
Hakemuksen on täytettävä siviiliprosessilain 127 §:n 1 ja 3 momentin ja 128 §:n 1 ja 2 momentin vaatimukset, ja siinä on ilmoitettava pankkitili tai muu maksutapa.
Lisäksi siviiliprosessilain 417 §:ssä säädetään nimenomaisesti, että kantaja voi pyytää täytäntöönpanomääräyksen antamista, kun saatava sen määrästä riippumatta perustuu
hallintoelimen toimeen, jonka täytäntöönpanovastuu kuuluu siviilituomioistuimille;
kirjanpitoaineistoon tai -otteeseen, jolla vahvistetaan valtion elinten, kuntien ja pankkien saatavat;
asiakirjaan tai sopimukseen, jonka allekirjoitukset notaari on vahvistanut ja jotka koskevat niissä olevia velvoitteita rahamäärien tai muiden korvattavien tavaroiden maksamisesta sekä velvoitteita tiettyjen tavaroiden siirrosta;
panttirekisteriotteeseen, joka koskee kirjattua vakuutta ja täytäntöönpanon aloittamista, kun on kyse vakuutena olevien esineiden siirrosta;
panttirekisteriotteeseen, joka koskee kirjattua osamaksukauppasopimusta tai leasing-sopimusta, jossa määrätään myytyjen tai leasing-sopimuksen kohteena olevien tavaroiden palauttamisesta;
velvoitteita ja sopimuksia koskevan lain (*Zakon za zadalzheniyata i dogovorite*) 160 §:n ja 173 §:n 3 momentin mukaista panttausta tai kiinnitystä koskevaan sopimukseen;
voimassa olevaan säädökseen, jossa vahvistetaan yksityinen, valtion tai kunnan saatava, kun se pannaan täytäntöön siviiliprosessilain mukaisesti;
maksuvajauksen vahvistavaan asiakirjaan;
velkakirjaan, vekseliin tai muuhun vastaavaan arvopaperiin sekä obligaatioon tai obligaation kuponkiin.
Kun siviiliprosessilain 417 §:ssä tarkoitettuun hakemukseen on liitetty asiakirja, johon saatava perustuu, velkoja voi pyytää tuomioistuinta määräämään välittömästi täytäntöönpanosta ja antamaan ulosottomääräyksen.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Saataville ei ole ylärajaa, jos ne perustuvat siviiliprosessilain 417 §:ssä tarkoitettuihin asiakirjoihin.
Muissa tapauksissa, kun saatava koskee rahamääriä, korvattavia tavaroita tai omaisuuden siirtoa, täytäntöönpanomääräys voidaan antaa vain, jos kanne kuuluu piirituomioistuimen toimivaltaan. Piirituomioistuin on toimivaltainen käsittelemään siviili- ja kauppaoikeudellisia kanteita, jos kyse on enintään 25 000 levin rahamäärästä, sekä elatusapukanteita, työoikeudellisia kanteita ja kanteita, jotka perustuvat maksuvajauksen vahvistavaan asiakirjaan.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Menettelyn käyttö on vapaaehtoista. Vaikka täytäntöönpanomääräyksen antamisen edellytykset täyttyisivät, kantajan ei ole pakko käyttää täytäntöönpanomääräysmenettelyä, vaan hän voi nostaa kanteen tavallista kannemenettelyä noudattaen.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Täytäntöönpanomääräystä ei anneta, jos velallisella ei ole pysyvää osoitetta tai tavanomaista asuinpaikkaa taikka rekisteröityä toimipaikkaa tai yrityksen kotipaikkaa Bulgariassa.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Hakemus on toimitettava velallisen pysyvän osoitteen tai rekisteröidyn toimipaikan perusteella toimivaltaiseen piirituomioistuimeen. Tuomioistuimella on kolme päivää aikaa viran puolesta varmistaa alueellinen toimivalta. Jos tuomioistuin katsoo, että asia ei kuulu sen toimivaltaan, se toimittaa asian edelleen toimivaltaiseen tuomioistuimeen.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

On käytettävä oikeusministeriön hyväksymää hakemuslomaketta. Hakemuslomake on liitteenä oikeusministerin 20. helmikuuta 2008 antamassa asetuksessa N:o 6, jossa säädetään täytäntöönpanomääräystä koskevien lomakkeiden, täytäntöönpanomääräyksen antamista koskevien hakemusten ja muiden täytäntöönpanomääräysmenettelyyn liittyvien hakemusten hyväksymistä (siviiliprosessilain 425 §).

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Se ei ole pakollista.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Hakemuksessa kuvataan ne seikat, joihin vaatimus perustuu, ja vaatimuksen kohde.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Siviiliprosessin 410 §:n mukaiseen hakemukseen ei tarvitse liittää vaatimusta perustelevaa näyttöä. Kantaja voi liittää sellaista näyttöä, mutta hänellä ei ole velvollisuutta tehdä niin, koska menettelyn tavoitteena on vain selvittää, vastustetaanko vaatimusta. Riittää, että kantaja väittää, että hänellä on vaatimus. Jos velallinen vastustaa täytäntöönpanomääräystä, menettelyn aikana tutkitaan vaatimuksen todenperäisyys. Hakemukseen on liitettävä todistus mahdollisten tuomioistuinmaksujen maksamisesta sekä valtakirja, jos hakemuksen jättää muu kuin kantaja itse.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Siviiliprosessilain 410 §:n mukainen täytäntöönpanomääräystä koskeva hakemus hylätään seuraavissa tapauksissa:
jos vaatimus ei täytä siviiliprosessilain 410 §:ssä säädettyjä edellytyksiä, eli se ei koske rahamääräistä tai muina korvattavissa olevina tavaroina olevaa velkaa, jonka määrä on enintään 25 000 leviä, tai siviiliprosessilain 410 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun luokkaan kuuluvaa omaisuutta, taikka jos lomaketta ei ole täytetty asianmukaisesti. Tällöin hakemusta ei jätetä silleen, vaan se hylätään suoraan. Ainoastaan poikkeustapauksissa, jos kantaja ei ole

käyttänyt hyväksyttyä hakemuslomaketta tai on käyttänyt väärää lomaketta, tuomioistuin kehottaa häntä korjaamaan virheensä ja liittää asianmukaisen lomakkeen antamaansa ilmoitukseen (siviiliprosessilain 425 §:n 2 momentti);
jos vaatimus on lain tai moraaliperiaatteiden vastainen;
jos velallisella ei ole pysyvää osoitetta tai rekisteröityä toimipaikkaa taikka tavanomaista asuinpaikkaa tai yrityksen kotipaikkaa Bulgariassa.

1.5 Muutoksenhaku

Osapuolet eivät voi hakea täytäntöönpanomääräykseen muutosta muuten kuin kustannusten osalta. Kantaja voi jättää toimivaltaiseen maakuntatuomioistuimeen (*okrazhen sad*) yksityisen valituksen, joka koskee määräystä, jolla hakemus hylätään joko kokonaan tai osittain. Valituksesta ei tarvitse toimittaa jäljennöstä sen tiedoksi antamista varten. Muutosta voi hakea myös tuomioistuimen päätökseen, jolla määrätään välittömästä täytäntöönpanosta siviiliprosessilain 417 §:ssä tarkoitettuja asiakirjoja koskevissa tapauksissa. Yksityinen hakemus välitöntä täytäntöönpanoa koskevan päätöksen kumoamiseksi on toimitettava yhtä aikaa täytäntöönpanomääräystä koskevan vastineen kanssa, ja sen perusteena voivat olla pelkästään siviiliprosessilain 417 §:ssä tarkoitetut asiakirjat.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Sen jälkeen, kun velallinen on saanut täytäntöönpanomääräyksen, hänellä on kaksi viikkoa aikaa vastustaa sitä tai jotakin sen osaa kirjallisesti. Hänen ei tarvitse esittää perusteluja, lukuun ottamatta seuraavia, siviiliprosessilain 414a §:ssä tarkoitettuja tapauksia:
– velallinen on täyttänyt velvoitteensa
– velallinen ei ole aiheuttanut kuluja, koska hänen toimintansa ei ole antanut aihetta vaatimuksen esittämiselle. Tällaisissa tapauksissa vastalause on lähetettävä kantajalla huomautuksia varten kolmen päivän kuluessa. Jos kantaja ei esitä huomautuksia, tuomioistuin mitätöi täytäntöönpanomääräyksen kokonaan tai osittain, kuluja koskeva osa mukaan luettuna. Jos täytäntöönpanomääräyksen perusteella on annettu ulosottomääräys, myös se mitätöidään siviiliprosessilain 208 §:n mukaisesti.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos täytäntöönpanomääräys on annettu tiedoksi siviiliprosessilain 47 §:n 5 kohdan mukaisesti (tiedoksianto asianomaiseen osoitteeseen) ja velallinen esittää vastalauseen määräajassa tai jos tuomioistuin on kieltäytynyt antamasta täytäntöönpanomääräystä, tuomioistuin ilmoittaa kantajalle, että tämä voi nostaa kanteen saatavan vahvistamiseksi kuukauden määräajassa maksamalla asianmukaiset tuomioistuinmaksut. Lisäksi tuomioistuin määrää täytäntöönpanon keskeyttämisestä, jos on annettu siviiliprosessilain 418 §:n mukainen ulosottomääräys. Jos kantaja ei näytä toteen, että hän on nostanut vahvistuskanteen mainitussa määräajassa, tuomioistuin kumoaa täytäntöönpanomääräyksen kokonaan tai siltä osin kuin kannetta ei ole nostettu.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Siviiliprosessilain 416 §:ssä säädetään, että jos vastinetta ei esitetä määräajassa tai jos se peruutetaan, täytäntöönpanomääräys tulee voimaan ja tuomioistuin antaa sen perusteella ulosottomääräyksen, jota koskeva maininta lisätään täytäntöönpanomääräykseen.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Velallinen, joka ei ole saanut mahdollisuutta vastustaa kantajan vaatimusta, voi seuraavissa tapauksissa hakea muutosta muutoksenhakutuomioistuimessa yhden kuukauden kuluessa siitä, kun hän on saanut tiedon täytäntöönpanomääräyksestä:
täytäntöönpanomääräystä ei annettu hänelle asianmukaisesti tiedoksi;
täytäntöönpanomääräystä ei annettu hänelle henkilökohtaisesti tiedoksi, eikä hänellä ollut tiedoksiantopäivänä vakituista asuinpaikkaa Bulgariassa;
hänen oli mahdotonta saada tietää ajoissa täytäntöönpanomääräyksen tiedoksi antamisesta, koska erityiset ja ennakoimattomat olosuhteet estivät sen;
hän ei kyennyt toimittamaan vastinettaan erityisten, ennakoimattomien ja ylitsepääsemättömien olosuhteiden vuoksi.
Vaatimuksen vastustaminen ei keskeytä täytäntöönpanoa, mutta tuomioistuin voi lykätä sitä velallisen pyynnöstä, jos hän asettaa riittävän vakuuden (siviiliprosessilain 423 §:n 2 momentti).
Tuomioistuin hyväksyy vastalauseen, jos se toteaa, että edellä mainitut edellytykset täyttyvät. Jos muutoksenhakutuomioistuin hyväksyy vastalauseen sen vuoksi, että velallisella ei ole pysyvää osoitetta tai rekisteröityä toimipaikkaa taikka tavanomaista asuinpaikkaa tai yrityksen kotipaikkaa Bulgariassa, se kumoaa täytäntöönpanomääräyksen ja sen perusteella annetun ulosottomääräyksen. Muissa tapauksissa, jos muutoksenhakutuomioistuin hyväksyy vastalauseen, se lykkää annetun täytäntöönpanomääräyksen täytäntöönpanoa ja palauttaa asian piirituomioistuimeen. Piirituomioistuin puolestaan ilmoittaa kantajalle, että tämä voi nostaa saatavaa koskevan kanteen kuukauden määräajassa edellyttäen, että kantaja maksaa asianmukaiset tuomioistuinmaksut (siviiliprosessilain 423 §:n 3 momentti).
Velallinen voi lisäksi vastustaa tavanomaisessa menettelyssä saatavaa, jonka osalta täytäntöönpanomääräys on annettu, jos asiassa on ilmennyt uusia seikkoja tai jos on olemassa uusia merkittäviä asiakirjatodisteita, joista velallinen ei voinut olla tietoinen ennen vastustamista koskevan määräajan umpeutumista, tai velallinen ei voinut saada niitä haltuunsa kyseisessä määräajassa. Kanne on esitettävä kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona velallinen sai tietää uusista seikoista, tai päivästä, jona velallinen on saanut haltuunsa uudet asiakirjatodisteet, mutta viimeistään vuoden kuluessa siitä kun saatava on pantu pakolla täytäntöön (siviiliprosessilain 424 §).

Päivitetty viimeksi: 18/08/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Tšekki

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1896/2006 säädettyjen eurooppalaista maksamismääräystä koskevien menettelyjen lisäksi Tšekissä on käytössä kolme muuta kyseisen menettelyn tyyppiä eli maksamismääräysmenettely, sähköinen maksamismääräysmenettely ja vekseliä tai sekkiä koskeva maksamismääräysmenettely (lain N:o 99 /1963 (siviiliprosessilaki, *občanský soudní řád*) 172–175 §).

1.1 Menettelyn soveltamisala

Maksamismääräys voidaan antaa myös ilman kantajan nimenomaista hakemusta esittämällä vaatimus rahasaatavan suorittamisesta, jos perusteena ovat kantajan ilmoittamat ja dokumentoimat tosiasiat. Tuomioistuin voi aina päättää harkintansa mukaan, käsitteleekö se tapauksen antamalla maksamismääräyksen. Ellei tuomioistuin anna maksamismääräystä, se määrää suullisen käsittelyn. Maksamismääräystä ei voida antaa, jos se on toimitettava ulkomailla asuvalle vastaajalle tai jos vastaajan olinpaikkaa ei tiedetä (lain N:o 99/1963 (siviiliprosessilaki) 172 §:n 2 momentti).
Sähköinen maksamismääräys voidaan antaa vain kantajan pyynnöstä, sähköisessä vakiomuodossa ja sähköisesti allekirjoitettuna. Vaadittu saatava voi olla enintään 1 000 000 Tšekin korunaa. Lisämaksut eivät sisälly saatavan summaan. Sähköistä maksamismääräystä ei voida antaa, jos se on toimitettava ulkomailla asuvalle vastaajalle tai jos vastaajan olinpaikkaa ei tiedetä (lain N:o 99/1963 (siviiliprosessilaki) 174 a §:n 3 momentti).

Vekseliä tai sekkiä koskevalla maksamismääräyksellä voidaan myöntää vekseliin tai sekkiin perustuvia oikeuksia. Jos muodolliset vaatimukset täyttyvät, tuomioistuin on velvollinen tekemään päätöksen yksinkertaistetulla menettelyllä ja antamaan vekseliä (sekkiä) koskevan maksamismääräyksen. Vekseliä tai sekkiä koskeva maksamismääräys voidaan antaa vain kantajan aloitteesta, ja se voidaan antaa, vaikka se pitäisi toimittaa ulkomaille. Vekseliä tai sekkiä koskeva maksamismääräys voidaan antaa vastaajalle tiedoksi vain henkilökohtaisesti. Muut tiedoksiantomuodot on poissuljettu.
Eurooppalainen maksamismääräysmenettely käynnistetään tietyn suuruisten riidattomien rahasaatavien perimiseksi. Riidattomien rahasaatavien on oltava erääntyneitä silloin, kun hakemus eurooppalaisen maksamismääräyksen antamiseksi tehdään. Hakemusta varten on täytettävä lomake A, jossa annetaan kaikki tiedot asianosaisista sekä vaatimuksen luonteesta ja määrästä. Tuomioistuin käsittelee hakemuksen, ja jos lomake on täytetty oikein, sen pitäisi antaa eurooppalainen maksamismääräys 30 päivän kuluessa.

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Maksamismääräyksen, sähköisen maksamismääräyksen tai eurooppalaisen maksamismääräyksen muodossa olevia päätöksiä voidaan soveltaa vain rahasaataviin.
Vekseliä tai sekkiä koskeva maksamismääräys voidaan antaa vain vekselistä tai sekistä aiheutuvien taloudellisten velvoitteiden suorittamiseen.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Sähköisen maksamismääräyksen ollessa kyseessä sovelletaan 1 000 000 Tšekin korunan (tähän eivät sisälly lisämaksut) enimmäisrajaa. Jos kyseessä on eurooppalainen maksamismääräys tai vekseliä (sekkiä) koskeva maksamismääräys, enimmäisrajaa ei ole.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Maksamismääräysmenettely ei ole pakollinen. Kantaja voi vaatia rahasaatavaansa tavanomaisessa riita-asiain käsittelyssä. Kuitenkin, jos kantaja nostaa ” tavallisen” kanteen, ja siinä vaadittu saatava täyttää maksamismääräyksen antamiseen liittyvät vaatimukset, tuomioistuin voi antaa maksamismääräyksen, vaikka kantaja ei olisi sitä nimenomaisesti hakenut. Sähköinen maksamismääräys, eurooppalainen maksamismääräys ja vekseliä (sekkiä) koskeva maksamismääräys voidaan antaa vain kantajan pyynnöstä.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Maksamismääräystä tai sähköistä maksamismääräystä ei voida antaa, jos se on toimitettava ulkomailla asuvalle vastaajalle. Tällaisessa tapauksessa tuomioistuin jatkaa käsittelyä tavanomaista riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti.
Jos Tšekin tai jonkin toisen EU:n jäsenvaltion tuomioistuimen antama eurooppalainen maksamismääräys on toimitettava Tšekkiin, se on annettava vastaajalle tiedoksi henkilökohtaisesti. Korvaavat tiedoksiantomuodot eivät ole sallittuja (lain N:o 99/1963 (siviiliprosessilaki) 174 b §:n 1 momentti).

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Päätöksen maksamismääräyksen tai sähköisen maksamismääräyksen antamisesta tekee alueellista toimivaltaa käyttävä piirioikeus (*okresní soud*). Vekseliä (sekkiä) koskevasta maksamismääräyksestä päättää aina alueoikeus (*krajský soud*) (lain N:o 99/1963 (siviiliprosessilaki) 9 §). Siitä, mihin tuomioistuimeen eurooppalaisen maksamismääräyksen antamista koskeva hakemus on lähetettävä, säädetään eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1896/2006, ks. 6 artikla.

1.3 Muotovaatimukset

Maksamismääräyksen tai vekseliä (sekkiä) koskevan maksamismääräyksen antamiseksi tehtävään hakemukseen ei ole saatavissa vakiomuotoista lomaketta.
Tuomioistuin voi antaa maksamismääräyksen ilman kantajan nimenomaista hakemusta. Tämä ei koske sähköisiä maksamismääräyksiä eikä vekseliä tai sekkiä koskevia maksamismääräyksiä.
Maksamismääräyksen tai vekseliä (sekkiä) koskevan maksamismääräyksen antamiseksi tehtävän hakemuksen on täytettävä tuomioistuimeen toimitettavia hakemuksia koskevat yleiset vaatimukset. Ellei laissa edellytetä tietyntyyppisiä hakemuksia tehtäessä muita tietoja, hakemuksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot: tuomioistuin, jolle hakemus osoitetaan, hakemuksen tehnyt henkilö, asia, johon hakemus liittyy, ja mitä hakemuksella haetaan. Hakemus on päivättävä ja allekirjoitettava. Päiväys- ja allekirjoitusvaatimus ei koske sähköisesti tehtyjä hakemuksia, jotka ovat erityissäännösten mukaisessa muodossa.
Hakemus on tehtävä kirjallisesti paperimuodossa, sähköisesti julkisen tietoverkon kautta tai faksilla (lain N:o 99/1963 (siviiliprosessilaki) 42 §:n 1 ja 4 momentti). Jos hakemus lähetetään sähköisesti tai faksilla, on myös lähetettävä sen alkuperäiskappale kolmen päivän kuluessa tai sanamuodoltaan samanlainen kirjallinen hakemus. Tämä ei koske sähköisiä hakemuksia, joissa on akkreditoidun palveluntarjoajan antamaan hyväksyttyyn varmenteeseen perustuva varmennettu sähköinen allekirjoitus (lain N:o 99/1963 (siviiliprosessilaki) 42 §:n 3 momentti).
Sähköisen maksamismääräyksen antamista koskevan hakemuksen voi tehdä vain sähköisellä vakiolomakkeella (lomake on saatavilla osoitteessa https://www.justice.cz/). Yleisten vaatimusten (lain N:o 99/1963 (siviiliprosessilaki) 42 §:n 4 momentti) lisäksi hakemuksessa on mainittava asianosaisten etunimet, sukunimet ja osoitteet sekä asianosaisten henkilötunnukset tai tunnistenumerot (tapauksen mukaan yrityksen nimi tai oikeushenkilön nimi ja kotipaikka, yritystunnus, valtion nimi ja valtiota tuomioistuimessa edustavan yksikön nimi). Lisäksi hakemuksessa on oltava tarvittaessa asianosaisia edustavien henkilöiden nimet, kuvaus ratkaisevista tosiseikoista ja kantajan esittämän todisteen määrittely, ja siitä on käytävä selväksi, mitä kantaja hakee (lain N:o 99/1963 (siviiliprosessilaki) 79 §:n 1 momentti). Hakemuksessa on mainittava myös henkilön syntymäaika, oikeushenkilön tunnistenumero tai liiketoimintaa harjoittavan henkilön tunniste (lain N:o 99/1963 (siviiliprosessilaki) 174 a §:n 2 momentti). Hakemuksessa on oltava kantajan varmennettu sähköinen allekirjoitus, joka perustuu sertifioidun palveluntarjoajan antamaan hyväksyttyyn varmenteeseen.
Eurooppalaisen maksamismääräyksen hakemista varten on täytettävä lomake A, joka on esitetty eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 liitteessä I. Lomakkeessa on annettava kaikki tiedot asianosaisista sekä vaatimuksen luonteesta ja määrästä.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Vakiolomakkeen käyttäminen on pakollista vain lähetettäessä sähköinen maksamismääräys. Lomake on saatavilla osoitteessa https://www.justice.cz/.
Hakemuksessa on oltava kantajan varmennettu sähköinen allekirjoitus, joka perustuu sertifioidun palveluntarjoajan antamaan varmennettuun todistukseen. (lain N:o 99/1963 (siviiliprosessilaki) 174 a §). Eurooppalaisen maksamismääräyksen antamista koskevan hakemuksen muotovaatimukset on esitetty edellä kohdassa 1.3.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Ei.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Maksamismääräys tai sähköinen maksamismääräys voidaan antaa vain, jos oikeus saatavaan perustuu kantajan esittämiin ja dokumentoimiin tosiseikkoihin (ks. kohta 1.3.4.). Jotta voidaan todeta, että oikeus saatavaan perustuu kantajan esittämiin tosiseikkoihin, hakemukseen on liitettävä kuvaus ratkaisevista tosiseikoista ja riittävät todisteet, joiden perusteella tuomioistuin voi tehdä oikeudellisen arvioinnin kantajan esittämistä tapaukseen liittyvistä tosiseikoista. Tapauksen olosuhteet on esitettävä kokonaisuudessaan, jotta voidaan arvioida, mitä laillista oikeutta vaaditaan (mitä oikeudellista sääntelyä on sovellettava). Lisäksi kantajan on esitettävä kaikki tosiseikat, joihin oikeuksien ja velvollisuuksien syntyminen, muuttuminen tai päättyminen kyseisen sääntelyn mukaan kytkeytyvät. Kaikista on esitettävä asianmukaiset todisteet.

Vekseliä tai sekkiä koskevan maksamismääräyksen antamiseen liittyvässä menettelyssä edellytetään, että kantaja esittää alkuperäisen vekselin tai sekin, jonka autenttisuutta ei perustellusti ole syytä epäillä, ja muut oikeuden käyttämiseen tarvittavat asiakirjat.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Kyllä. Menettelyn luonteen mukaisesti kantajan oikeus saatavaan on dokumentoitava asiakirjatodistein. Sähköisen maksamismääräyksen antamista koskevaan hakemukseen on liitettävä asiakirjatodisteet sähköisessä muodossa. Vekseliä (sekkiä) koskevan maksamismääräyksen antamista koskevaan hakemukseen on liitettävä alkuperäinen vekseli tai sekki. Kantajan oikeutta liittää mukaan todisteita haluamassaan laajuudessa ei ole rajoitettu millään tavoin.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Ellei maksamismääräystä voida antaa, tuomioistuin ei kumoa sitä koskevaa hakemusta, vaan jatkaa tapauksen käsittelyä tavanomaisten riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti (määrää suullisen käsittelyn). Maksamismääräystä ei voida antaa, jos kantaja ei vaadi rahasaatavaa, jos vastaajan olinpaikkaa ei tiedetä tai jos maksamismääräys on toimitettava ulkomailla asuvalle vastaajalle.

Tuomioistuin hylkää sähköisen maksamismääräyksen antamista koskevan hakemuksen, ellei siinä ole kaikkia laissa vaadittuja tietoja tai jos se on niin vaikeaselkoinen tai moniselitteinen, että käsittelyn jatkaminen on mahdotonta. Tuomioistuin ei tällöin pyydä kantajaa korjaamaan tai täydentämään hakemusta.

Jos vekseliä (sekkiä) koskevan maksamismääräyksen antamista koskevaa hakemusta ei voida hyväksyä, tuomioistuin määrää suullisen käsittelyn.

1.5 Muutoksenhaku

Tuomioistuin ei tee päätöstä, jonka mukaan maksamismääräys, sähköinen maksamismääräys tai vekseliä (sekkiä) koskeva maksamismääräys jätetään tutkimatta. Kysymys maksamismääräyksen poistamisesta johtuvasta muutoksenhausta on näin ollen tarpeeton.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Maksamismääräys tai sähköinen maksamismääräys voidaan kyseenalaistaa antamalla vastine. Vastaaja voi antaa vastineen 15 päivän kuluessa maksamismääräyksen tai sähköisen maksamismääräyksen tiedoksiantopäivästä. Vastine sähköiseen maksamismääräykseen voidaan antaa myös sähköisessä muodossa. Siihen tarvitaan varmennettu sähköinen allekirjoitus. Vastinetta ei tarvitse perustella, mutta sitä koskevan hakemuksen on täytettävä tuomioistuimelle toimitettavia hakemuksia koskevat yleiset vaatimukset. Näin ollen hakemus on päivättävä ja allekirjoitettava, ja siitä on käytävä selville, mihin tuomioistuimeen se on osoitettu, kuka sen on tehnyt, mihin asiaan se liittyy ja mitä sillä haetaan.

Vekseliä (sekkiä) koskevan maksamismääräyksen voi kyseenalaistaa antamalla vastine 15 päivän kuluessa tiedoksiannosta. Vastaajan on esitettävä kaikki seikat, joita hän vekseliä (sekkiä) koskevassa maksamismääräyksessä vastustaa.

Eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä vastaaja voi joko maksaa vaaditun summan tai kyseenalaistaa vaatimuksen 30 päivän kuluessa antamalla vastineen määräyksen antaneelle tuomioistuimelle. Vastine annetaan käyttämällä eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 mukaista lomaketta F. Sen jälkeen tapaus siirtyy siviilituomioistuimiin ja se käsitellään kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos yksikin vastaaja antaa vastineen siihen varatussa ajassa, maksamismääräys tai sähköinen maksamismääräys jätetään tutkimatta, tuomioistuin määrää suullisen käsittelyn ja menettely etenee tavanomaisten riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti.

Jos vastaaja vastustaa vekseliä (sekkiä) koskevaa maksamismääräystä siihen varatussa ajassa, tuomioistuin niin ikään määrää suullisen käsittelyn vastaväitteiden käsittelemiseksi. Vastustamiseen liittyvän menettelyn tuloksesta riippuen tuomioistuin päättää harkintansa mukaan joko jättää vekseliä (sekkiä) koskevan maksamismääräyksen voimaan (vastustusta ei pidetä perusteltuna) tai jättää maksamismääräyksen osittain tai kokonaan tutkimatta (vastustus on kokonaan tai osittain perusteltua). Päätökseen voidaan hakea muutosta. Toisin kuin maksamismääräystä tai sähköistä maksamismääräystä vastustettaessa vekseliä (sekkiä) koskevaa maksamismääräystä ei vastustamisen vuoksi jätetä tutkimatta.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Maksamismääräys, sähköinen maksamismääräys ja eurooppalainen maksamismääräys, joihin ei ole annettu vastinetta, ovat vaikutukseltaan täytäntöönpanokelpoisia tuomioita. Jos vastaaja ei anna vastinetta vekseliä (sekkiä) koskevaan maksamismääräykseen tai peruu vastineen, myös se on vaikutukseltaan täytäntöönpanokelpoinen tuomio.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Tuomioistuin liittää maksamismääräykseen, sähköiseen maksamismääräykseen tai vekseliä (sekkiä) koskevaan maksamismääräykseen pyynnöstä oikeusvaikutusta ja täytäntöönpanokelpoisuutta koskevan lausekkeen. Maksamismääräys, johon on liitetty kyseiset lausekkeet, muodostaa täytäntöönpanoperusteen.

Jos vastaaja eurooppalaiseen maksamismääräykseen liittyvässä menettelyssä ei anna vastinetta määräajassa, eurooppalainen maksamismääräys on automaattisesti täytäntöönpanokelpoinen. Täytäntöönpano tapahtuu sen jäsenvaltion kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, jossa eurooppalainen maksamismääräys on määrä panna täytäntöön.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Käytössä ei ole yleistä muutoksenhakukeinoa, jolla voisi kyseenalaistaa maksamismääräyksen, sähköisen maksamismääräyksen tai vekseliä (sekkiä) koskevan maksamismääräyksen, jota ei ole vastustettu ja joka on vaikutukseltaan täytäntöönpanokelpoinen tuomio. Vastaaja voi laissa määritellyissä tapauksissa käyttää vain ylimääräistä muutoksenhakukeinoa, kumoamiskannetta (žaloba pro zmatečnost) ja täytäntöönpanokelpoisen maksamismääräyksen tapauksessa myös menettelyn uusimista koskevaa kannetta (žaloba na obnovu řízení) (lain N:o 99/1963 (siviiliprosessilaki) 228 §:n 2 momentti ja 229 §:n 2 momentti).

Jos eurooppalaisen maksamismääräyksen vastustamiselle varattu 30 päivän määräaika on päättynyt eikä vastinetta ole annettu, vastaaja voi pyytää maksamismääräyksen uudelleen tutkimista niiden edellytysten mukaisesti, jotka on mainittu 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 20 artiklassa. Eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimista koskevaan hakemukseen liittyvissä menettelyissä toimivalta on maksamismääräyksen antaneella tuomioistuimella. Eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimista koskeva hakemus on ainoa muutoksenhakukeino, jota vastaaja voi käyttää vastustaessaan täytäntöönpanokelpoista eurooppalaista maksamismääräystä maksamismääräyksen antaneessa valtiossa. Eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimista koskevasta hakemuksesta tehty päätös toimitetaan kantajalle ja vastaajalle (lain N:o 99/1963 (siviiliprosessilaki) 174 b §:n 2 ja 3 momentti).

Linkkejä

https://www.justice.cz/

Päivitetty viimeksi: 15/06/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Saksa

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

1.1 Menettelyn soveltamisala

Riita-asioiden oikeudenkäyntilaissa säädetään maksamismääräysmenettelystä (*Mahnverfahren*), joka on menettely sellaisten vaatimusten täyttämiseksi, joita vastaaja ei välttämättä kiistä (lain 688 § ja sitä seuraavat pykälät).

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Menettely soveltuu käytettäväksi periaatteessa kaikkiin sellaisiin saataviin, jotka koskevat euromääräisen rahasumman maksamista.
Menettely ei ole kuitenkaan mahdollinen, jos
kyseessä on kulutusluottoa koskeva vaatimus, jossa korkovaatimus ylittää peruskoron määrän yli 12 prosenttiyksiköllä
saatavaan vetoaminen on riippuvainen vastasuorituksesta, jota ei ole vielä toteutettu
maksamismääräys on annettava tiedoksi kuulutustiedoksiannolla, koska vastaajan olinpaikka ei ole tiedossa.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Vaatimusmäärille ei ole säädetty ylärajaa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Menettelyn käyttö on velkojalle vapaaehtoista. Velkoja voi päättää, noudattaako hän tätä menettelyä vai käynnistääkö hän tavanomaisen oikeusprosessin.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Saksan maksamismääräysmenettely soveltuu periaatteessa myös silloin, kun vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa. On kuitenkin huomattava, että jos maksamismääräys on annettava tiedoksi ulkomailla, menettely on riita-asioiden oikeudenkäyntilain (*Zivilprozessordnung*) 688 §:n 3 momentin mukaan mahdollinen vain, jos tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevassa lainsäädännössä näin määrätään. Tämä koskee nykyisin kaikkia Euroopan unionin jäsenvaltioita, Islantia, Norjaa ja Sveitsiä sekä Israelia.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Maksamismääräysmenettelyssä yksinomaan toimivaltainen tuomioistuin on vaatimuksen suuruudesta riippumatta se käräjäoikeus (*Amtsgericht*), joka on kantajan yleinen oikeuspaikka. Tämä määräytyy periaatteessa kotipaikan mukaan. Useissa osavaltioissa maksamismääräysmenettelyä koskeva toimivalta on kuitenkin keskitetty (esim. *Amtsgericht Wedding* Berliinissä) useampaan tai vain yhteen käräjäoikeuteen. Kantajan yleisenä oikeuspaikkana on tällöin se toimivaltainen tuomioistuin, johon maksamismääräysasiat on keskitetty kyseisen kotipaikan osalta.
Jos kantajalla ei ole Saksassa yleistä oikeuspaikkaa, yksinomaan toimivaltaisena tuomioistuimena toimii *Amtsgericht Berlin Schöneberg*. Jos vastaajalla ei ole Saksassa yleistä oikeuspaikkaa, on se käräjäoikeus toimivaltainen, jolla olisi toimivalta tavanomaisessa oikeudenkäyntimenettelyssä käräjäoikeuden asiallisesta toimivallasta riippumatta (käräjäoikeudet ovat sinällään toimivaltaisia käsittelemään enintään 5 000 euron suuruisia vaatimuksia). Toimivalta on voitu keskittää myös tässä tapauksessa osavaltiosta riippuen.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Vakiolomakkeen käyttö on pakollista, jos kyseistä ilmoitusta tai hakemusta varten on olemassa sellainen. Lomakkeilla voi hakea esimerkiksi maksamismääräysten ja täytäntöönpanomääräysten antamista ja uudelleentiedoksiantoa.
Maksamismääräysmenettely käsitellään kaikissa osavaltioissa sähköisesti. Vaatimukset voidaan esittää paperilomakkeilla tai sähköisen tietojenvaihtojärjestelmän kautta. Osa ohjelmistovalmistajista tarjoaa ohjelmistoja, jotka mahdollistavat sähköisessä muodossa olevan hakemuksen jättämisen automatisoidussa menettelyssä. Joissakin käräjäoikeuksissa hakemus voidaan jättää internetissä.
Maksamismääräysmenettelyssä käytettäviä paperilomakkeita voi ostaa paperikaupoista.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Lakimiehen käyttö ei ole välttämätöntä.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Vaatimuksen perusteita ei tarvitse esittää yksityiskohtaisesti. Vaatimus on esitettävä siten, että siitä ilmenee tietyt tiedot vaaditusta suorituksesta. Tätä varten lomakkeista on täytettävä maksamismääräysmenettelyä koskevat kentät. Pää- ja sivuvaatimukset on erotettava ja esitettävä yksitellen.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Vaatimuksien perusteeksi ei tarvitse esittää kirjallista näyttöä.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Hakemus maksamismääräyksen antamisesta hylätään, jos menettely ei ole mahdollinen tai jos se tuomioistuin, johon hakemus on jätetty, ei ole toimivaltainen tai jos hakemus ei täytä muotovaatimuksia. Hakemus hylätään myös silloin, kun maksamismääräystä ei voida antaa vaatimuksen jonkin osan vuoksi. Kantajaa on kuultava ennen hakemuksen hylkäämistä.
Tuomioistuin ei tutki ennen maksamismääräyksen antamista sitä, onko kantajan vaatimus perusteltu.

1.5 Muutoksenhaku

Maksamismääräyksen antamista koskevan hakemuksen hylkäämiseen ei voi periaatteessa hakea muutosta. Lain mukaan muutoksenhaku on mahdollinen vain silloin, kun hakemus on toimitettu vain koneellisesti luettavassa muodossa ja hylätty sillä perusteella, ettei tuomioistuin ole voinut käsitellä sitä koneellisesti. Tällä säännöksellä ei ole kuitenkaan suurta merkitystä käytännössä.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Jos maksamismääräys on annettu ja toimitettu vastaajalle tiedoksi, vastaaja voi vastustaa sitä kahden viikon kuluessa. Myös tämän määräajan jälkeen tapahtuva vastustaminen on otettava huomioon, jos täytäntöönpanomääräystä ei ole annettu.
Maksamismääräystä tiedoksiannettaessa vastaaja saa lomakkeen, jolla hän voi vastustaa määräystä. Kyseisen lomakkeen käyttö on kuitenkin säädetty valinnaiseksi eikä pakolliseksi. Vastustaminen voidaan esittää myös muussa muodossa; kirjallinen muoto on säädetty sen ainoaksi edellytykseksi.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos vastaaja riitauttaa vaateen määräajassa, täytäntöönpanomääräystä ei voida enää antaa maksamismääräyksessä vahvistettujen saatavien suorittamiseksi. Riita-asiaa ei kuitenkaan siirretä automaattisesti käsiteltäväksi tavanomaiseen eli niin sanottuun kontradiktoriseen menettelyyn. Kyseisen menettelyn aloittamista on nimenomaisesti vaadittava, ja vaatimuksen voi esittää sekä maksamismääräysmenettelyn kantaja että vastaaja. Kantaja voi myös esittää vaatimuksen heti, kun hän on saanut tiedon vastustamisesta. Hän voi myös liittää vaatimuksen varmuuden vuoksi maksamismääräykseen.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Tuomioistuin antaa hakemuksesta täytäntöönpanomääräyksen. Hakemusta ei voida esittää ennen vastustamiselle varatun määräajan päättymistä. Hakemukseen on sisällytettävä ilmoitus siitä, onko maksamismääräysmenettelyn perusteella suoritettu maksuja, jotka on myös yksilöitävä. Jos maksuja on suoritettu, kantajan on vähennettävä ne vastaavasti hakemuksestaan.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Täytäntöönpanomääräys vastaa yksipuolista tuomiota, joka on julistettu väliaikaisesti täytäntöönpanokelpoiseksi. Sitä voidaan vastustaa kahden viikon määräajassa tiedoksiannosta.

Päivitetty viimeksi: 28/06/2023

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Viro

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Kyllä on. Nopeutetusta maksamismääräysmenettelystä säädetään siviiliprosessilain 49 luvussa.

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Menettelyä sovelletaan haettaessa yksityisoikeuden piiriin kuuluvaa tiettyä rahamäärää joltakin henkilöltä.

Nopeutettua maksamismääräysmenettelyä ei sovelleta vaatimuksiin, jotka eivät perustu sopimukseen, lukuun ottamatta seuraavia:

tietyt liikennevakuutuslaista johtuvat vaatimukset

vaatimukset, joiden osalta velallinen on tunnustanut velan tai joiden osalta on tehty muu täyttämiseen velvoittava sopimus

Nopeutettua maksamismääräysmenettelyä ei sovelleta, jos

vaatimus ei ollut hakemuksen esittämishetkellä vielä täytäntöönpanokelpoinen, lukuun ottamatta tapauksia, joissa viivästyskorkosaatavaa koskeva vaatimus on esitetty sivuvaatimuksena tai joissa vaatimuksen esittäminen johtuu keskinäisen velvollisuuden täyttämisestä eikä kyseistä velvollisuutta ole vielä täytetty.

vaatimus koskee aineettoman vahingon korvaamista

vaatimus esitetään konkurssivelalliselle

usealle velalliselle esitetyn vaatimuksen peruste tai vaatimukseen liittyvä velvollisuus ei ole kaikille sama.

Nopeutettua maksamismääräysmenettelyä ei sovelleta sivuvaatimuksiin siltä osin kuin ne ylittävät päävaatimuksen.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

On säädetty. Nopeutettua maksamismääräysmenettelyä ei sovelleta yli 8000 euron vaatimuksiin. Kyseinen määrä kattaa sekä päävaatimuksen että sivuvaatimukset.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Nopeutetun maksamismääräysmenettelyn käyttö on vapaaehtoista. Velkoja voi päättää, haluaako hän käyttää nopeutettua maksamismääräysmenettelyä vai aloittaa tavallisen menettelyn.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Voidaan. Kansallisella lainsäädännöllä ei rajoiteta nopeutetun maksamismääräysmenettelyn soveltamista vastaajaan, joka asuu tai jonka toimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa. Vastaajan tuomioistuin määräytyy Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 mukaisesti.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Nopeutettuun maksamismääräysmenettelyyn liittyvät asiat ratkaisee Pärnun käräjäoikeuden Haapsalun oikeustalo.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Nopeutettu maksamismääräysmenettely toteutetaan yksinomaan sähköisesti. Hakemuksia voi esittää tuomioistuimelle ainoastaan e-toimik-portaalin tai X-Road-palveluväylän kautta.

Hakemusten esittäminen e-toimik-portaalin kautta: https://www.e-toimik.ee/

Siviiliprosessilain 485 §:n 2 momentin mukaisesti vastaväitteitä voi esittää maksuehdotukseen lisätyllä lomakkeella tai muussa muodossa. Lomake on saatavilla Riigi Teatajassa.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Edustajan käyttäminen ei ole pakollista.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Nopeutettua maksamismääräysmenettelyä koskevassa hakemuksessa on kuvattava lyhyesti vaatimuksen perusteena olevat tosiseikat ja todisteet, joita hakija haluaa käyttää oman vaatimuksensa tueksi kannemenettelyssä. Vaatimuksen on perustuttava faktoihin ja sen tukena on oltava asiakirjoja. Vaatimus on selvästi perusteeton, jos vaatimusta ei ole mahdollista ratkaista oikeudellisesti maksumääräyksen perusteena olevia tosiseikkoja arvioimalla.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Ei ole tarpeen lisätä kirjallisia todisteita. Hakemuksessa toki kuvataan lyhyesti todisteet, joita hakija voi käyttää oman vaatimuksensa tueksi kannemenettelyssä.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Tuomioistuin hylkää nopeutetussa maksamismääräysmenettelyssä tehdyn hakemuksen, jos

nopeutettu maksamismääräysmenettely ei ole siviiliprosessilain mukaan sallittu

hakemus ei täytä siviiliprosessilaissa säädettyjä edellytyksiä

maksuehdotusta ei ole pystytty antamaan velalliselle tiedoksi kohtuullisessa ajassa eikä sitä voi antaa tiedoksi julkisesti, ja hakija on nimenomaisesti ilmaissut haluavansa lopettaa menettelyn, jos vastaväitteitä esitetään

hakija ei ole ilmoittanut tuomioistuimelle määräajassa osapuolen järjestämän oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantamisen tuloksista

ilmenee, että on olemassa edellytykset menettelyn päättämiseksi.

1.5 Muutoksenhaku

Jos maksamismääräystä koskeva hakemus hylätään, siitä ei voi valittaa. Hakemuksen hylkääminen ei rajoita hakijan oikeutta esittää vaatimus kannemenettelyssä tai nopeutetussa maksamismääräysmenettelyssä.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Velallinen voi esittää maksuehdotuksen tehneelle tuomioistuimelle vastaväitteen, joka koskee koko vaatimusta tai osaa siitä, 15 päivän kuluessa maksuehdotuksen tiedoksiantamisesta. Jos maksuehdotus annetaan tiedoksi ulkomailla, vastaväite on tehtävä 30 päivän kuluessa.

Vastaväitteen voi esittää maksuehdotukseen lisätyllä lomakkeella tai muussa muodossa. Vastaväitettä ei ole pakko perustella.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos velallinen esittää vastaväitteen määräajassa, maksuehdotuksen laatinut tuomioistuin jatkaa asian käsittelemistä kannemenettelyssä tai siirtää asian käsittelyn nopeutettua maksamismääräysmenettelyä koskevassa hakemuksessa nimetylle tuomioistuimelle tai osapuolten yhteisessä hakemuksessa nimetylle tuomioistuimelle. Asunnon omistusta ja yhteisomistusta koskevassa asiassa jatketaan hakemusmenettelyä, jos hakija ei ole pyytänyt kannemenettelyn toteuttamista tai menettelyn lopettamista. Kanne katsotaan kannemenettelyssä tarkoitetulla tavalla esitetyksi, kun on esitetty nopeutettua maksamismääräysmenettelyä koskeva hakemus.
Menettely lopetetaan, jos hakija on nimenomaisesti ilmaissut haluavansa lopettaa menettelyn siinä tapauksessa, että vastaväitteitä esitetään.
Jos velallinen on maksuehdotukseen esittämissään vastaväitteissä hyväksynyt hakijan vaatimuksen osittain, asiaa kannemenettelyssä käsittelevä tuomioistuin antaa päätöksellä maksamismääräyksen velallisen tunnustamasta määrästä ja jatkaa asian käsittelemistä jäljellä olevan määrän osalta kannemenettelyssä tai hakemusasiana.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Jos velallinen ei ole maksanut maksuehdotuksessa mainittua määrää eikä vastustanut sitä määräajassa, tuomioistuin antaa päätöksellä maksamismääräyksen kyseisestä määrästä.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Maksamismääräyksessä mainitaan, että velallinen voi valittaa päätöksestä 15 päivän kuluessa sen tiedoksiantamisesta. Jos maksuehdotus annetaan tiedoksi ulkomailla, valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa. Velalliselle ilmoitetaan, että muutosta voi hakea ainoastaan seuraavien tosiseikkojen perusteella:
maksuehdotus annettiin velalliselle tiedoksi muulla tavoin kuin henkilökohtaisesti allekirjoitusta vastaan ja sitä ei annettu tiedoksi määräajassa jostain muusta kuin velallisesta johtuvasta syystä, minkä vuoksi velallinen ei ole voinut esittää vastaväitteitä määräajassa
velallinen ei voinut vastustaa maksuehdotusta hänestä riippumattomasta perustellusta syystä
nopeutettua maksamismääräysmenettelyä koskevat edellytykset eivät täyttyneet tai niitä rikottiin jollain muulla olennaisella tavalla tai vaatimus, jonka osalta nopeutettu maksamismääräysmenettely toteutettiin, oli selvästi perusteeton.
Velallisen laillinen edustaja tai velallisen yleisseuraannon saaja voi hakea maksamismääräykseen muutosta kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksiantamisesta, jos ilmenee, että menettelyn päättämiseksi on edellytykset, jotka olivat olemassa jo päätöksentekohetkellä mutta joista tuomioistuin ei tiennyt eikä voinut tietää. Muutoksenhakijan on tukeuduttava ainoastaan edellä mainittuihin tosiseikkoihin.

Päivitetty viimeksi: 02/02/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Irlanti

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Irlannissa ei ole erityistä maksamismääräysmenettelyä, mutta kantaja, jolla on tietty rahamääräinen saatava tai jonka saatavan määrä on helppo määrittää, voi saada yksipuolisen tuomion.

1.1 Menettelyn soveltamisala

Jos vastaaja jättää saapumatta oikeudenkäyntiin tai jos hän ei vastaa kanteeseen, kantaja voi pyytää yksipuolista tuomiota. Jos alkuperäisen vaateen rahamäärä on riidattomasti määritetty tai lopullinen, lopullinen tuomio voidaan antaa ylemmän oikeusasteen tuomioistuimen kansliassa (*Central Office of the High Court*) tai alemman oikeusasteen ylemmän tuomioistuimen kansliassa (*Circuit Court Office*). Vaateen rahamäärä vaikuttaa sovellettavaan menettelyyn. Joissakin harvoissa tapauksissa, esimerkiksi rahanlainausta koskevissa asioissa, kantajan on kuitenkin haettava tuomioistuimelta yksipuolista tuomiota tai vapautusta velvollisuudesta hankkia tuomio. Kantaja voi toisin sanoen ongelmattomissa velanperintätapauksissa usein saada yksipuolisen tuomion ilman oikeudenkäyntiä. Tällöin tuomio annetaan tuomioistuimen kansliassa hallinnollisessa menettelyssä.
Jos vaade ei kuitenkaan koske tiettyä lopullisesti määritettyä rahamäärää, kantajan on nostettava kanne tuomioistuimessa ja saatava tuomio oikeudenkäynnin kautta. Muuta tapaa tuomion saamiseen ei tällöin ole.

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Yksipuolisen tuomion voi saada lähes kaikentyyppisissä asioissa. Tämä menettely ei ole rajattu sopimusperusteisiin tai rahamääräisiin saataviin, joskin järjestelmä on näissä tapauksissa vielä tavanomaista suoraviivaisempi. Tärkein poikkeus (jolloin yksipuolinen tuomio ei ole mahdollinen) koskee rahanlainausasioita.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ei ole.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Menettelyn käyttö on vapaaehtoista, sillä kantajan on toteutettava tiettyjä toimia ennen kuin hän voi saada yksipuolisen tuomion: hänen on esimerkiksi toimitettava tarvittavat asiakirjat asianomaisen tuomioistuimen kansliaan tai laadittava valaehtoinen hakemus ja huolehdittava sen antamisesta tiedoksi vastaajalle. Jos vastaaja on jättänyt vastaamatta kanteeseen tai kieltäytynyt vastaamasta eikä kantaja hae yksipuolista tuomiota, kantajalla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin luopua vaateestaan.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Menettely on käytettävissä, vaikka vastaaja asuu Irlannin ulkopuolella, jos näin määrätään Irlannin ja toisen jäsenvaltion tai Irlannin ja EU:n ulkopuolisen maan välillä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta tehdyssä sopimuksessa. EU-maiden osalta sovelletaan tällöin asetusta (EY) N:o 44/2001 (tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001), jonka neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012 on nyttemmin korvannut. Jos vastaaja asuu Irlannin ulkopuolella, kantajan on pidettävä huoli siitä, että kanne on annettu vastaajalle tiedoksi niiden tuomioistuimessa sovellettavien sääntöjen mukaisesti, jotka koskevat tiedoksiantoa ulkomaille. Jos Irlannin ulkopuolella asuva vastaaja ei saavu oikeudenkäyntiin tai jos hän laiminlyö kanteeseen vastaamisen, kantaja voi hakea tuomioistuimelta yksipuolista tuomiota tavanomaiseen tapaan.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Tuomioistuimen toimivaltaisuus riippuu vaateen luonteesta ja rahamäärästä. Kantajan olisi toimitettava hakemuksensa tuomioistuimelle, jossa kantaja pani kanteensa alunperin vireille ja joka niin ollen kykenee toteamaan, saapuiko vastaaja oikeudenkäyntiin ja vastasiko hän kanteeseen ja onko määräaika vastauksen antamiseen päättynyt. Jos vaateen määrä on vähemmän kuin 75 000 euroa (60 000 euroa, jos asiassa on kyse henkilövahingoista), kantaja voi esittää hakemuksensa *Circuit Court* -tuomioistuimessa. Jos vaade on tätä suurempi, hakemus on esitettävä *High Court* -tuomioistuimessa. Jos vaateen määrä on vähemmän kuin 15 000 euroa, vaatimus on esitettävä alemman oikeusasteen tuomioistuimessa (*District Court*). Jos vaateen määrä on vähemmän kuin 2 000 euroa, hakemus voidaan tehdä vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä.

1.3 Muotovaatimukset

Kantajan on noudatettava tuomioistuimen oikeudenkäyntisäännöissä selostettuja menettelytapoja. Kantajan on annettava oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat tiedoksi vastaajalle. Jos vastaaja jättää saapumatta oikeudenkäyntiin tai jos hän ei vastaa kanteeseen, kantaja voi pyytää yksipuolista tuomiota. Jos vaade koskee riidattomasti määritettyä rahamäärää, kantajan ei tarvitse tehdä muuta kuin toimittaa vastaajalle maksukehotus ja sen jälkeen hakea kansliapäätöstä toimivaltaisesta tuomioistuimesta. Tällöin ei ole tarpeen hankkia varsinaista tuomioistuimen päätöstä eikä tehdä hakemusta tuomarille. Tuomioistuimen kanslian henkilöstö tarkistaa kansliapäätöstä tehdessään, onko vastaaja vahvistanut kanteen tiedoksiannon ja onko tähän varattu määräaika kulunut umpeen. Samoin tarkistetaan, että kantaja on toimittanut tuomioistuimen kanslialle kaikki tarvittavat todisteet, kuten valaehtoiset lausunnot tiedoksiannosta ja velan erääntyneestä määrästä.

Jos vaade koskee tarkemmin määrittelemätöntä summaa tai jos vaateen määrää ei ole helppo määrittää, kantajan on haettava tuomioistuimelta yksipuolista tuomiota.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Kyllä. Jos yksipuolista tuomiota haetaan sillä perusteella, että vastaaja ei ole saapunut oikeudenkäyntiin, *High Court* -tuomioistuimessa sovelletaan ylempien oikeusasteiden oikeudenkäyntisääntöjen (Rules of the Superior Courts, vuodelta 1986 ja sellaisena kuin ne ovat muutettuina) määräystä 13. Jos taas on kyse siitä, että vastaaja ei ole vastannut kanteeseen, sovelletaan määräystä 27. *Circuit Court* -tuomioistuimessa yksipuolista tuomiota koskevan hakemuksen tueksi on esitettävä tiettyjä asiakirjoja, mm. saatavan osoittava asiakirja alkuperäisenä sekä selitys kanteen tiedoksiannosta. Tuomiota koskevan hakemuksen on lisäksi oltava alemman oikeusasteen ylempien tuomioistuinten oikeudenkäyntisääntöjen (Circuit Court Rules, vuodelta 2001) liitteenä olevan lomakeluettelon lomakkeiden 9 ja 10 mukaisia. Lomakkeet ovat saatavilla tästä lomakeluettelosta.

Vastaavasti *District Court* -tuomioistuimen lomakkeet ovat saatavilla alemman oikeusasteen tuomioistuinten oikeudenkäyntisääntöjen (District Court Rules) lomakeluettelosta.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Ei. Jos vaateen määrä on kuitenkin enemmän kuin 75 000 euroa (60 000 euroa, jos on kyse henkilövahingoista), asia käsitellään *Circuit Court* -tuomioistuimessa. Jos asiaan tällöin liittyy monimutkaisia kysymyksiä, on suositeltavaa, joskaan ei pakollista, hankkia oikeudellista apua ja palkata lainoppinut edustaja.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Kanteessa, jolla asia pannaan vireille, on esitettävä osapuolten nimet, osoitteet ja mahdollinen ammatti. Siinä on lisäksi esitettävä vaateen määrä, selostettava saatavan synty ja kanneperuste sekä annettava tiedot mahdollisista maksukehotuksista.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Kanteessa, jolla asia pannaan vireille, kantajan/hakijan on esitettävä kaikki tarvittavat vaadetta koskevat tiedot. Näitä ovat esimerkiksi velan määrä, vaateen määrä, selvitys vaateen synnystä ja maksukehotuksista sekä (tarvittaessa ja riippuen vaateen luonteesta) selvitys kaikista muista asiaan liittyvistä seikoista kuten henkilövahingoista, rahallisista tappioista, saaduista hoidoista tai mistä tahansa muusta vahingollisesta seuraamuksesta, joka on yhteydessä kanneperusteeseen.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Tuomioistuin hylkää yksipuolista tuomiota koskevan pyynnön tai hakemuksen, jos kantaja ei ole noudattanut tuomioistuimen oikeudenkäyntisääntöjä. Jos esimerkiksi asiakirjojen tiedoksiantoa koskevia sääntöjä ei ole noudatettu, yksipuolista tuomiota koskeva hakemus hylätään.

1.5 Muutoksenhaku

Jos tuomioistuin kieltäytyy antamasta yksipuolista tuomiota, tämä johtuu yleensä siitä, että kantaja ei ole noudattanut tuomioistuimen oikeudenkäyntisääntöjä. Niinpä kantaja voi joutua aloittamaan prosessin alusta ja antamaan vaateen uudelleen tiedoksi vastaajalle oikeudenkäyntisääntöjen mukaisesti.

Vastaaja voi hakea takaisinsaantia yksipuoliseen tuomioon. Jotta takaisinsaanti yksipuoliseen tuomioon olisi menestyksekäs, vastaajan olisi osoitettava tuomioistuimelle, että hänellä oli perusteltu syy olla saapumatta oikeudenkäyntiin tai olla vastaamatta kanteeseen. Tuomioistuimen on oltava vakuuttunut siitä, että seikka, jonka vastaaja on esittänyt selitykseksi passiivisuudelleen, on oikeutettu syy vastaajan laiminlyönnille. Jos vastaajan takaisinsaantihakemus hyväksytään, tuomio kumotaan ja vastaajalla on mahdollisuus kiistää kanne uudessa oikeudenkäynnissä.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Jos tuomioistuin päättää, että takaisinsaanti hyväksytään ja tuomio kumotaan, vastaaja voi tällöin vastata kanteeseen ja kiistää sen, minkä jälkeen oikeudenkäynti etenee tavanomaisella tavalla.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos vastaaja vastaa kanteeseen määräajassa, joka on tapauksesta riippuen joko määrätty oikeudenkäyntisäännöissä tai asetettu tuomioistuimen päätöksellä, asia käsitellään tavanomaiseen tapaan. Tuomari päättää, missä järjestyksessä asia käsitellään (jos tällaiset määräykset ovat asiassa tarpeen).

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Jos vastaaja ei vastaa kanteeseen, kantaja voi vedota yksipuoliseen tuomioon.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Yksipuolinen tuomio on täytäntöönpanokelpoinen. Ks. vastaus edellä kohdassa 1.3.d).

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Vastaaja voi hakea tuomioistuimelta tuomion muuttamista tai takaisinsaantia. Tämä hakemus käsitellään samassa tuomioistuimessa, joka antoi tuomion. Tuomioistuin voi kumota tuomion, jos se katsoo, että kumoaminen olisi oikeudenmukaista sillä perusteella, että tuomion hankkimiseen liittyy epäasianmukaisuutta. Tuomio voidaan kumota myös, jos tuomioistuin katsoo, että vastaajalla on todellisia mahdollisuuksia menestyä kanteen kiistämisessä. Kumpikin osapuoli voi hakea muutosta takaisinsaantihakemuksen hyväksymiseen tai hylkäämiseen.

Päivitetty viimeksi: 12/04/2023

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Kreikka

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Maksamismääräyksen antaminen on mahdollista. Siihen sovelletaan siviiliprosessilain 623–634 §:n säännöksiä eli presidentin asetusta 503/1985, sellaisena kuin se on muutettuna.

1.1 Menettelyn soveltamisala

Siviili- ja kauppaoikeudelliset asiat: riita-asioihin sovelletaan yksityisoikeutta, elleivät ne lainsäädännön mukaan kuulu muiden tuomioistuinten toimivaltaan (siviiliprosessilain 1 §).

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Menettely soveltuu raha- ja arvopaperisaataviin, kuten sekkejä, vekseleitä ja velkakirjoja koskeviin saataviin, jos saamisoikeus ja maksettava summa voidaan todistaa virallisella tai yksityisellä asiakirjalla ja jos saatava ilmaistaan euroina tai muuna ulkomaisena valuuttana (siviiliprosessilain 623 §).

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ei ole, saatavalle ei ole asetettu ylärajaa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Maksamismääräysmenettelyn käyttö on vapaaehtoista. Velkoja voi aina nostaa tavanomaisen kanteen saatavan maksamisen vahvistamiseksi tuomioistuimen tuomiolla. Maksamismääräysmenettelyssä annetaan maksamismääräys, joka ei ole tuomio vaan täytäntöönpanoasiakirja (siviiliprosessilain 631 §).

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Maksamismääräystä ei voida antaa (jos se annetaan, se on pätemätön), jos se on annettava tiedoksi ulkomailla asuvalle henkilölle tai henkilölle, jonka kotipaikka on tuntematon, ellei kyseinen henkilö ole laillisesti nimittänyt itselleen edustajaa Kreikassa (siviiliprosessilain 624 §). Oikeuspaikka on se paikka, jossa velallinen on tiedoksiannon saadessaan.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Alle 20 000 euron rahasaatavista päättää rauhantuomari, kaikista muista rahasaatavista alioikeuden tuomari. Tuomioistuin, jolla on alueellinen toimivalta, määräytyy alueellista toimivaltaa koskevien yleisten säännösten perusteella (siviiliprosessilain 22–41 §). Kyseisten säännösten perusteella alueellinen toimivalta voi olla esimerkiksi velallisen kotipaikan, velkapaperin (esimerkiksi sekin) myöntämispaikan tai vekselin hyväksymis- tai maksupaikan tuomioistuimella (alueen rauhantuomioistuimella tai alioikeudella).

1.3 Muotovaatimukset

Hakemuksen voi tehdä

A) suullisesti rauhantuomarille, joka laatii asiasta raportin (siviiliprosessilain 626 §:n 1 momentti yhdessä 215 §:n 2 momentin kanssa); tämä ei estä kirjallisen hakemuksen tekemistä

B) alioikeuden tuomarille (vain kirjallisesti); alioikeuden kirjaamoon lähetetään kirjallinen pyyntö, josta on käytävä ilmi seuraavat asiat:

tuomioistuin, johon hakemus on tarkoitettu (rauhantuomioistuin tai alioikeus)

oikeudellisen asiakirjan tyyppi: ”maksamismääräyshakemus”

kaikkien asianosaisten eli velkojan ja velallisen sekä heidän edustajiensa etunimi, sukunimi, isän nimi ja kotipaikka; jos kyseessä ovat oikeudelliset henkilöt, on mainittava niiden toiminimi ja rekisteröity toimipaikka

oikeudellisen asiakirjan kohde kreikan kielellä, ilmaistuna selkeästi, tarkasti, lyhyesti ja helppolukuisesti; jos liitteenä on muunkielisiä asiakirjoja, esimerkiksi laskuja, niistä on toimitettava kreikankielinen käännös

päivämäärä ja asianosaisen tai hänen laillisen/valtuutetun edustajansa allekirjoitus; jos lakimiehen käyttö on pakollista, tarvitaan myös hänen allekirjoituksensa

osoite, erityisesti kanteen nostaneen asianosaisen ja tämän laillisen/valtuutetun edustajan asuin- tai toimipaikan tai liikkeen katuosoite

maksamismääräyshakemus

vaadittu rahaa tai arvopapereita koskeva tarkka summa ja sille mahdollisesti laskettu korko (siviiliprosessilain 626 §:n 1 ja 2 momentti yhdessä 118 §:än ja 119 §:n 1 momentin kanssa).

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Vakiolomakkeen käyttö ei ole pakollista.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Lakimiehen käyttö on pakollista, jos hakemus tehdään alioikeudelle ja vaatimus on yli 20 000 euroa, tai jos se tehdään rauhantuomioistuimelle ja vaatimus on 12 000–20 000 euroa.

Jos hakemus tehdään rauhantuomioistuimelle ja vaatimus on enintään 12 000 euroa, asianosainen voi nostaa kanteen tai vastata oikeudessa ilman asianajajaa (siviiliprosessilain 94 §).

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Maksamismääräyshakemuksessa on mainittava ainakin lyhyesti, millaiseen oikeustoimeen vaatimus (= velka) perustuu, esimerkiksi vuokra- tai myyntisopimus, leasing-saaminen tai maksamaton sekki. Sopimuksen tai yleisemmin oikeustoimen tyyppi on myös maksun peruste, ja on ilmoitettava tarkasti, milloin vaade syntyi, esimerkiksi ajankohta, jolloin velallisen olisi pitänyt maksaa vaadittu summa mutta hän ei ole sitä tehnyt. Hakemuksessa on oltava luettelo hakemuksen mukana toimitetuista asiakirjoista, joihin vaatimuksen tyyppi ja määrä kyseisen hakemuksen mukaan perustuvat.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Maksamismääräykseen johtaneen saatavan olemassaolo voidaan todistaa vain asiakirjojilla, koska todistajia ei tässä menettelyssä voida kuulla. Asiakirjat on jätettävä hakemuksen kanssa tuomioistuimen kirjaamoon säilytettäviksi, kunnes vastineen antamisaika päättyy. Ne annetaan tiedoksi maksamismääräyksen kohteena olevalle asianosaiselle eli velalliselle. Todisteiksi kelpaavat kaikki siviiliprosessilain 432–465 §:n mukaisesti todistusvoimaiset yksityiset ja yleiset asiakirjat, myös arvopaperit (esimerkiksi sekit ja vekselit). Näistä asiakirjoista on käytävä yksiselitteisesti ilmi velkojan eli maksunsaajan oikeustoimikelpoisuus ja henkilötiedot (koko nimi), velallisen oikeustoimikelpoisuus ja henkilötiedot sekä vaatimuksen syyt ja määrä.

Asiakirja, joka ei ole julkinen ja jossa siviiliprosessilain 443 §:n nojalla on oltava antajan käsinkirjoitettu allekirjoitus ollakseen todistusvoimainen, katsotaan yksityiseksi asiakirjaksi. Antajana pidetään henkilöä, joka ottaa vastuulleen asiakirjasta johtuvat velvoitteet.

Jos asiakirja on laadittu muodollisesti oikein ja sen laatija on valtion virkamies tai julkisen palvelun tehtäviä hoitava henkilö, se katsotaan julkiseksi asiakirjaksi (esimerkiksi notaarin vahvistamat asiakirjat).

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Hakemus hylätään seuraavissa tapauksissa:

A) Maksamismääräyksen antamista koskevia oikeudellisia vaatimuksia ei ole noudatettu eli hakemuksen tueksi esitetyistä asiakirjoista ei käy välittömästi ja yksiselitteisesti ilmi saatava, sen summa, velallinen tai maksunsaaja.

B) Hakija ei anna tuomarin pyytämiä selityksiä tai kieltäytyy noudattamasta suosituksia, jotka koskevat hakemuksen täyttämistä tai korjaamista tai hakemuksen mukana toimitettujen yksityisten asiakirjojen allekirjoitusten autenttisuuden varmentamista (siviiliprosessilain 628 ja 627 §). Toimivaltainen tuomari voi pyytää hakijalta lisätietoja, asiakirjoja ja korjauksia. Ellei hakija noudata pyyntöä, hakemus hylätään tällä perusteella.

Hylkäämisestä ilmoitetaan hakemuksen lopussa ja sen syyt kerrotaan lyhyesti. Toimivaltainen tuomari ei siis anna tuomiota, minkä vuoksi tähän hylkäämistä koskevaan huomautukseen ei voi hakea muutosta. Hakija eli velkoja voi toki nostaa vielä vaatimusta koskevan tavanomaisen kanteen (ks. edellä kohta 1.1.3) tai tehdä uuden maksamismääräystä koskevan hakemuksen (siviiliprosessilain 628 §:n 3 momentti).

1.5 Muutoksenhaku

Muutosta ei voi hakea, jos maksamismääräystä koskeva hakemus on hylätty.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Jos maksamismääräystä koskeva hakemus hyväksytään ja maksamismääräys annetaan, sen kohteena oleva velallinen voi vastustaa maksamismääräystä 15 arkipäivän kuluessa siitä, kun maksamismääräys on annettu tiedoksi (siviiliprosessilain 632 §:n 1 momentti). Vastine voidaan antaa myös jo ennen kuin maksamismääräys on annettu tiedoksi.

Alueellinen ja asiallinen toimivalta on maksamismääräyksen antaneella tuomioistuimella, alueen rauhantuomioistuimella tai alioikeudella.

Vastineen käsittelyssä (siviiliprosessilain 632 §:n 2 momentti) on noudatettava siviiliprosessilain 643, 649 ja 650 §:n yhdistettyjä säännöksiä, joissa käsitellään velkapapereita ja vuokrasopimusriitoja koskevia erityismenettelyjä, sekä tavanomaista oikeudenkäyntiä koskevia säännöksiä, jotka eivät ole ristiriidassa edellä mainittujen erityismenettelyjä koskevien säännösten kanssa (siviiliprosessilain 591 §:n 1 momentin a kohta).

Vastine hyväksytään vain, jos se on annettu tiedoksi edellä mainitun määräajan eli 15 arkipäivän kuluessa. Se on annettava tiedoksi joko maksamismääräyksen allekirjoittaneelle lakimiehelle tai toimitettava maksamismääräyksen kohteena olevan henkilön osoitteeseen, joka on ilmoitettu maksamismääräyksessä, ellei osoitteen muutoksesta ole ilmoitettu oikeudellisella välineellä (siviiliprosessilain 632 §:n 1 momentin b kohta).

1.7 Vastustamisen vaikutus

Vastineen antaminen ei aiheuta maksamismääräyksen täytäntöönpanon lykkäämistä, koska maksamismääräys on suoraan täytäntöönpanokelpoinen asiakirja (siviiliprosessilain 631 §). Maksamismääräyksen antanut tuomioistuin voi kuitenkin lykätä maksamismääräyksen täytäntöönpanoa siviiliprosessilain 686 §:n mukaisella välitoimimenettelyllä sen jälkeen, kun maksamismääräyksen kohteena oleva asianosainen on vastustanut sitä antamalla vastineen. Lykkäys ei edellytä takuusitoumuksia ja se voidaan tehdä tietyin edellytyksin. Täytäntöönpanoa voidaan lykätä siihen asti, kunnes maksamismääräyksen vastustamista koskevassa asiassa on annettu lopullinen tuomio.

Maksamismääräyksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus voidaan hyväksyä vain, jos a) vastine on annettu määräajassa ja b) vähintään yhtä vastineen perustetta voidaan pitää aiheellisena.

Lykkäystuomio tarkoittaa, että maksamismääräystä ei voida panna täytäntöön ja että välineen täytäntöönpanokelpoisuus heikentyy.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Jos vastinetta ei anneta määräajassa (15 päivän kuluessa maksamismääräyksen tiedoksiannosta), maksamismääräyksen maksunsaaja voi antaa määräyksen uudestaan tiedoksi velalliselle, joka saa näin uuden mahdollisuuden vastineen antamiseen. Velallinen voi antaa vastineen 10 arkipäivän kuluessa uuden tiedoksiannon päivämäärästä. Tällaisessa tapauksessa ei ole mahdollista määrätä edellä mainittua lykkäystä (ks. kohta 1.7).

Jos myös kyseinen 10 päivän määräaika ylittyy, maksamismääräyksestä tulee lainvoimainen, eli tällöin maksamismääräyksen lisäksi myös vaatimus on maksamismääräyksessä esitetyn asiasisällön ja oikeudellisen perusteen mukaisesti täysin lainvoimainen.

Sellaisen maksamismääräyksen lainvoimaisuus, jota ei ole vastustettu määräajassa, voidaan purkaa vain ylimääräisellä muutoksenhaulla eli käsittelemällä tapaus uudelleen. Uudelleenkäsittelyä voidaan hakea maksamismääräyksen antaneessa tuomioistuimessa tiettyjen perusteiden nojalla, jotka ovat lähinnä muodollisia (siviiliprosessilain 633 §:n 2 momentti ja 544 §), siviiliprosessilain 544 §:n 3 ja 4 momentissa annetussa määräajassa.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Maksamismääräys on antopäivästään lähtien täytäntöönpanokelpoinen asiakirja (siviiliprosessilain 631 §). Muita toimenpiteitä ei tarvita, ja siksi täytäntöönpanomenettely on aloitettava, ellei täytäntöönpanoa ole määrätty lykättäväksi. Menettely tapahtuu seuraavasti:

Alkuperäiseen maksamismääräykseen lisätään täytäntöönpanomääräys, eli maksamismääräyksen tekstin alkuun lisätään lauseke ”Kreikan kansan nimissä” ja loppuun lauseke ”Ulosottomies on velvollinen panemaan täytäntöön tämän päätöksen jne.”. Siitä tehdään virallinen jäljennös (täytäntöönpanomääräys), ja velalliselle annetaan tiedoksi maksukehotus maksamismääräyksessä olevan summan maksamiseksi.

Ellei maksamismääräystä ole annettu tiedoksi kahden kuukauden kuluessa määräyksen antamisesta, se lakkaa olemasta voimassa (siviiliprosessilain 630 A §)

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Vastinetta koskeva tuomio ei ole lopullinen, vaan siihen voidaan hakea muutosta.

Päivitetty viimeksi: 27/07/2018

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Espanja

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Riidattomien saatavien velkomusmenettely on Espanjassa nimeltään *proceso monitorio*. Sen päätavoitteena on saatavien suojaaminen luomalla täytäntöönpanoperuste laissa säädetyt vaatimukset täyttävien velkojen perimiseksi.

Toimivalta käsitellä ja ratkaista velkomusasioita on tuomioistuinten oikeudellisilla neuvonantajilla (*Letrados de la Administración de Justicia*).

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Menettelyä sovelletaan selviin, erääntyneisiin ja perintäkelpoisiin rahasaataviin. Saatavan määrää koskevat rajoitukset poistettiin 31. lokakuuta 2011.

Saatavan olemassaolo on pystyttävä todistamaan jollakin seuraavista tavoista:

a) asiakirjalla, joka voi olla muodoltaan, tyypiltään ja fyysiseltä alustaltaan millainen tahansa ja jossa on velallisen allekirjoitus, leima, merkki, tavaramerkki tai mikä tahansa muu fyysinen tai sähköinen tunniste;

b) laskulla, lähetysluettelolla, todistuksella, sähkeellä, faksilla tai millä tahansa muulla sellaisella (myös velkojan yksipuolisesti laatimalla) asiakirjalla, jota tavallisesti käytetään todisteena velkojan ja velallisen välisen luotto- tai velkasuhteen kaltaisista suhteista;

c) yhdessä saatavan todistavan asiakirjan kanssa esitettävillä kaupallisilla asiakirjoilla, jotka osoittavat pitkäaikaisen aiemman kauppasuhteen olemassaolon;

d) jos kyseessä on yhteisomistuksessa oleva varallisuus (*propiedad horizontal*), saatava todistetaan kaupunkikiinteistöjen omistajayhteisöjen yleiskulujen maksurästejä koskevilla todistuksilla.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ei ole. Ylärajasta on luovuttu 31. lokakuuta 2011 alkaen.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Vapaaehtoista.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Ei voida, paitsi jos on kyse veloista, jotka ovat syntyneet kaupunkikiinteistöjen omistajayhteisöjen tai asunto-osakeyhtiöiden yleiskulujen maksamatta jättämisestä. Tällöin myös asunnon sijaintipaikan tuomioistuin voi olla toimivaltainen hakijan valinnan mukaan.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Velallisen koti- tai asuinpaikan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tai yhteisomistuksessa olevan kiinteistön sijaintipaikan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin.

1.3 Muotovaatimukset

Kantajan on esitettävä vaatimuksensa kirjallisena. Vaatimuksessa on esitettävä velkojan ja velallisen tunnistetiedot sekä lyhyt selitys velan alkuperästä ja määrästä.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Vakiolomakkeiden käyttö ei ole pakollista. Tällaisia lomakkeita saa kuitenkin tuomioistuimen tai ulosottoviraston kansliasta. Lomakkeen voi myös ladata linkin kautta.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Maksamismääräysmenettelyn aloittamista koskevan kanteen esittäminen ei edellytä oikeudellisen avustajan tai asianajajan käyttöä. Jos osapuoli kuitenkin haluaa turvautua oikeudellisen neuvonantajan apuun, tästä on ilmoitettava vastapuolelle, jotta se voi ryhtyä oikeuksiensa turvaamiseksi tarpeellisiksi katsomiinsa toimenpiteisiin.

Jos vaatimuksen määrä on suurempi kuin 2 000 euroa, asianajajan ja oikeudellisen avustajan käyttäminen on pakollista silloin, kun toinen osapuoli vastustaa vaatimusta tai kun haetaan täytäntöönpanoa.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Velan alkuperästä on annettava lyhyt selitys.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Ks. kohta 1.1.1.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Jos edellä esitetyt alueellista toimivaltaa ja näytön esittämistä koskevat vaatimukset eivät täyty, tai jos on tapahtunut menettelyvirhe, jota ei korjata, tuomioistuin hylkää kanteen. Tuomioistuimen päätökseen voidaan hakea muutosta valittamalla maakunnalliseen ylioikeuteen (*Audiencia Provincial*).

Jos kyse on elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisestä sopimuksesta, tuomarin on arvioitava viran puolesta, sisältyykö sopimukseen kohtuuttomia ehtoja. Jos tuomari arvioi asianosaisia kuultuaan, että sopimukseen sisältyy kohtuuttomia ehtoja, hän määrittää tästä johtuvat mahdolliset seuraukset, joita voivat olla se, että vaatimusta ei voida käsitellä lainkaan, tai se, että menettelyä jatketaan ilman kohtuuttomia ehtoja. Myös tähän tuomioistuimen päätökseen voidaan hakea muutosta valittamalla maakunnalliseen ylioikeuteen (*Audiencia Provincial*).

1.5 Muutoksenhaku

Hakemuksen hylkäämistä koskevaan päätökseen voidaan hakea muutosta valittamalla maakunnalliseen ylioikeuteen. Valitus on jätettävä päätöksen antaneelle tuomioistuimelle 20 päivän kuluessa.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Velallisen on maksettava velkansa tai ilmoitettava vastustavansa maksamismääräystä 20 päivän kuluessa määräyksen antamisesta. Määräajan katsotaan päättyvän 20. päivää seuraavana arkipäivänä klo 15. Vastustuskirjelmä on esitettävä kirjallisesti. Sitä ei voi esittää suullisesti tuomioistuimessa.

Oikeudellisen avustajan ja asianajajan on allekirjoitettava se, jos vaatimuksen arvo on yli 2 000 euroa. Vastustuskirjelmä on vapaamuotoinen. Velallinen voi esittää sen perusteluissa sekä asiaväitteitä että puhtaasti muodollisia väitteitä tai prosessiväitteitä.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos vaatimuksen arvo on enintään 6 000 euroa, oikeudellinen neuvonantaja antaa päätöksen maksamismääräysmenettelyn lopettamisesta ja käsittelyn jatkamisesta nopeutetussa suullisessa menettelyssä. Vastustuskirjelmä annetaan tiedoksi vastapuolelle, jolla on 10 päivää aikaa esittää vastineensa. Osapuolilla on oikeus vaatia vastustuskirjelmän tai vastineen suullista käsittelyä.

Jos vaatimuksen arvo on enemmän kuin 6 000 euroa eikä kantaja ole nostanut kannetta kuukauden kuluessa vastustuskirjelmän tiedoksiantamisesta, menettely raukeaa ja kantaja määrätään maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Jos kantaja nostaa kanteen, se annetaan tiedoksi vastaajalle, joka voi vastustaa sitä 20 päivän kuluessa. Tällöin asia käsitellään tavanomaisessa menettelyssä.

Jos vaatimuksen arvo on enemmän kuin 6 000 euroa, tuomioistuin myöntää velkojalle kuukauden aikaa kanteen vireillepanoon tavanomaisessa menettelyssä.

Jos velkoja ei vastapuolen väitteet nähtyään halua jatkaa kanteen ajamista tavanomaisessa menettelyssä, hänen on peruutettava kanne nimenomaisesti.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Jos velallinen ei vastaa maksamismääräykseen tai jättää saapumatta tuomioistuimeen, oikeudellinen neuvonantaja määrää maksamismääräysmenettelyn lopettamisesta ja antaa lopettamismääräyksen tiedoksi velkojalle. Sen jälkeen velkoja voi hakea maksamismääräyksen täytäntöönpanoa.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Velkojan on tehtävä täytäntöönpanohakemus. Jos vaatimuksen arvo on enemmän kuin 2 000 euroa, tarvitaan asianajajan ja oikeudellisen avustajan allekirjoitukset.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Tuomiosta ei voi valittaa. Vastaaja voi kuitenkin vastustaa täytäntöönpanoa. Vastustaminen on perusteltava.

Päivitetty viimeksi: 28/09/2023

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Ranska

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Yksinkertaistetusta menettelystä eli maksamismääräysmenettelystä säädetään siviiliprosessilain 1405–1425 §:ssä.

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Menettely soveltuu kaikkien sopimukseen perustuvien tai lakisääteisestä velvollisuudesta johtuvien, tietyn suuruisten saatavien perintään.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Menettely soveltuu kaikkien sopimukseen perustuvien tai lakisääteisestä velvollisuudesta johtuvien, tietyn suuruisten saatavien perintään.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Menettely on vapaaehtoinen.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Menettely käydään ainoastaan velallisen asuinpaikan (tai jos velallisia on useampia, yhden velallisen asuinpaikan) toimivaltaisessa tuomioistuimessa, joten sitä ei voida soveltaa, jos ainoa velallinen asuu ulkomailla.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Asia viedään tuomioistuinten toimivallan rajoissa joko vähäisten riita-asioiden tuomioistuimen (*tribunal d'instance*), paikallistuomioistuimen (*juridiction de proximité*), kauppatuomioistuimen (*tribunal de commerce*) presidentin tai (1. tammikuuta 2013 alkaen) alioikeuden (*tribunal de grande instance*) presidentin käsiteltäväksi.

Ainoastaan velallisen (tai jos velallisia on useampia, yhden velallisen) asuinpaikan tuomioistuin on toimivaltainen. Tämä sääntö on osa oikeusjärjestystä, ja tuomioistuimen kuuluu viran puolesta todeta, jos sillä ei ole toimivaltaa ratkaista asiaa.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Muotovaatimuksiin kuuluvat seuraavat merkinnät ja tiedot, jotka on esitettävä hakemuksessa:
velkojien ja velallisten sukunimet, etunimet, ammatit ja kotipaikka ja oikeushenkilöiden osalta oikeudellinen muoto, nimi ja päätoimipaikka
vaaditun summan tarkka määrä ja selvitys saatavan eri osista ja perusteista.

Lomake ei ole pakollinen, mutta sen käyttö on erittäin suositeltavaa. Lomake (CERFA) on saatavilla Ranskan oikeushallinnon verkkosivuilla (ks. oikeusministeriön verkkosivut) ja asianomaisten tuomioistuinten kirjaamossa.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Hakemuksen toimittaa velkoja itse tai hänen valtuutettu edustajansa.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Vaatimuksen perustetta ei tarvitse esittää yksityiskohtaisesti vaan yhteenvetona (ks. edellä oleva vastaus kohdassa 1.3.1).

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Hakemukseen on liitettävä asiakirjat todisteeksi saatavan perusteista. Tällaisia asiakirjoja voivat olla muun muassa laskut, vuokra-, myynti- tai luottosopimukset ja muut selvitykset. Asiaan sovelletaan yleisiä siviiliprosessilain säännöksiä.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Tuomioistuin, jonka on tutkittava hakemuksen perusteet ennen maksamismääräyksen antamista, voi hylätä hakemuksen kokonaan tai osittain, jos vaatimus ei ole perusteltu.

1.5 Muutoksenhaku

Jos hakemus hylätään, velkojalla ei ole muutoksenhakukeinoa mutta hän voi ajaa asiaa edelleen yleislainsäädännön avulla eli nostamalla kanteen toimivaltaisessa tuomioistuimessa tavanomaisen menettelyn mukaisesti.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Velallisella on kuukausi aikaa vastustaa vaatimusta ilmoittamalla asiasta maksumääräyksen antaneen toimivaltaisen tuomioistuimen kirjaamoon tai lähettämällä sinne kirjattu kirje. Vastustamisella ei ole muita muotovaatimuksia

1.7 Vastustamisen vaikutus

Vastustaminen saattaa asian tuomioistuimen käsiteltäväksi. Tuomioistuimen kirjaamo kutsuu kaikki osapuolet oikeuteen (myös ne osapuolet, jotka eivät ole vastustaneet vaatimusta). Tuomioistuin käsittelee toimivaltansa rajoissa alkuperäisen hakemuksen sekä liitännäisvaatimukset ja puolustautumisperusteet.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Velkojan on vaadittava kuukauden kuluttua vastustuksen tiedoksiannosta maksamismääräyksen antaneen tuomioistuimen kirjaamolta täytäntöönpanomääräyksen antamista. Vaatimukseen ei liity muotovaatimuksia (se voi olla ilmoitus tai tavallinen kirje). Täytäntöönpanomääräyksen antamisen myötä määräys saa samat vaikutukset kuin kontradiktorisessa menettelyssä eli molempia osapuolia kuullen annettu tuomio.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Päätökseen ei voi hakea muutosta eikä siitä voi tehdä kassaatiovalitusta. Ainoastaan kirjaamon täytäntöönpanomääräyksen antamiseen liittyvät oikeudelliset seikat voidaan riitauttaa tekemällä kassaatiovalitus.

Aiheeseen liittyviä linkkejä

Ranskan oikeusministeriön verkkosivut

Legifrance-verkkosivut

Päivitetty viimeksi: 26/07/2018

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Tämän sivun alkukielistä versiota hr on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

Eurooppalainen maksamismääräys - Kroatia

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Kroatia on ottanut käyttöön eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn. Sitä säännellään siviiliprosessilailla (*Zakon o parničnom postupku*, Kroatian virallisen lehden (*Narodne novine*) nrot 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 ja 70/19) ja eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen ja vastineen esittämistä koskevilla säännöillä (*Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga*, virallisen lehden nro 124/13).

1.1 Menettelyn soveltamisala

Eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä sovelletaan sellaisten tietyn suuruisten rahamääräisten saatavien perintään, jotka ovat erääntyneet siihen mennessä, kun eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään. Menettely otettiin käyttöön eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12. joulukuuta 2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1896/2006. Asetusta sovelletaan valtion rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin riitoihin tuomioistuimesta riippumatta ja siinä säädetyin poikkeuksin.

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Menettelyä sovelletaan erääntyneisiin rahasaataviin. Saatavan on perustuttava sopimusvelvoitteeseen tai sopimuksenulkoiseen velvoitteeseen ja oltava nimellismääräinen.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Vaatimuksilla ei ole määrällistä ylärajaa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Osapuolten näkökulmasta menettelyn käyttö ei ole pakollista, vaan kantaja voi vapaasti valita saatavan perintämenetelmän, kunhan kyseinen menetelmä ei riko asiassa noudatettavia sääntöjä eikä julkista moraalia. Tuomioistuin antaa maksamismääräyksen, jos kaikki antamisedellytykset täyttyvät, vaikkei kantaja olisi sitä vaatinutkaan. Tuomioistuimelle maksamismääräyksen antaminen on siis pakollista.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Kyllä.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Toimivalta päättää eurooppalaisen maksumääräyksen antamista tai uudelleen tutkimista koskevista hakemuksista ja antaa todistus määräyksen täytäntöönpanokelpoisuudesta asetuksen (EY) N:o 1896/2006 mukaisesti on kunnallisella tuomioistuimella (*općinski sud*) tai – kaupallisten tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvissa asioissa – kauppatuomioistuimella (*trgovački sud*), jonka toimialueella vastaajan kotipaikka, tavanomainen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee.

1.3 Muotovaatimukset

Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus ja vastine on toimitettava koneellisesti luettavassa muodossa, jos tuomioistuin katsoo, että asiakirja soveltuu koneelliseen käsittelyyn. Hakemuslomake voidaan toimittaa paperilla tai muulla tuomioistuimen hyväksymällä tavalla.

Eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen ja vastineen esittämistavasta määrätään kohdassa 1 mainituissa säännöissä, jotka tulivat voimaan 17. lokakuuta 2013.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Eurooppalaisen maksamismääräyksen antamista koskeva hakemus ja vastine on toimitettava toimivaltaiseen tuomioistuimeen asetuksessa (EY) N:o 1896 /2006 vahvistettuja lomakkeita käyttäen. Vakiolomakkeiden käyttö eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä on siis pakollista. Lomakkeet ovat ladattavissa Euroopan oikeusportaalista.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Kaikki osapuolet (luonnolliset ja oikeushenkilöt) voivat vapaasti päättää, edustavatko he/ne itse itseään vai hankkivatko he/ne oikeudellisen edustajan, yleensä asianajajan. Asianajajan käyttö ei siis ole pakollista.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Osapuolen on täytettävä A-lomake (eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus) koneellisesti luettavassa muodossa. Lomakkeessa on mahdollista antaa lisäselvityksiä ja -tietoja, joiden avulla vaatimuksen voi tarvittaessa perustella yksityiskohtaisemmin.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Osapuolen on liitettävä lomakkeessa A olevaan kohtaan 10 hallussaan olevat todisteet ja täsmennettävä, mihin ne liittyvät. Todistelusta ja todisteista säädetään siviiliprosessilain 219–271 §:ssä. Tuomioistuin päättää, mitkä todisteista otetaan tutkittavaksi olennaisten tosiseikkojen toteamiseksi. Tuomioistuin päättää kunkin todisteen ja koko todistusaineiston huolellisen tarkastelun perusteella ja menettelyn kaikkien vaiheiden tulokset huomioon ottaen, mitkä seikat se katsoo todistetuiksi.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Hakemuksen hylkäämiseen sovelletaan siviiliprosessilain 109 §:n yleissääntöä: jos hakemus ei ole ymmärrettävä tai ei sisällä kaikkia sen käsittelemiseksi tarvittavia seikkoja, tuomioistuin palauttaa sen kantajalle, jolla on mahdollisuus korjata se tai täydentää sitä annettujen ohjeiden mukaisesti. Hakemus hylätään, jos sitä ei tämän jälkeen toimiteta uudelleen tuomioistuimeen määräajassa, jos sitä ei ole korjattu ohjeiden mukaisesti tai jos se toimitetaan uudelleen ilman, että sitä on korjattu tai täydennetty.

1.5 Muutoksenhaku

Vastine on vastaajan oikeussuojakeino eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa hakemusta vastaan. Lisäksi osapuolilla on poikkeustapauksissa mahdollisuus pyytää eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleentutkimista asetuksen (EY) N:o 1896/2006 20 artiklassa säädetyin edellytyksin.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Vastaaja voi vastustaa eurooppalaista maksamismääräystä täyttämällä ja palauttamalla määräyksen antaneeseen tuomioistuimeen lomakkeen F, joka toimitetaan vastaajalle samanaikaisesti maksamismääräyksen kanssa. Vastine on lähetettävä 30 päivän kuluessa siitä, kun maksamismääräys on annettu vastaajalle tiedoksi. Vastaajan on ilmoitettava vastineessa vastustavansa vaatimusta, mutta hänen ei tarvitse perustella kantaansa.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos vastaaja vastustaa eurooppalaista maksamismääräystä asetuksen (EY) N:o 1896/2006 16 artiklassa esitetyn mukaisesti, menettelyä jatketaan asetuksessa (EY) N:o 861/2007 säädettyjen, eurooppalaista vähäisten vaatimusten menettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, mikäli ne ovat asiaan sovellettavissa, ja muussa tapauksessa asiaa koskevien siviiliprosessilain säännösten (445.a ja 451–456 §) mukaisesti asetuksen (EY) N:o 1896/2006 17 artiklan säännökset huomioon ottaen.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Tuomioistuin julistaa eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoiseksi lomaketta G käyttäen, jos vastaaja ei ilmoita vastustavansa maksamismääräystä 30 päivän kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Määräaikaa voidaan pidentää vastineen toimittamiseen tarvittavalla ajanjaksolla. Tuomioistuimen Euroopan unionin alueella antama täytäntöönpanokelpoinen eurooppalainen maksamismääräys (asetuksen (EY) N:o 1896/2006 18 ja 19 artikla) on täytäntöönpanoasiakirja, jonka nojalla täytäntöönpanoa voi hakea Kroatiassa samaan tapaan kuin kroatialaisen tuomioistuimen antaman täytäntöönpanopäätöksen nojalla.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Kantajan on pyydettävä tuomioistuimelta täytäntöönpanolauseketta. Tuomioistuin julistaa eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoiseksi lomaketta G käyttäen.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Vastaaja voi siviiliprosessilain 507.n §:n nojalla hakea Kroatiassa annetun eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimista asetuksen (EY) N:o 1896/2006 20 artiklan mukaisesti. Tuomioistuin, joka tekee hakemusasiassa päätöksen, voi velallisen pyynnöstä lykätä täytäntöönpanoa asiasta annettuja sääntöjä noudattaen. Muutoksenhakemus täytäntöönpanomääräykseen syistä, jotka liittyvät eurooppalaisessa maksamismääräyksessä vahvistettuihin vaateisiin, käsitellään vain, jos kyseiset syyt ovat ilmaantuneet vasta maksamismääräyksen tiedoksi antamisen jälkeen ja jos oli liian myöhäistä esittää ne asetuksen (EY) N:o 1896/2006 16 artiklan mukaisessa vastineessa.

Päivitetty viimeksi: 12/02/2024
Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Italia

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Italian siviiliprosessilaissa säädetään välitoimimenettelyihin kuuluvasta maksamismääräysmenettelystä (*procedimento di ingiunzione*; 633 § ja sitä seuraavat). Kyseessä on valvontamenettely. Siinä tuomioistuin tekee ratkaisun velkojan hakemuksesta toista osapuolta kuulematta ja antamatta tälle mahdollisuutta puolustautua tai esittää huomautuksia.

Kuuleminen järjestetään vasta tämän jälkeen, jos velallinen vastustaa maksamismääräystä.

Maksamismääräystä voi hakea ainoastaan tietyistä saatavista (näitä ovat esim. käteisellä maksettava rahasumma tai tietty määrä paljoustavaraa) ja vain, jos tietyt siviiliprosessilaissa säädetyt edellytykset täyttyvät (velkojan on toimitettava kirjallinen todiste saatavastaan ym.).

Jos tuomioistuin katsoo, että velkojan vaatimus on perusteltu, se määrää tavallisesti velallisen täyttämään sen 40 päivässä. Tuomioistuin ilmoittaa samalla, että asiasta voi valittaa saman 40 päivän määräajan kuluessa, ja jos siitä ei valiteta, maksamismääräyksestä tulee lopullinen, ja se voidaan panna täytäntöön.

1.1 Menettelyn soveltamisala

Maksamismääräysmenettely on sallittu ainoastaan, kun velkoja perii takaisin käteistä rahasummaa tai tiettyä määrää paljoustavaraa tai tällä on tiettyyn irtaimeen esineeseen liittyvä saatava.

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Kun maksamismääräysmenettely perustuu rahamääräiseen velvoitteeseen, kyseessä voi olla ainoastaan tarkoin määritelty käteissumma. Menettely ei siis voi koskea sopimuksenulkoisia velkoja (esimerkiksi laittomasta teosta johtuvia vahingonkorvauksia).

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ylärajaa ei ole. Maksamismääräystä voi hakea minkä suuruisiin velkoihin tahansa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Menettely on vapaaehtoinen. Velkoja voi aina käynnistää saataviensa perusteella tavanomaisen ulosmittausmenettelyn.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Kyllä.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Maksamismääräystä haetaan siltä rauhantuomarilta tai yleiseltä tuomioistuimelta (*tribunale*), joka olisi toimivaltainen tavanomaisessa menettelyssä. Rauhantuomarien tuomiovalta rajoittuu vähäisiä vaatimuksia koskeviin asioihin erityisesti siviiliprosessilain 7 §:ssä vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Kun maksamismääräystä haetaan yleisestä tuomioistuimesta, se tekee ratkaisun yhden tuomarin kokoonpanossa.

Kun saatava liittyy oikeudenkäyntimaksuihin tai tuomioistuimen ulkopuolisista menettelyistä perittäviin maksuihin tai asianajajien, haastemiesten tai jonkun muun oikeudelliseen menettelyyn osallistuvan toimijan palkkioon, asian voi ratkaista myös se lainkäyttöelin, joka on tehnyt päätöksen kyseisessä asiassa.

Asianajaja voi hakea maksamismääräystä omia asiakkaitaan vastaan siinä tuomioistuimessa, joka on tuomiovaltainen hänen asianajajaliittonsa (*consiglio dell'ordine*) kotipaikassa. Vastaavasti notaari voi hakea maksamismääräystä sen paikkakunnan tuomioistuimelta, jossa on hänen notaariliittonsa (*consiglio notarile*) toimipaikka. (Vrt. "Tuomioistuinten toimivalta")

1.3 Muotovaatimukset

Maksamismääräyshakemukseen on sisällyttävä siviiliprosessilain 638 §:ssä mainitut tiedot. Se on jätettävä asiakirjoineen ja liitteineen tuomioistuimen kansliaan. Lokakuun 18. päivänä 2012 annetun asetuksen nro 179 (jota on muutettu 17. joulukuuta 2012 annetulla lailla nro 221) 16 bis §:n mukaan 30 päivästä kesäkuuta 2014 siviiliprosessilain IV osan I osaston I luvussa tarkoitetuissa yleisen tuomioistuimen (*tribunale*) oikeudenkäynneissä (muutoksenhakua lukuun ottamatta) toimenpiteet, kirjelmät ja asiakirjat on toimitettava yksinomaan sähköisesti. Tämän vuoksi 30. kesäkuuta 2014 alkaen jätetyissä kanteluissa ei hyväksytä lainkaan paperiasiakirjoja. Kun kyseessä on asetuksessa (EY) N:o 1896/2006 tarkoitettu eurooppalaisen maksamismääräys, 18. lokakuuta 2012 annetun asetuksen nro 179 16 bis §:ä ei sovelleta, joten sitä koskevan hakemuksen yhteydessä tukiasiakirjat on esitettävä paperisina, ei sähköisesti.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Vakiolomakkeita ei tarvitse käyttää.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Tavallisesti kyllä. Kantaja voi kuitenkin edustaa itseään esimerkiksi tilanteessa, jossa asian ratkaisee rauhantuomari ja saatava on enintään 1 100 euroa, tai tilanteessa, jossa hakijalla on tarpeellinen pätevyys puolustautua tuomioistuimessa.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Hakemuksessa on esitettävä sen kohde ja perustelut. Näiden ei tarvitse olla yksityiskohtaisia, vaan tiedot ja asiaankuuluvat asiakirjat voidaan esittää yhteenvetona.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Kyllä. Maksamismääräyksen osalta kirjallisina todisteina pidetään erityisesti vakuutuskirjoja ja yksityishenkilön laatimia yksipuolisia sitoumuksia. Kun maksamismääräys koskee yrityksen muulle kuin ammatti- tai liiketoimintaa hoitavalle henkilölle toimittamia tavaroita tai suorittamia palveluja, velan kirjallisina todisteina voidaan esittää alkuperäiset otteet velkojan kirjanpitoaineistosta, mikäli ne on kirjattu säännönmukaisesti ja laadittu laissa säädettyjen vaatimusten mukaisesti. Myös laskut kelpaavat kirjalliseksi todisteeksi, jos niiden mukana on leimattu jäljennös hakijan tilausasiakirjasta.

Asianajajien, notaarien ja muiden itsenäisten ammattien harjoittajien palkkion ja kulujen maksamista samoin kuin valtion ja julkisten tahojen antamia velkoja koskevien maksamismääräysten todisteisiin sovelletaan erityisiä sääntöjä.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Jos tuomioistuin katsoo, ettei hakemus ole riittävästi perusteltu, se ilmoittaa tästä hakijalle kirjaajan kautta ja kehottaa hakijaa toimittamaan todisteita. Jos hakija ei vastaa pyyntöön eikä peruuta hakemustaan tai jos hakemusta ei voida hyväksyä, tuomioistuin hylkää hakemuksen perustellulla päätöksellä. Hylkäämisestä huolimatta hakija voi aina tehdä uuden hakemuksen, myös tavanomaista reittiä.

1.5 Muutoksenhaku

Maksamismääräyshakemuksen hylkäämistä koskevaan päätökseen ei voi hakea muutosta tavanomaisen tai kassaatiotuomioistuimelle osoitettavan muutoksenhaun avulla.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Jos hakemus hyväksytään ja maksamismääräys annetaan, siitä on toimitettava vastaajalle oikeaksi todistettu jäljennös. Ilmoitus on tehtävä Italiassa 60 päivän ja ulkomailla 90 päivän kuluessa.

Vastaaja voi vastustaa maksamismääräystä 40 päivän kuluessa sen vastaanottamisesta.

Määräaikaa voidaan perustellusta syystä lyhentää 10 päivään ja pidentää 60 päivään. Jos vastaaja asuu toisessa EU:n jäsenvaltiossa, määräaika on 50 päivää, ja sitä voidaan lyhentää 20 päivään. Jos vastaaja asuu muussa maassa, määräaika on 60 päivää, joka tapauksessa vähintään 30 ja enintään 120 päivää.

Vastaaja voi vastustaa maksamismääräystä myös määräajan päätyttyä, jos hän osoittaa, ettei päätöstä ole annettu hänelle tiedoksi ajoissa, koska tiedoksiantaminen on toimitettu sääntöjenvastaisesti tai ennalta-arvaamattomien seikkojen tai ylivoimaisen esteen vuoksi. Vastustaminen ei kuitenkaan ole sallittua enää, kun pakkotäytäntöönpanoa koskevasta ensimmäisestä asiakirjasta on kulunut 10 päivää.

Maksamismääräystä voi vastustaa siinä lainkäyttöelimessä, jossa sen antanut tuomari työskentelee. Vastustamisesta ilmoitetaan kanteella, joka annetaan hakijalle tiedoksi tämän hakemuksessaan ilmoittamaan osoitteeseen. Vastustamista koskevassa kanteessa on oltava kaikki tiedot, jotka yleensä sisältyvät tämän tyyppisiin kanteisiin. Tuomioistuimelle on ilmoitettava erityisesti vastustamisen perusteet.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Vastustuksella käynnistetään tavanomainen ulosmittausmenettely, jossa pyritään varmentamaan velkojan vaateen perusteet.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Jos menettelyä ei vastusteta asetetussa määräajassa tai jos se tehdään määräajassa, mutta vastaaja ei saavu tuomioistuimeen, maksamismääräyksen antanut tuomioistuin julistaa sen hakijan pyynnöstä täytäntöönpanokelpoiseksi.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Mahdollisia tilanteita on neljä.

Ensimmäisessä tilanteessa vastaajan määräaika valituksen tekemiselle ei ole vielä päättynyt. Hakija voi pyytää, että tuomioistuin julistaa maksamismääräyksen heti täytäntöönpanokelpoiseksi. Tämä pyyntö voidaan hyväksyä ainoastaan, jos siviiliprosessilaissa sitä varten vahvistetut erityisedellytykset täyttyvät, esimerkiksi velka perustuu vekseliin tai šekkiin tai täytäntöönpanon viivästyminen aiheuttaisi velkojalle vakavan haitan. Tuomioistuin voi kuitenkin määrätä, että velkoja asettaa riittävän vakuuden vastaajalle jo tässä vaiheessa väliaikaista täytäntöönpanoa varten.

Toisessa tilanteessa vastaaja, jolle maksamismääräys on annettu tiedoksi, ei ole vastustanut sitä määräajassa. Velkoja voi tällöin pyytää tuomioistuinta julistamaan maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoiseksi.

Kolmannessa tilanteessa vastaaja on tehnyt valituksen, ja sitä koskeva menettely on vielä kesken. Tällöin velkoja voi pyytää maksamismääräyksen julistamista väliaikaisesti täytäntöönpanokelpoiseksi. Tämä pyyntö voidaan hyväksyä ainoastaan, jos siviiliprosessilaissa sitä varten vahvistetut erityisedellytykset täyttyvät, esimerkiksi vastustamista ei ole perusteltu kirjallisin todistein. Tuomioistuin voi lisäksi julistaa maksamismääräyksen osittain väliaikaisesti täytäntöönpanokelpoiseksi sen määrän rajoissa, jota vastaaja ei aseta kyseenalaiseksi. Tuomioistuin voi julistaa maksamismääräyksen väliaikaisesti täytäntöönpanokelpoiseksi myös, jos velkoja antaa vakuuden mahdollista myöhempää korvausta, kuluja ja vahingonkorvausta varten.

Neljäs tilanne syntyy, kun mahdollista vastustamista ei hyväksytä. Tämän perusteella maksamismääräyksestä tulee täytäntöönpanokelpoinen, mikäli näin ei ollut jo aiemmin.

Joissakin edellä esitetyistä tilanteista täytäntöönpanokelpoiseksi julistetut maksamismääräykset aiheuttavat sen, että velkoja voi saada tuomioistuimen määräämän kiinnityksen (*ipoteca giudiziale*).

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Maksamismääräys, joka on tullut täytäntöönpanokelpoiseksi sen perusteella, että vastaaja ei ole vastustanut sitä, voidaan purkaa laissa vahvistetuissa tapauksissa (esimerkiksi kun osoittautuu, että päätös on tehty sittemmin vääriksi todetuin perustein). Kun maksamismääräys asettaa kolmannen osapuolen saatavan kyseenalaiseksi, tämä osapuoli voi tehdä siitä nk. kolmannen osapuolen kantelun (*opposizione di terzo*).

Valitusmenettelyn päättävään tuomioon sovelletaan tavanomaisia muutoksenhakukeinoja.

Linkit

► *Italian perustuslaki* (käännetty englanniksi)
https://www.senato.it/sites/default/files/media-documents/COST_INGLESE.pdf
► *Italian lait ja säännöt*
https://www.normattiva.it/?language=en
► *Italian siviiliprosessilaki*
http://www.altalex.com/documents/codici-altalex/2015/01/02/codice-di-procedura-civile
► *The Code of administrative trial* (englanniksi)
https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/mzk3/~edisp/nsiga_4276977.pdf
► *Code de justice administrative* (ranskaksi)
https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/njiz/~edisp/nsiga_4506451.pdf
► *Italienische Verwaltungsprozessordnung* (saksaksi)
https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/nda5/~edisp/nsiga_4289867.pdf
► *Italian oikeusjärjestelmä*
https://www.csm.it/web/csm-international-corner/consiglio-superiore-della-magistratura/sistema-giudiziario-italiano?show=true&title=&show_bcrumb=
► *Veroprosessilaki*
http://def.finanze.it/DocTribFrontend/getAttoNormativoDetail.do?id=%7bECD81E71-D37B-4722-AA36-116B5BCB2232%7d
► *Oikeusministeriö*
https://www.giustizia.it/giustizia

Päivitetty viimeksi: 21/12/2023

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Kypros

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Kyproksessa ei ole käytössä muuta maksamismääräysmenettelyä kuin asetuksella (EY) N:o 1896/2006 säädetty menettely. Asetuksen soveltamisesta on annettu menettelyasetus.

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Ei sovelleta.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ei sovelleta.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Ei sovelleta.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Ei sovelleta.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Ei sovelleta.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Ei sovelleta.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Ei sovelleta.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Ei sovelleta.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Ei sovelleta.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Ei sovelleta.

1.5 Muutoksenhaku

Ei sovelleta.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Ei sovelleta.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Ei sovelleta.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Ei sovelleta.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Ei sovelleta.

Päivitetty viimeksi: 07/12/2023

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Latvia

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Latviassa ovat mahdollisia riidattoman saatavan perintä (siviiliprosessilain (*Civilprocesa likums*) 50 luvun 400–406 §) ja saatavan perintä tuomioistuimen määräyksestä (saman lain 50.1 luvun 406.1–406.10 §).

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Riidattoman saatavan perintä on mahdollista seuraavien asiakirjojen nojalla:
julkiseen rekisteriin kirjatulla kiinnelainalla tai yrityskiinnityksellä turvattuja saatavia koskeva sopimus
maksusuoritusta tai irtaimen omaisuuden palauttamista koskeva, notaarin vahvistama tai oikeusvaikutukseltaan vastaava määräaikainen sopimus
sellainen notaarin vahvistama tai kiinteistörekisteriin merkitty määräaikainen kiinteistönvuokrasopimus, jonka mukaan vuokralaisen on sopimuksen päättyessä tai vuokran jäätyä maksamatta tyhjennettävä vuokrattu kiinteistö ja maksettava erääntyneet vuokrat
protestoidut vekselit, jotka eivät ole notaarin vahvistamia asiakirjoja.
Mainittujen riidattomien saatavien perintä ei ole mahdollista, jos
ulosmittauksen kohteena oleva kiinteistö on valtion tai paikallisen viranomaisen omistuksessa
saatava on vanhentunut ja määräajan päättyminen käy kiistatta ilmi kyseisestä asiakirjasta.
Saatavan perintä tuomioistuimen määräyksestä on mahdollista, jos kyseessä on asiakirjoilla todennettu, erääntynyt maksuvelvoite tai tavaran toimitusta tai hankintaa tai palvelun tuottamista koskevaan sopimukseen perustuva, asiakirjoilla todennettu korvausvelvoite, jonka täytäntöönpanolle ei ole asetettu määräaikaa.
Saatavan perintä tuomioistuimen määräyksestä ei ole mahdollista seuraavissa tapauksissa:
täyttämättä jääneen velvoitteen vastikkeeksi
velallisen ilmoitettu asuinpaikka tai asuinpaikka ei ole tiedossa
velallisen ilmoitettu asuinpaikka, asuinpaikka, sijaintipaikka tai rekisteröity toimipaikka ei ole Latvian alueella
vaadittu sopimussakko ylittää velan pääoman määrän
vaadittu korko ylittää velan pääoman määrän
maksuvelvoitteiden, joita koskevan velan määrä on yli 15 000 euroa, vastikkeeksi
yhteisten maksuvelvoitteiden vastikkeeksi.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Saatavan perintä tuomioistuimen määräyksestä ei ole mahdollista sellaisten maksuvelvoitteiden kohdalla, joita koskevan velan määrä on yli 15 000 euroa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Menettelyn käyttö ei ole pakollista.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Saatavan perintä tuomioistuimen määräyksestä ei ole mahdollista, jos velallisen ilmoitettu asuinpaikka, asuinpaikka, sijaintipaikka tai rekisteröity toimipaikka ei ole Latvian alueella.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Riidattoman saatavan perintää koskeva hakemus esitetään

velallisen ilmoitetun asuinpaikan tai, jos asuinpaikkaa ei ole ilmoitettu, tosiasiallisen asuinpaikan alioikeuden kiinteistörekisteriin, jos hakemus koskee rahamääräisiä maksuja, irtaimen omaisuuden palauttamista tai yrityskiinnityksellä turvattuun sopimukseen perustuvaa velvoitetta

kiinteistön sijaintipaikan alioikeuden kiinteistörekisteriin, jos hakemus riidattoman saatavan perinnästä koskee kiinteistön panttikirjan tai vuokralle otetun tai annetun kiinteistön tyhjentämis- tai luovuttamisvelvoitetta; jos saatavan vakuutena on useita kiinteistöjä ja hakemukset kuuluisivat kiinteistöjen sijainnin vuoksi useiden alioikeuksien kiinteistörekisterien toimivaltaan, kantaja saa valita, minkä alioikeuden kiinteistörekisteri ratkaisee asian

aluskiinnityksen rekisteröintipaikan alioikeuden kiinteistörekisteriin, jos hakemus koskee aluskiinnityksestä johtuvaa velvoitetta.

Hakemus saatavan perinnästä tuomioistuimen määräyksestä on tehtävä velallisen ilmoitetun asuinpaikan tai, jos asuinpaikkaa ei ole ilmoitettu, tosiasiallisen asuinpaikan tai rekisteröidyn toimipaikan alioikeuden kiinteistörekisteriin.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Hakemukset saatavan perinnästä tuomioistuimen määräyksestä voidaan toimittaa ainoastaan sähköisesti käyttäen verkkolomaketta, joka on saatavilla tuomioistuinten verkkopalvelussa (sähköinen oikeustapausportaali (*e-lietas portāls*)).

Velallinen voi vastata verkkopalvelussa saatavilla olevalla verkkolomakkeella tai laatia vastauksensa saatavien perintään tuomioistuimen määräyksestä käytettävistä lomakkeista 21. heinäkuuta 2009 annetun valtioneuvoston asetuksen N:o 792 liitteen 3 mukaisesti. Lomake on saatavilla täällä.

Riidattoman saatavan perintää koskevia hakemuksia varten ei ole laadittu lomaketta. Hakemukset on tehtävä siviiliprosessilain 404 §:n mukaisesti.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Asianajajan käyttö ei ole pakollista. Edustusta koskevat yleiset säännöt sisältyvät siviiliprosessilain edustajia koskevaan 12 lukuun.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Hakemusta ei tarvitse perustella yksityiskohtaisesti.

Riidattoman saatavan perintää koskevassa hakemuksessa on ilmoitettava saatava sekä oikeudellinen asiakirja, johon se perustuu ja jonka täytäntöönpanoa velkoja hakee riidattoman saatavan perintää koskevassa menettelyssä, ja siitä on käytävä ilmi velan pääoma, sopimussakko ja korko sekä vekselin tapauksessa myös sen protestoimisesta aiheutuvat kulut ja lakisääteinen korvaus. Riidattoman saatavan perintää koskeviin hakemuksiin on sisällyttävä täytäntöönpantava oikeudellinen asiakirja ja sen jäljennös sekä, jos kyseessä on vekseli, myös notaarin toimittama protesti sekä todiste sen tiedoksiannosta velalliselle, paitsi jos tiedoksiantoa ei edellytetä lain nojalla.

Hakemus saatavan perinnästä tuomioistuimen määräyksestä tehdään täyttämällä tuomioistuinten verkkopalvelussa (sähköisessä oikeustapausportaalissa) saatavilla oleva verkkolomake. Lomakkeessa annetaan tiedot kantajasta ja velallisesta, saatavasta, saatavan olemassaolon todistavista asiakirjoista ja saatavan suorittamisen määräajoista sekä ilmoitetaan vaadittu rahasumma ja sen laskentatapa. Lisäksi hakemuksessa on oltava kantajan vakuutus, jonka mukaan vaade ei riipu minkään vastapuolen suorituksesta nyt eikä aiemmin.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Riidattoman saatavan perintää koskevaan hakemukseen on liitettävä täytäntöönpantava asiakirja ja sen oikeaksi todistettu jäljennös sekä, jos kyseessä on vekseli, ilmoitus protestoimisesta sekä todiste tiedoksiannosta velalliselle, paitsi jos tiedoksiantoa ei edellytetä lain nojalla (tiedoksiantotodistus voi olla ulosottomiehen tai apulaisulosottomiehen ilmoitus, jonka mukaan vastaaja kieltäytyi vastaanottamasta tiedoksiantoa).

Hakemuksessa saatavan perinnästä tuomioistuimen määräyksestä ei tarvitse esittää kirjallisia todisteita. Sen sijaan hakemuksessa on mainittava saatavan olemassaolon todistavat asiakirjat ja saatavan suorittamisen määräaika. Jos velallinen kiistää maksuvelvoitteen pätevyyden 14 päivän kuluessa tuomioistuimen määräyksen tiedoksiannosta, saatavan perintää tuomioistuimen määräyksestä koskeva oikeuskäsittely päättyy. Päätös oikeuskäsittelyn päättämisestä velallisen vastustuksen vuoksi ei estä asian saattamista tuomioistuimen käsiteltäväksi normaalissa oikeudenkäyntimenettelyssä.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Tuomioistuin ratkaisee riidattoman saatavan perintää koskevan hakemuksen yhden tuomarin kokoonpanossa hakemusasiakirjan ja sen liitteiden perusteella seitsemän päivän kuluessa hakemuksen jättämisestä ilman ennakkoilmoitusta kantajalle tai velalliselle. Jos hakemus on perusteeton tai jos hakemuksessa esitetty seuraamus on suhteeton velan pääomaan nähden tai jos täytäntöönpantava asiakirja sisältää kuluttajaoikeuksia loukkaavia kohtuuttomia sopimusehtoja, tuomari hylkää hakemuksen.

Jos tuomioistuin hyväksyy hakemuksen, joka koskee saatavan perintää tuomioistuimen määräyksestä, mutta velallinen vastustaa määräystä 14 päivän kuluessa siitä, kun tuomioistuin on antanut määräyksen hänelle tiedoksi, kiistämällä maksuvelvoitteen pätevyyden, tuomari päättää oikeuskäsittelyn.

1.5 Muutoksenhaku

Tuomarin päätöksestä, joka koskee riidattoman saatavan perintää tai saatavan perintää tuomioistuimen määräyksestä, ei voi valittaa.

Jos velallinen pitää kantajan saatavaa perusteettomana, hän voi nostaa kanteen velkojan saatavan kiistämiseksi kolmen kuukauden kuluessa päätöksen lähettämisestä. Nostaessaan tällaisen kanteen velallinen voi pyytää saatavan perinnän keskeyttämistä. Jos velkoja on jo saanut saatavansa täytäntöönpanoprosessissa, velallinen voi pyytää tämän saatavan turvaamista.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Tuomioistuin ratkaisee riidattoman saatavan perintää koskevan hakemuksen yhden tuomarin kokoonpanossa yksipuolisesti kysymättä velallisen kantaa.

Jos hakemus koskee saatavan perintää tuomioistuimen määräyksestä, tuomioistuin antaa velalliselle tiedoksi ehdotuksensa, jonka mukaan hänen on joko maksettava hakemuksessa mainittu summa tai vastustettava perintää 14 päivän kuluessa tiedoksiannon lähettämisestä.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos hakemus koskee saatavan perintää tuomioistuimen määräyksestä ja velallinen vastustaa määräystä 14 päivän kuluessa sen lähettämisestä kiistämällä maksuvelvoitteen pätevyyden, oikeuskäsittely päättyy. Jos velallinen hyväksyy osan hakemuksesta, kantajalle annetaan velallisen vastaus tiedoksi ja asetetaan määräaika, jonka kuluessa kantajan on ilmoitettava tuomioistuimelle, onko se osa saatavaa maksettu, jonka perintä on hyväksytty. Jos velallinen hyväksyy osan hakemuksesta, tuomari antaa päätöksen hyväksytyn osan täytäntöönpanosta, mutta muuta osaa koskeva oikeuskäsittely päättyy.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Jos hakemus koskee saatavan perintää tuomioistuimen määräyksestä eikä velallinen vastusta perintää tiedoksiannossa asetetussa määräajassa, tuomari ratkaisee asian seitsemän päivän kuluessa vastustamiselle asetetun määräajan päättymisestä ja määrää hakemuksessa esitetyn maksuvelvoitteen täytäntöönpanosta ja oikeudenkäyntikulujen perimisestä.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Kun on kyse saatavan perinnästä tuomioistuimen määräyksestä, tuomarin päätös hakemuksessa ilmoitetun maksuvelvoitteen täytäntöönpanosta tulee voimaan välittömästi. Päätös on täytäntöönpanokelpoinen asiakirja, ja siihen sovelletaan tuomioiden täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä.

Kun on kyse riidattoman saatavan perinnästä, tuomari päättää tutkittuaan hakemuksen ja todettuaan sen hyväksyttäväksi, mikä saatava on perittävä ja mitä perintä kattaa. Tuomarin päätös tulee voimaan välittömästi. Päätös on täytäntöönpanokelpoinen asiakirja, ja siihen sovelletaan tuomioiden täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä. Tuomarin päätös ja täytäntöönpantavan asiakirjan jäljennös toimitetaan ulosottomiehelle täytäntöönpanoa varten.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Tuomarin päätöksestä, joka koskee riidattoman saatavan perintää tai saatavan perintää tuomioistuimen määräyksestä, ei voi valittaa. Jos kuitenkin velallinen katsoo, että kantajan vaatimus on perusteeton, hän voi nostaa kanteen vaatimuksen kiistämiseksi (kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta, jos kyseessä on riidattoman saatavan perintä, ja kolmen kuukauden kuluessa tiedoksiantamisesta, jos kyseessä on saatavan perintä tuomioistuimen määräyksestä). Nostaessaan tällaisen kanteen velallinen voi pyytää saatavan perinnän keskeyttämistä. Jos velkoja on jo saanut saatavansa, velallinen voi pyytää tämän saatavan turvaamista.

Päivitetty viimeksi: 06/02/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Liettua

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Eurooppalaista maksamismääräystä koskevat hakemukset käsitellään Liettuan siviiliprosessilain (*civilinio proceso kodeksas*) XXIII luvun mukaisesti (poikkeuksena tietyt, kyseisessä luvussa mainitut tapaukset).

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Siviiliprosessilain XXIII luvun mukaista menettelyä sovelletaan asioihin, joissa velkoja esittää rahamääräisen vaateen. Vaatimus voi perustua esimerkiksi sopimukseen, vahingonkorvausvelvollisuuteen, työsuhteeseen tai elatusvelvollisuuteen.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ei ole.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Asiat, jotka käsitellään siviiliprosessilain XXIII luvun mukaisesti, voidaan käsitellä myös riita-asiana tai kirjallisessa menettelyssä kantajan valinnan mukaan.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Siviiliprosessilain XXIII luvussa säädetään, että jos velallisen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on ulkomailla, asiaa ei voida käsitellä maksamismääräysmenettelyssä.

Jos sen jälkeen kun asia on tullut vireille ja tuomioistuin on antanut maksamismääräyksen, käy ilmi, että velallisen kotipaikka tai työpaikka ei ole tiedossa, tuomioistuin peruuttaa maksamismääräyksen ja jättää asian sillensä. Tuomioistuimen päätökseen ei tässä tapauksessa voida hakea muutosta erillisellä valituksella. Ennen kuin tuomioistuin voi peruuttaa maksamismääräyksen ja jättää asian sillensä, sen on asetettava kantajalle määräaika, jonka kuluessa tämän on selvitettävä vastaajan asuin- tai työpaikka tai osoitettava tuomioistuimelle jokin muu keino oikeudenkäyntiasiakirjojen antamiseksi tiedoksi vastaajalle.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Maksamismääräyshakemuksella vireille tulevat asiat käsitellään vastaajan kotipaikan alioikeudessa (*apylinkės teismai*).

1.3 Muotovaatimukset

Maksamismääräyshakemuksen tulee täyttää oikeudenkäyntiasiakirjojen sisältöä ja muotoa koskevat yleiset vaatimukset. Sen lisäksi hakemuksessa on annettava seuraavat tiedot:

velkojan nimi, sukunimi, henkilötunnus ja osoite, velkojana olevan oikeushenkilön täydellinen nimi, sääntömääräinen kotipaikka ja yhteisötunnus sekä velkojan pankkiyhteystiedot ja soveltuvissa tapauksissa velkojan asiamiehen nimi ja osoite,

velallisen nimi, sukunimi, henkilötunnus (jos tiedossa), osoite, työpaikka (jos tiedossa), velallisena olevan oikeushenkilön täydellinen nimi, sääntömääräinen kotipaikka ja yhteisötunnus sekä velallisen pankkiyhteystiedot (jos tiedossa),

vaateen määrä,

jos vaade koskee koron tai viivästyskoron määräämistä, vaadittu rahamäärä sekä sen laskemisessa sovellettu korkoprosentti ja aika, jolta vaade on laskettu,

vaade, sen perusteena olevat tosiseikat ja vaadetta tukevat todisteet,

tarvittaessa velalliseen kohdistuvia välitoimia koskeva perusteltu pyyntö, jos yksityiskohtaiset tiedot velallisen omaisuudesta ovat käytettävissä,

vakuutus, jonka mukaan siviiliprosessilain 431 §:n 2 momentissa tarkoitettuja olosuhteita ei ole ilmennyt. Näissä on kysymys seuraavista tilanteista:

sen jälkeen kun tuomioistuin on antanut maksamismääräyksen, velkoja ei ole täyttänyt maksuvelvollisuuttaan (tai sen osaa) ja velallinen vaatii velvollisuuden täyttämistä,

maksuvelvollisuutta ei voida joltain osin täyttää, ja velkoja vaatii sen täyttämistä osittain,

velallisen asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on ulkomailla,

velallisen kotipaikka ja työpaikka eivät ole tiedossa,

luettelo maksamismääräyshakemuksen liiteasiakirjoista.

Maksamismääräyshakemuksessa, joka koskee elatusavun määräämistä, on lisäksi mainittava elatusvelvollisen syntymäaika ja -paikka, edunsaajan syntymäaika ja asuinpaikka (jos hakemuksen tekee muu kuin edunsaaja itse), vaadittu elatusavun määrä kuukaudessa sekä aika, jolta elatusapua vaaditaan.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

On suositeltavaa käyttää oikeusministeriön hyväksymää vakiolomaketta.

Vakiolomakkeen voi ladata Liettuan tuomioistuinlaitoksen sähköisten palvelujen portaalista osoitteessa https://e.teismas.lt/lt/public/documentstemplates/

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Ei tarvitse.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Tästä asiasta ei ole säännöksiä.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Maksamismääräyshakemukseen ei tarvitse liittää todisteita.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Tuomioistuin hylkää maksamismääräyshakemuksen seuraavissa tapauksissa:

– siviiliprosessilain 137 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa olosuhteissa:

asia ei kuulu siviiliasiana käsiteltäväksi tuomioistuimessa,

asia ei kuulu kyseisen tuomioistuimen toimivaltaan,

hakija ei ole suostunut sellaiseen tuomioistuimen ulkopuoliseen riidanratkaisumenettelyyn, jota laissa edellytetään tämän tyyppisissä asioissa,

samaa asiaa koskevassa riidassa, jossa on samat osapuolet ja samat vaatimusten perusteet, on jo annettu lainvoimainen tuomioistuimen tuomio tai sovitteluratkaisu, tai kantaja on tuomioistuimen lainvoimaisella tuomiolla vapautettu kanteen nostamisvelvoitteesta, tai tuomioistuimen lainvoimaisella tuomiolla on vahvistettu osapuolten välinen sovinto,

samaa asiaa koskeva riita, jossa on samat osapuolet ja samat vaatimusten perusteet, on jo vireillä tuomioistuimessa,

osapuolet ovat sopineet asian käsittelystä välimiesmenettelyssä,

maksamismääräyshakemus on tehty oikeudenkäyntikelvottoman henkilön puolesta,

maksamismääräyshakemuksen on tehnyt asianosaisen puolesta henkilö, jolla ei ole ollut valtuuksia ajaa kyseistä asiaa,

– maksamismääräyshakemus ei täytä siviiliprosessilain 431 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja asian tutkimisen edellytyksiä tai hakemus on ilmeisen perusteeton.

1.5 Muutoksenhaku

Tuomioistuimen päätökseen, jolla maksamismääräys on jätetty antamatta, voi hakea muutosta erillisellä valituksella.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Velallinen voi toimittaa maksamismääräyksen antaneelle tuomioistuimelle vastineen, jossa hän vastustaa maksamismääräystä kokonaisuudessaan tai osittain. Jos velallinen on maksanut osan velkojan vaateesta tai jos hän hyväksyy osan velkojan vaateesta sitä kuitenkaan vielä maksamatta, hän voi edelleen vastustaa muuta osaa vaateesta.

Velallisen on jätettävä vastineensa, jossa hän vastustaa maksamismääräystä, kirjallisena 20 päivän kuluessa siitä, kun maksamismääräys on annettu hänelle tiedoksi. Vastineen on täytettävä oikeudenkäyntiasiakirjojen yleiset muoto- ja sisältövaatimukset, lukuun ottamatta perustelujen esittämistä koskevaa vaatimusta. Jos velallinen on pakottavista syistä jättänyt vastineensa säädetyn määräajan päätyttyä, tuomioistuin voi velallisen pyynnöstä pidentää määräaikaa. Tuomioistuimen päätökseen, jolla velallisen tätä koskeva pyyntö on hylätty, voi hakea muutosta erillisellä valituksella.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Kun tuomioistuin vastaanottaa velallisen vastineen, jossa tämä vastustaa maksamismääräystä, tuomioistuimen on viimeistään kolmen työpäivän kuluessa ilmoitettava velkojalle, että tämä voi nostaa kanteen tavanomaisia riita-asioita koskevien sääntöjen mukaisesti (ottaen tällöin huomioon myös tuomioistuinten toimivaltasäännöt) ja että velkojan on täydennettävä oikeudenkäyntimaksua viimeistään 14 päivän kuluessa tuomioistuimen ilmoituksen vastaanottamisesta. Tuomioistuimen määräämiä väliaikaisia toimia ei voida peruuttaa ennen kuin kanteen nostamiselle säädetty määräaika on päättynyt.

Jos velallinen maksaa osan tuomioistuimen antamasta maksamismääräyksestä tai hyväksyy osan maksamismääräyksestä sitä kuitenkaan maksamatta ja vastustaa kantajan vaadetta muilta osin, tuomioistuin antaa siviiliprosessilain sääntöjen mukaisesti uuden maksamismääräyksen, joka kattaa vastaajan hyväksymän osan. Jos velallinen vastustaa maksamismääräystä ainoastaan oikeudenkäyntikulujen osalta, tuomioistuin antaa päätöksen näiden kulujen korvaamisesta. Velkoja voi siviiliprosessilain sääntöjen mukaisesti nostaa kanteen siltä osin kuin hänen vaatimustaan ei ole hyväksytty.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Jos velkoja ei toimita tuomioistuimelle asianmukaista kannetta 14 päivän kuluessa, tuomioistuin antaa päätöksen, jossa se toteaa, että velkoja ei ole nostanut kannetta. Tällöin tuomioistuin palauttaa hakemusasiakirjat kantajalle. Maksamismääräys ja sovelletut väliaikaiset toimet raukeavat. Tähän päätökseen voi hakea muutosta erillisellä valituksella. Muutoksenhaku ei estä velkojaa nostamasta kannetta tavallisena riita-asiana yleisten oikeudenkäyntisääntöjen mukaisesti.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Maksamismääräys saavuttaa lainvoiman, jos velallinen ei vastusta sitä 20 päivän kuluessa. Maksamismääräystä ei voida panna täytäntöön kiireellisenä.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Maksamismääräykseen ei voida hakea muutosta valituksen tai kassaatiovalituksen avulla.

Päivitetty viimeksi: 21/10/2019

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Tämän sivun alkukielistä versiota fr on muutettu äskettäin. Päivitystä suomennetaan parhaillaan.

Eurooppalainen maksamismääräys - Luxemburg

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Sen lisäksi, että Luxemburgissa on käytössä eurooppalainen maksamismääräysmenettely (12 päivänä joulukuuta 2006 annettu asetus (EY) N:o 1896/2006), enintään 15 000 euron suuruisten vaateiden perinnässä voidaan soveltaa kansalliseen lainsäädäntöön perustuvaa nopeutettua maksusuoritusmääräysmenettelyä (*ordonnances sur requête*). Menettelyä johtaa rauhantuomari (silloin kun saatava on enintään 15 000 euroa), ja sitä tarkastellaan lähemmin vähäisten vaatimusten yhteydessä, ks. tietosivu ”Vähäisiä vaatimuksia koskevat menettelyt – Luxemburg”.

1.1 Menettelyn soveltamisala

Velkojan on käynnistettävä joko välitoimia koskeva menettely (*action en référé*) tai maksusuoritusmääräystä (*ordonnance de paiement*) koskeva menettely. Välitoimea koskevan menettelyn jälkeen on toteutettava pääasiaa koskeva menettely, joten kaiken kaikkiaan tätä vaihtoehtoa ei voida pitää edullisena. Maksusuoritusmääräystä koskevat menettelyt ovat lopulta nopeimmat ja edullisimmat perintämenettelyt.

Menettelyn kulkuun vaikuttaa se, miten suuresta summasta on kyse.

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Maksusuoritusmääräysmenettelyä voidaan soveltaa vaateisiin, joiden arvo on yli 15 000 euroa (ilman korkoja ja kuluja).

Menettelyä voidaan soveltaa vain jos velallisen kotipaikka on Luxemburgissa.

Lisäksi edellytetään, että rahasaatavasta on olemassa kirjallinen tosite. Menettelyn avulla ei siis ole mahdollista nopeuttaa uomion saamista esimerkiksi vahingonkorvausasiassa.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Eivät.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Vapaaehtoinen.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Eurooppalainen maksamismääräysmenettely.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Velkojan joka haluaa saada maksusuoritusmääräyksen yli 15 000 euron saatavalle, tulee kääntyä piirituomioistuimen puheenjohtajan puoleen. Jollei velkoja voi vedota oikeuspaikkalausekkeeseen, alueellisesti toimivaltainen tuomioistuin määräytyy velallisen kotipaikan perusteella. Luxemburgin suurherttuakunnassa on kaksi piirituomioistuinta, Luxemburgin ja Diekirchin kaupungeissa.

Tavanomaisia toimivaltasäännöksiä sovelletaan.

1.3 Muotovaatimukset

Maksusuoritusmääräyshakemus osoitetaan piirituomioistuimen kirjaamoon. Siinä on mitätöinnin uhalla ilmoitettava hakijan ja vastaajan suku- ja etunimet, ammatit ja koti- tai asuinpaikat, vaatimuksen kohde ja sen perusteet sekä tarvittavat tositteet.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Tätä varten ei ole olemassa lomaketta.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Maksusuoritusmääräyshakemusta varten ei tarvitse kääntyä asianajajan puoleen.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Velkojan on ilmoitettava vaatimuksen kohde (eli se rahamäärä, jota hän vaatii) ja esitettävä perusteet (eli ne syyt, joihin velka perustuu). Selvitys voi olla tiivistelmä, mutta perustelut on annettava. Ilmoitettavat seikat vaihtelevat asian monimutkaisuuden mukaan. Jos asia on selkeä, selvityksessä voidaan mainita vain pääkohdat.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Velkojan on esitettävä hakemuksensa tueksi tarvittavat todistusasiakirjat. Tuomari arvioi pääasiassa juuri näiden asiakirjojen perusteella, onko hakemus aiheellinen.

Näytöksi kelpaavat ainoastaan asiakirjat. Velkoja ei ainakaan menettelyn tässä vaiheessa voi ehdottaa vaatimuksensa perustelemista muilla keinoilla, kuten todistajien kuulemisella.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Tuomari hylkää hakemuksen, jos hänen mielestään saatavan olemassaoloa ei ole näytetty toteen toimitetuilla selvityksillä.

Kuten kaikki oikeuden päätökset, hakemuksen hylkääminen on perusteltava.

1.5 Muutoksenhaku

Hylkäävään päätökseen ei voi hakea muutosta. Se ei kuitenkaan ole esteenä, jos velkoja haluaa käynnistää muita menettelyjä, kuten täysimittaisen oikeudenkäynnin tai oikeudenkäynnin välitoimista päättävässä tuomioistuimessa.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Velallisella, jolle maksusuoritusmääräys on annettu tiedoksi, on viisitoista päivää aikaa vastustaa määräystä.

Asianosaisen tai hänen edustajansa on jätettävä kirjallinen ilmoitus tuomioistuimen kirjaamoon. Ilmoituksessa on oltava ainakin tiivistelmä vastustamisperusteista ja siihen on liitettävä kaikki asiakirjat, jotka voivat tukea vastustamista.

Kirjaamon virkailija merkitsee vastustuksen tuomioistuimen rekisteriin, antaa ilmoittajalle vastaanottotodistuksen ja toimittaa tiedon vastustuksesta hakijalle.

On huomattava, että vaikka vastustamisen määräaika on 15 päivää, vastustaminen on todellisuudessa mahdollista kunnes velkoja on pyytänyt täytäntöönpanoasiakirjaa. On harvinaista, että velkoja pyytää sitä heti kun 15 päivää on kulunut, joten velallisella on usein käytössään lain mukaista määräaikaa pidempi aika, mutta vastustaa voi varmuudella vain tuon 15 päivän ajan.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Velallisen vastustus keskeyttää menettelyn, mikä tarkoittaa, että täytäntöönpanoasiakirjan toimittaminen ei ole mahdollista. Kuitenkin ilmoituksen tietyt vaikutukset pysyvät voimassa, esimerkiksi korot juoksevat edelleen siitä päivästä lukien, jolloin määräys annettiin velalliselle tiedoksi.

Tuomari tutkii vastustuksen. Jos vastustus on hyvin perusteltu, tuomari ilmoittaa siitä perustellussa määräyksessä, ja määrää, että hänen aiemmin antamansa määräys on mitätön. Jos vastustus on vain osittain perusteltu, tuomari antaa tuomion siltä osin, kun velka katsotaan perustelluksi. Jos vastustus hylätään, tuomari antaa määräyksen velallista vastaan.

On huomattava, että tuomari voi tässä menettelyssä tehdä ratkaisun osapuolia kuulematta. Tuomari voi velvoittaa osapuolet saapumaan oikeuden istuntoon, mutta julkinen käsittely ei ole pakollinen.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Jos velallinen ei vastusta määräystä 15 päivän kuluessa tiedoksisaannista, velkoja voi pyytää tuomioistuimelta täytäntöönpanoasiakirjan.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Pyyntö esitetään tuomioistuimen kirjaamoon velkojan tai hänen edustajansa kirjallisella hakemuksella, joka merkitään rekisteriin.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Jos määräys on annettu tiedoksi velalliselle henkilökohtaisesti, täytäntöönpanoasiakirja saa samat vaikutukset kuin täysimittaisen oikeudenkäynnin jälkeen annettu tuomio, eikä siihen voi enää hakea muutosta muutoin kuin valittamalla 15 päivän kuluessa tiedoksisaamisesta. Jos ehdollista määräystä ei ole kuitenkaan ollut mahdollista antaa tiedoksi suoraan velalliselle, täytäntöönpanoasiakirja saa yksipuolisen tuomion vaikutukset, ja sitä voi vastustaa 8 päivän kuluessa tiedoksisaamisesta.

Linkkejä

http://www.legilux.lu/; https://justice.public.lu/fr.html

Päivitetty viimeksi: 22/10/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Maksamismääräysmenettelystä säädetään vuonna 2009 annetulla lailla nro L (*2009. évi L. törvény a fizetési meghagyásos eljárásról*).
Maksamismääräysmenettely on rahasaatavien täytäntöönpanoa koskeva yksinkertaistettu, riitauttamaton siviilioikeudellinen menettely, joka kuuluu notaarien toimivaltaan. Maksamismääräysmenettelyssä notaari käsittelee tietoja automaattisesti apunaan yhtenäinen kansallinen tietojärjestelmä, johon on internetin kautta pääsy Unkarin valtakunnallisen notaariliiton (*Magyar Országos Közjegyzői Kamara*) notaareilla, asianosaisilla sekä kaikilla muilla, joita menettely koskee. Koska kyseessä on riitauttamaton siviilioikeudellinen menettely, sillä on samanlaiset vaikutukset kuin tuomioistuinmenettelyllä.

1.1 Menettelyn soveltamisala

Erääntyneen rahasaatavan täytäntöönpanoa voi eräitä poikkeuksia lukuun ottamatta hakea myös maksamismääräysmenettelyn kautta.
Maksamismääräysmenettelyn tai oikeudenkäyntiä edeltävän sovitteluyrityksen käyttäminen on pakollista silloin, kun on kyse sellaisista erääntyneistä rahasaatavista, joiden arvo siviiliprosessista vuonna 2016 annetun lain nro CXXX (*2016. évi CXXX. törvény a polgári perrendtartásról*), jäljempänä ’ siviiliprosessilaki’, sääntöjen mukaisesti laskettuna on enintään 3 miljoonaa Unkarin forinttia, edellyttäen, että
osapuolilla on tunnettu asuinpaikka tai sen puuttuessa kotipaikka, päätoimipaikka tai edustus (jäljempänä yhdessä ’tiedoksianto-osoite’) Unkarissa ja rahasaatava ei johdu työoikeudesta vuonna 2012 annettuun lakiin I (*2012. évi I. törvény a munka törvénykönyvéről*) perustuvasta oikeussuhteesta, virkasuhteesta, palvelussuhteesta, julkiseen työllistämisohjelmaan liittyvästä oikeussuhteesta, urheilulain mukaiseen työsopimukseen liittyvästä oikeussuhteesta, ammattikoulutuksen aikana tehtyyn oppisopimukseen liittyvästä oikeussuhteesta, kansallista korkea-asteen koulutusta koskevan lain mukaiseen harjoittelijasopimukseen liittyvästä oikeussuhteesta, sosiaalisen tai työosuuskunnan jäsenen tällaisen osuuskunnan kanssa solmimaan työsuhteeseen liittyvästä oikeussuhteesta eikä hallintomenettelystä vuonna 2017 annetussa laissa I (*2017. évi I. törvény a közigazgatási perrendtartásról*) määriteltyyn julkisen palvelun sopimukseen tai hallinnolliseen sopimukseen perustuvasta oikeussuhteesta. Tällaisista oikeussuhteista aiheutuvia rahasaatavia koskeva vaatimus voidaan panna täytäntöön maksamismääräyksellä ainoastaan, jos asia ei koske oikeussuhteen voimaantulon, muuttamisen tai päättämisen tai oikeussuhteesta johtuvien työntekijän velvollisuuksien rikkomisen tai työntekijän väärinkäytöksen oikeudellista seuraamusta.
Maksamismääräysmenettelyä ei voida soveltaa silloin, kun siviiliprosessilain sääntöjen mukaisesti laskettu rahasaatavan arvo on enemmän kuin 30 miljoonaa Unkarin forinttia.
Rahasaatavan täytäntöönpanoksi ei katsota panttioikeuteen perustuvaa vaatimusta, joka esitetään pantinantajalle.
Maksamismääräystä ei ole mahdollista antaa, jos osapuolilla ei ole tiedoksianto-osoitetta Unkarin alueella.

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Ks. vastaus kohtaan 1.1.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Kyllä, 30 miljoonaa Unkarin forinttia.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Kuten kohtaan 1.1 annetussa vastauksessa todetaan, menettelyn käyttö on pakollista silloin, kun rahasaatavan arvo on alle 3 miljoonaa Unkarin forinttia. Muissa tapauksissa menettelyn käyttö on vapaaehtoista.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Maksamismääräystä ei ole mahdollista antaa, jos velallisella ei ole Unkarin alueella tiedoksianto-osoitetta.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Maksamismääräysmenettelyssä toimivalta on notaareilla koko Unkarin alueella. Maksamismääräysmenettelyyn ei sovelleta oikeuspaikkasäännöksiä.
Jos hakemus tehdään suullisesti tai kirjallisesti, asian käsittelee se notaari, jolle hakemus on esitetty. Sähköiset hakemukset jaetaan notaareille automaattisesti tietokonesovelluksen avulla.

1.3 Muotovaatimukset

Maksamismääräystä on haettava joko kirjallisesti, sitä varten tarkoitetulla lomakkeella tai suullisesti.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Lomaketta on käytettävä silloin, kun hakemus tehdään kirjallisesti tai sähköisesti. Lomakkeen voi ladata Unkarin valtakunnallisen notaariliiton verkkosivuilta, ja lomakkeita saa myös notaareilta.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Asianajajaa ei ole pakko käyttää.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Hakemuksessa on esitettävä
vaatimuksen perusteena oleva oikeussuhde ja oikeus, jonka toteutumista haetaan, sekä vaatimuksen määrä ja siihen liittyvät maksut;
vaatimuksen perusteena olevan oikeussuhteen alkamispäivä ja vaatimuksen erääntymispäivä;
vaatimuksen tunnistetiedot.
Hakemuksessa voi esittää lyhyesti seikat, joihin vaatimus perustuu, sekä niitä tukevia todisteita.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Maksamismääräysmenettelyyn ei sisälly erityistä todistelumenettelyä. Hakemuksessa voi esittää lyhyesti seikat, joihin vaatimus perustuu, sekä niitä tukevia todisteita. Tämä ei estä notaaria tarkastelemasta, onko perusteltua hyväksyä hakemus, joka koskee kustannusten alentamista, maksun suorittamista erissä tai maksuajan pidentämistä.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Notaari hylkää hakemuksen, jos voidaan osoittaa, että
unkarilaisen notaarin toimivalta tai – jos menettely muuttuu riita-asiaksi – unkarilaisen tuomioistuimen toimivalta on suljettu pois lainsäädännön, EU:n sitovan säädöksen tai kansainvälisen sopimuksen nojalla tai jos ulkomaisella tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta;
velkojan vaatimus kuuluu yksinomaan tuomioistuinten tai muun viranomaisen toimivaltaan;
laissa esitetyt perusteet maksamismääräyksen antamiselle eivät täyty;
asianosaisten välillä on jo käynnissä maksamismääräysmenettely, joka koskee samoihin tosiseikkoihin perustuvaa oikeutta, tai kanteen nostamisen oikeusvaikutukset ovat jo voimassa tai asiassa on jo annettu lainvoimainen maksamismääräys tai tuomio;
asianosainen ei ole oikeustoimikelpoinen;
velkojalla ei ole tiedoksianto-osoitetta Unkarissa maksamismääräyshakemuksen jättämishetkellä tai velkojan tiedoksianto-osoite lakkaa olemasta voimassa maksamismääräyshakemuksen jättämisen jälkeen tai tiedoksiantoa ei voida suorittaa osoitteeseen, jonka velkoja on ilmoittanut tiedoksianto-osoitteekseen Unkarissa;
velkoja pyytää, että maksamismääräys annetaan tiedoksi kuuluttamalla;

maksamismääräyksen tiedoksianto velallisen Unkarissa olevaan osoitteeseen on epäonnistunut toistuvasti, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tiedoksiannon oletetaan tapahtuneen;
velkojan vaatimus on ennenaikainen tai sitä ei voi panna täytäntöön tuomioistuinteitse (vaatimuksen vanhentumista lukuun ottamatta);
erillisessä säädöksessä asetetaan vaatimuksen täytäntöönpanolle siviilioikeudellisessa menettelyssä määräaika, jota velkoja ei ole noudattanut;
oikeudellisen edustajan tekemässä hakemuksessa ei ole esitetty laissa tai sen täytäntöönpanosäännöksissä mainittuja seikkoja tai hakemus ei sisällä oikeudellisen edustajan valtakirjaa tai menettelyn kustannuksia ei ole maksettu;
oikeushenkilöt ja muut henkilöt, jotka on sähköisestä asioinnista annetun lain mukaisesti velvoitettu käyttämään sähköistä asiointia, eivät ole toimittaneet hakemusta sähköisesti, paitsi jos on kyse luonnollisesta henkilöstä, joka on oikeudellisen edustajansa välityksellä esittänyt hakemuksen kustannusten alentamiseksi;
hakemus on puutteellinen, eikä velallinen ole kehotuksista huolimatta täydentänyt hakemusta tai toimittanut uutta hakemusta määräajassa, tai myös uusi hakemus on puutteellinen, eikä hakemuksesta voida sen takia tehdä päätöstä, tai velallinen ei ole maksanut etukäteen edunvalvojan palkkiota; tai
velallinen esittää aineellisoikeudellisen vaatimuksen oikeudenkäyntikuluina.
Jos maksamismääräystä ei voida antaa tiedoksi velalliselle, tästä on ilmoitettava velkojalle ja samalla velkojaa on pyydettävä ilmoittamaan velallisen uusi tiedoksianto-osoite Unkarissa 30 päivän kuluessa. Tämä ei koske tapauksia, joissa tiedoksiannon oletetaan tapahtuneen. Jos velkoja toimittaa pyydetyt tiedot, tiedoksiantoa on yritettävä uudelleen, ja jos se ei edelleenkään onnistu, hakemus hylätään kohdan h mukaisesti.
Jos velkoja ei toimita tietoja tai toimittaa puutteelliset tiedot, hakemus hylätään kohdan m mukaisesti.
Päätös maksamismääräyshakemuksen hylkäämisestä on annettava tiedoksi velkojalle, ja se lähetetään myös velalliselle. Velkoja voi hakea hylkäävään päätökseen muutosta, eikä muutoksenhakua tarvitse lähettää velalliselle vastausta varten.

1.5 Muutoksenhaku

Velkoja voi hakea muutosta päätökseen, jolla maksamismääräyshakemus on hylätty. Yleensä muutoksenhaun käsittelee asiaa hoitavan notaarin toimipaikassa toimivaltainen aluetuomioistuin (*törvényszék*) riitauttamattomassa menettelyssä noudattaen sääntöjä, jotka koskevat muutoksenhakua päätöksiin. Muutosta on haettava 15 päivän kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta. Jos maksamismääräyshakemus hylätään, velkoja voi esittää saatavansa täytäntöönpanemiseksi uuden maksamismääräystä koskevan hakemuksen, viedä asian oikeuteen tai yrittää saada vaatimuksensa täytäntöönpantua jollakin muulla asianmukaisella keinolla. Tässä tapauksessa hakemuksen jättämiseen liittyvät oikeusvaikutukset pysyvät voimassa, jos velallinen toimittaa uuden maksamismääräyshakemuksen tai haastehakemuksen tai lähettää sen kirjattuna kirjeenä 30 päivän kuluessa hylkäävän päätöksen voimaantulosta tai jos velallinen yrittää saada vaatimuksensa täytäntöönpantua jollakin muulla asianmukaisella keinolla saman määräajan kuluessa. Tätä määräaikaa ei voida palauttaa. Uudessa maksamismääräyshakemuksessa on mainittava sen päätöksen viitenumero, jolla aiempi hakemus hylättiin. Haastehakemukseen puolestaan on liitettävä hylkäävä päätös.
Muussa tapauksessa maksamismääräysmenettelyssä tehtyihin päätöksiin voi hakea muutosta silloin, kun muutoksenhaku on mahdollista maksamismääräysmenettelystä annetun lain ja siviiliprosessilain mukaisesti.
Itse maksamismääräykseen ei voi hakea muutosta, mutta velallinen voi vastustaa velkojan vaatimusta kohdassa 1.6 esitetyllä tavalla.
Koska lainvoimaisella maksamismääräyksellä on samat vaikutukset kuin tuomioistuimen päätöksellä, siviiliprosessilain säännösten mukaisesti on mahdollista pyytää sen tarkistamista. Maksamismääräyksen tarkistamista koskeva menettely kuuluu sen tuomioistuimen toimivaltaan, joka olisi käsitellyt asian ensimmäisenä oikeusasteena, jos menettely olisi vaatimuksen vastustamisen seurauksena muuttunut riita-asiaksi. Silloin kun pyydetään maksamismääräyksen tarkistamista, tuomioistuin saa asiakirjat paperimuodossa notaarilta tai sähköisesti Unkarin valtakunnalliselta notaariliitolta.
Lainvoimaiseen maksamismääräykseen ei voida soveltaa uudelleentarkastelua.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Velallinen voi vastustaa maksamismääräystä 15 päivän kuluessa sen tiedoksiantamisesta. Vastine on esitettävä notaarille. Jos vastaaja ainoastaan pyytää maksun lykkäämistä tai suorittamista erissä, sitä ei katsota maksamismääräyksen vastustamiseksi. Maksun lykkäämistä tai suorittamista erissä on haettava samassa määräajassa, joka on asetettu maksamismääräyksen vastustamiselle. Jos velallinen vetoaa vastineessaan siihen, että saatava maksettiin jo ennen maksamismääräyksen tiedoksiantamista, notaari tiedottaa velkojalle vastineesta ja samalla kehottaa tätä ilmoittamaan 15 päivän kuluessa, onko saatava edelleen voimassa. Jos velallisella on maksutosite tai jos saatava on suoritettu sellaisella maksutapahtumalla, jolla on yksilöllinen tunniste, velallisen on vastineessaan mainittava maksutositteen numero ja päivämäärä tai maksutapahtuman tunnistetiedot (tapahtumatunnus, maksajan tunniste jne.) ja tapahtuman päivämäärä. Jos velkoja vahvistaa velallisen lausuman tai ei noudata notaarin kehotusta, notaari päättää menettelyn. Jos taas velkoja kiistää velallisen lausuman, maksamismääräysmenettely muuttuu riita-asiaksi. Jos velkoja pienentää maksamismääräysmenettelyssä hakemansa saatavan määrää velallisen lausunnon perusteella, tuomioistuin ottaa huomioon pelkästään tämän pienemmän saatavan. On huomattava, että maksamismääräyksen vastustamiseksi ei katsota sitä, että vastaaja ilmoittaa maksaneensa vaaditun saatavan maksamismääräyksen saatuaan. Siinä tapauksessa maksamismääräys saa lainvoiman vastustamiselle asetetun määräajan viimeistä päivää seuraavana päivänä. Jos velallinen ei ole vastaanottanut (ei ole noutanut) maksamismääräystä ja määräys on sen vuoksi katsottava tiedoksiannetuksi, velallinen voi esittää vastineen 15 päivän kuluessa siitä, kun täytäntöönpanoasiakirja on annettu tiedoksi. Edellytyksenä on, että vastineen esittämisen yhteydessä velallinen maksaa ulosottomiehelle täytäntöönpanosta aiheutuneet kustannukset, joista velkoja on suorittanut ennakkoa, ja esittää notaarille asiakirjatodisteen maksusta.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos velallinen on esittänyt vastineen määräajan kuluessa, maksamismääräysmenettely muuttuu riita-asiaksi siltä vaatimuksen osalta, jota vastine koskee.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Jos velallinen ei ole vastustanut maksamismääräystä määräajassa, määräyksellä on samanlainen vaikutus kuin lainvoimaisella tuomiolla.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Jos velallinen ei ole vastustanut maksamismääräystä määräajassa, määräyksellä on samanlainen vaikutus kuin lainvoimaisella tuomiolla. Määräajan umpeuduttua notaari liittää viran puolesta maksamismääräykseen täytäntöönpanoklausuulin, ja määräys annetaan velalliselle tiedoksi tässä muodossa.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Päätös on lainvoimainen. Jos vastaaja ei kuitenkaan ole vastaanottanut maksamismääräystä ja määräys on sen vuoksi lain mukaan katsottava tiedoksiannetuksi, vastaaja voi vastustaa päätöstä 15 päivän kuluessa täytäntöönpanoasiakirjan tiedoksiantamisesta.
Lainvoimaisen maksamismääräyksen tarkistamista voi pyytää noudattaen edellä kohdassa 1.5 kuvattuja siviiliprosessilain säännöksiä.

Päivitetty viimeksi: 15/01/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Malta

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Riita-asioiden oikeudenkäyntijärjestystä koskevassa laissa (*Code of Organisation and Civil Procedure*, Maltan lakien 12 luvun 166A §) säädetään erityismenettelystä, jota sovelletaan riidattomiin saataviin.

1.1 Menettelyn soveltamisala

Menettelyä voidaan soveltaa kanteissa, joihin liittyvä saatava on enintään 25 000 euroa.

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Menettelyyn soveltuvia saatavia ovat velat, jotka ovat riidattomia, likvidejä ja erääntyneitä. Velka voi olla enintään 25 000 euron suuruinen, eikä siihen saa liittyä toimen suorittamista. Jos velka ei ole likvidi, velkoja voi käyttää tätä menettelyä, jos hän rajoittaa saatavansa määrän enintään 25 000 euroon ja nimenomaisesti luopuu siitä osasta saatavaansa, joka mahdollisesti ylittää kyseisen enimmäismäärän, kun omaisuutta muutetaan rahaksi.

Velkoja voi käyttää tätä menettelyä ainoastaan silloin kun velallinen on paikan päällä Maltassa eikä ole alaikäinen eikä henkilö, jonka oikeustoimikelpoisuutta on lain mukaan rajoitettu. Velka ei saa myöskään kohdistua jäämistöön, joka on vailla perillistä ja testamentin saajaa.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Enimmäismäärä on 25 000 euroa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Menettelyn soveltaminen on vapaaehtoista.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Menettelyn soveltaminen edellyttää, että velallinen on paikan päällä Maltassa.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Tässä menettelyssä toimivaltainen tuomioistuin on Maltan rauhantuomioistuin (*Court of Magistrates*) tai alempana oikeusasteena (*inferior jurisdiction*) toimiva Gozon rauhantuomioistuin.

1.3 Muotovaatimukset

Velkojan on toimitettava maksuvaatimuskirje (*judicial letter*), jonka sisältö hänen on vannottava oikeaksi. Se annetaan tiedoksi velalliselle.

Maksuvaatimuskirjeessä on ilmoitettava selkeästi vaatimuksen syy ja perustelut sekä muut vaatimusta tukevat tosiseikat. Muuten vaatimus on mitätön. Jotta maksuvaatimuskirje on pätevä, sen pitää sisältää myös velalliselle osoitettu kehotus, jonka mukaan tämän on vastattava maksuvaatimuskirjeeseen 30 päivän kuluessa sen tiedoksi saamisesta toimittamalla siihen liitettävä ilmoitus vaatimuksen kiistämisestä. Jos velallinen ei vastaa, maksuvaatimuskirjeestä tulee täytäntöönpanoasiakirja.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Vakiolomaketta ei ole. Maksuvaatimuskirjeen alkuun on kuitenkin sisällytettävä seuraava teksti:

”*Tämä maksuvaatimuskirje on lähetetty 12 luvun 166A §:n mukaisesti. Jos ette vastaa kirjeeseen 30 päivän kuluessa, siitä tulee täytäntöönpanoasiakirja. On etujenne mukaista kysyä viipymättä neuvoja lakimieheltä tai oikeudelliselta asiamieheltä.”*

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Lakimiehen on allekirjoitettava maksuvaatimuskirje. Velallisen ei kuitenkaan tarvitse käyttää edustajanaan lakimiestä tai oikeudellista asiamiestä, kun hän vastaa maksuvaatimuskirjeeseen kiistääkseen saatavan.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Vaatimuksen syy on kuvailtava yksityiskohtaisesti. Maksuvaatimuskirjeessä on tämän vuoksi ilmoitettava selkeästi vaatimuksen syy ja perustelut sekä muut vaatimusta tukevat tosiseikat. Muuten vaatimus on mitätön.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Lainsäädännössä ei edellytetä vaatimusta koskevan kirjallisen näytön esittämistä. Maksuvaatimuskirjeessä on kuitenkin oltava valaehtoinen selvitys vaatimuksen perusteista.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Menettelyn aloittavaa maksuvaatimuskirjettä ei ole osoitettu tuomioistuimelle vaan velalliselle. Tämän vuoksi tuomioistuin ei voi hylätä vaatimusta, jos velallinen ei vastusta sitä. Jos velallinen vastustaa maksamismääräystä, velkoja ei voi enää periä velkaansa maksamismääräyksellä, vaan hänen on nostettava kanne tuomioistuimessa. On huomattava, että jos velallinen vastustaa vaatimusta asianmukaisesti, hänelle ei voida enää osoittaa uudelleen maksamismääräystä vaatimuksesta, joka sisältyi hänen aiemmin vastaanottamaansa maksuvaatimuskirjeeseen.

1.5 Muutoksenhaku

Tässä menettelyssä ei ole muutoksenhakukeinoja. Jos velallinen vastustaa vaatimusta, velkojan on nostettava kanne tuomioistuimessa. Sen sijaan jos velallinen ei vastusta vaatimusta 30 päivän kuluessa maksuvaatimuskirjeen tiedoksisaamisesta, siitä tulee täytäntöönpanoasiakirja. Tämän jälkeen velallinen voi 20 päivän kuluessa kyseisen täytäntöönpanoasiakirjan tai muun oikeudellisen asiakirjan tiedoksisaamisesta vielä vastustaa sitä. Tuomioistuin kumoaa täytäntöönpanoasiakirjan ja julistaa sen mitättömäksi, jos se toteaa, että

i) velallinen ei ole tietoinen maksuvaatimuskirjeestä, koska sitä ei ole annettu asianmukaisesti tiedoksi; tai

ii) maksuvaatimuskirje ei sisällä kaikkia lainsäädännössä edellytettäviä tietoja (ks. edellä).

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Vastaanotettuaan maksuvaatimuskirjeen velallinen voi vastustaa velkojan vaatimusta.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos velallinen vastustaa vaatimusta asianmukaisesti, velkoja ei voi jatkaa maksamismääräysmenettelyä. Tällöin velalliselle ei siis voida enää osoittaa uudelleen tässä jaksossa kuvatun erityismenettelyn mukaista maksamismääräystä vaatimuksesta, joka sisältyi hänen aiemmin vastaanottamaansa maksuvaatimuskirjeeseen.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Jos velallinen ei vastusta vaatimusta, velkoja voi jatkaa menettelyä saadakseen täytäntöönpanoasiakirjan.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Tämän menettelyn mukainen mukaisesti jätetty maksuvaatimuskirje (jota ei ole vastustettu) on rekisteröitävä. Kun hakija haluaa rekisteröidä maksuvaatimuskirjeen, joka täyttää täytäntöönpanoasiakirjalle asetetut vaatimukset, hänen on toimitettava tuomioistuimen kirjaajalle asiakirjan oikeaksi todistettu jäljennös, mukaan lukien näyttö tiedoksi antamisesta velalliselle ja jäljennös mahdollisista maksuvaatimuskirjeeseen annetuista vastauksista. Vastaanotettuaan edellä mainitut asiakirjat kirjaajan on tutkittava ne todentaakseen, onko velallinen toimittanut vastauksensa määräajassa. Jos kirjaaja katsoo, että maksuvaatimuskirje voidaan rekisteröidä täytäntöönpanoasiakirjana, hän kirjaa sen viralliseen rekisteriin (*Register of Judicial Letters as Executive Titles*). Kirjaaja ylläpitää rekisteriä 166A §:n soveltamista varten.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Vaikka muutoksenhakuoikeutta ei ole, tässä jaksossa kuvatun menettelyn mukaisesti annettu täytäntöönpanoasiakirja voidaan kumota ja julistaa mitättömäksi, jos velallinen toimittaa asiaa koskevan hakemuksen Maltan tai Gozon rauhantuomioistuimeen. Hakemus on toimitettava 20 päivän kuluessa täytäntöönpanoasiakirjan tai muun oikeudellisen asiakirjan tiedoksi antamisesta, ja tuomioistuimen on todettava, että
a) velallinen ei ole tietoinen maksuvaatimuskirjeestä, koska sitä ei ole annettu asianmukaisesti tiedoksi; tai
b) maksuvaatimuskirje ei sisällä kaikkia lainsäädännössä edellytettäviä tietoja.

Päivitetty viimeksi: 24/08/2020
Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Alankomaat

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Eurooppalainen maksamismääräysmenettely eroaa Alankomaissa käytössä olevista saatavien perintämenettelyistä, joista on tietoja kohdassa ”Vähäiset vaatimukset”.
Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1896/2006, joka tuli voimaan 12. joulukuuta 2008) avulla on mahdollista periä riidattomia, valtion rajat ylittäviä siviili- ja kauppaoikeudellisia saatavia yhdenmukaista menettelyä ja vakiolomakkeita käyttäen (http://www.overheid.nl/).
Valtion rajat ylittävällä asialla tarkoitetaan riita-asiaa, jossa vähintään yhdellä osapuolella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu. Eurooppalainen maksamismääräysmenettely on otettu käyttöön sellaisten tietynsuuruisten rahamääräisten saatavien perimistä varten, jotka ovat erääntyneet siihen mennessä, kun eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään.
Asetusta sovelletaan kaikissa muissa EU:n jäsenvaltioissa paitsi Tanskassa. Alankomaat antoi 29. toukokuuta 2009 täytäntöönpanolain eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn soveltamisesta Alankomaissa (*Uitvoeringswet (EBB-Vo)*).
Alankomailla ei ole yhtenäistä menettelyä riidattomien, valtion rajat ylittävien rahamääräisten saatavien perintään. Maksamismääräys poistettiin vuoden 1991 lopussa, kun kantonioikeusmenettely (*kantongerechtprocedure*) otettiin käyttöön. Tällaisissa tapauksissa asianosaisen on turvauduttava haastemenettelyyn (*dagvaardingsprocedure*) oikeuksiensa puolustamiseksi ja maksuhaluttoman velallisen oikeuteen saamiseksi. Katso myös kohdat ”Vähäiset vaatimukset” ja ” Miten on meneteltävä?”.
Eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä sovelletaan yli 2 000 euron saataviin.
Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus on aina tehtävä kirjallisesti vakiolomakkeita käyttäen. Lomakkeita on saatavilla kaikilla EU:n virallisilla kielillä Euroopan oikeusportaalissa (https://e-justice.europa.eu) kohdassa Dynaamiset lomakkeet.
Alankomaissa Haagin alioikeus (*Rechtbank den Haag*) on toimivaltainen käsittelemään eurooppalaiseen maksamismääräysmenettelyyn liittyvät hakemukset. Alankomaissa menettelyyn hyväksytään vain hollanninkieliset lomakkeet. Tuomioistuin perii oikeudenkäyntimaksun eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen käsittelystä. Lisätietoja maksusta on saatavilla osoitteessa http://www.rechtspraak.nl/.

Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus

Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään Haagin alioikeudelle lomaketta A käyttäen (https://e-justice.europa.eu).
Jos lomakkeessa A annetut tiedot ovat puutteellisia, tuomioistuin antaa kantajalle mahdollisuuden täydentää tai korjata sen sisältämiä tietoja tietyn ajan kuluessa. Tähän käytetään lomaketta B.
Jos hakemus täyttää vain osan asetetuista vaatimuksista, tuomioistuin ehdottaa kantajalle alkuperäisen hakemuksen muuttamista lomaketta C käyttäen. Kantajan on reagoitava ehdotukseen tuomioistuimen asettamassa määräajassa. Jos kantaja hyväksyy ehdotuksen, tuomioistuin antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen hakemuksen siltä osalta, jonka kantaja on hyväksynyt. Kantaja voi halutessaan yrittää periä saatavan jäljelle jäävän osan kansallisen lainsäädännön nojalla. Jos kantaja ei reagoi ehdotukseen tuomioistuimen asettamassa määräajassa tai torjuu sen, tuomioistuin hylkää alkuperäisen hakemuksen kokonaisuudessaan. Jos taas hakemus täyttää kaikki vaatimukset, tuomioistuin antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen yleensä 30 päivän kuluessa (lomake E).

Eurooppalaisen maksamismääräyksen vastustaminen

Tuomioistuin antaa eurooppalaisen maksamismääräyksen tiedoksi vastaajalle lähettämällä sen kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistusta vastaan tai haastemiehen välityksellä. Vastaajalle ilmoitetaan tarjolla olevista vaihtoehdoista, jotka ovat
maksamismääräyksessä ilmoitetun summan maksaminen kantajalle
maksamismääräyksen vastustaminen vakiolomaketta F käyttäen 30 päivän kuluessa siitä, kun määräys on annettu hänelle tiedoksi.
Vastine johtaa eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn päättämiseen. Menettely jatkuu sen jälkeen kansallisen prosessioikeuden sääntöjen mukaisesti (ks. myös kohta 1.7). Jos vastaaja ei vastusta määräystä asetetussa määräajassa, määräyksen antanut tuomioistuin julistaa (lomakkeella G) määräyksen täytäntöönpanokelpoiseksi ja ilmoittaa asiasta vastaajalle.
Määräyksen antaneessa jäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoiseksi julistettu eurooppalainen maksamismääräys on tunnustettava kaikissa jäsenvaltioissa ja sen voi panna täytäntöön missä tahansa jäsenvaltiossa ilman erillistä julistusta täytäntöönpanokelpoisuudesta.

1.1 Menettelyn soveltamisala

Eurooppalaisen maksamismääräyksen voi saada siviili- tai kauppaoikeuden alaan kuuluvalle erääntyneelle rahasaatavalle, joka on luonteeltaan valtion rajat ylittävä (ks. myös kohta 1.1.1). Saatava on rajat ylittävä, jos velkoja ja velallinen asuvat eri jäsenvaltioissa.

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Eurooppalaisen maksamismääräyksen aineellinen soveltamisala rajoittuu siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin. Sen soveltamisalaan eivät kuulu seuraavat:
veroasiat
tulliasiat
hallinnolliset asiat
valtioiden vastuuta koskevat asiat
maksukyvyttömyys-, aviovarallisuus- ja perintöoikeuden alaan kuuluvat asiat ja sosiaaliturva-asiat
asiat, jotka liittyvät sopimukseen perustumattomiin vaatimuksiin (erityisesti, jos teko on laiton), paitsi jos osapuolet ovat sopineet niistä, jos velka on tunnustettu tai jos on kyse omaisuuden yhteisomistukseen perustuvista erääntyneistä saatavista.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ylärajoja ei sovelleta eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä eikä Alankomaiden kansallisissa saatavien perintämenettelyissä.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Eurooppalainen maksamismääräysmenettely on vapaaehtoinen.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Jos tuomio on tarkoitus panna täytäntöön EU:n ulkopuolisessa maassa, riippuu kyseisen maan kansainvälisestä yksityisoikeudesta, voidaanko maksamismääräysmenettely toteuttaa ja – mikäli vastaus on myönteinen – voidaanko eurooppalainen maksamismääräys panna täytäntöön. Usein vaaditaan täytäntöönpanomääräys.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Alankomaissa Haagin alioikeus on toimivaltainen eurooppalaiseen maksamismääräysmenettelyyn liittyvissä asioissa. Alankomaissa menettelyyn hyväksytään vain hollanninkieliset lomakkeet. Kantajan on maksettava oikeudenkäyntimaksu eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä koskevan hakemuksen tekemisestä. Tarkempia tietoja maksuista on osoitteessa http://www.rechtspraak.nl/.

1.3 Muotovaatimukset

Eurooppalainen maksamismääräys on annettava mahdollisimman pian, viimeistään 30 päivän kuluessa hakemuksen tekemisestä.
Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään käyttäen vakiolomaketta A (https://e-justice.europa.eu). Alankomaissa hyväksytään vain hollanninkieliset lomakkeet.
Lomakkeen voi toimittaa paperilla tai millä tahansa tuomioistuimen hyväksymällä toimitustavalla.
Eurooppalaisen maksamismääräyksen käyttöönotosta annetun asetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakemuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:
a) asianosaisten yhteystiedot ja tuomioistuin, johon hakemus tehdään
b) vaatimuksen määrä
c) jos vaatimukselle vaaditaan korkoa, korkokanta ja -kausi
d) vaatimuksen peruste, myös kuvaus vaatimuksen perusteena olevista seikoista
e) kuvaus näytöstä
f) tuomioistuimen toimivallan peruste
g) valtioin rajat ylittävä luonne.
Kantajan on eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä vakuutettava, että hän on täyttänyt lomakkeen A kunniansa ja omantuntonsa kautta ja totuudenmukaisesti. Eurooppalainen maksamismääräys annetaan yksinomaan kantajan antamien tietojen perusteella, eikä tuomioistuin tarkista niitä.
Eurooppalainen maksamismääräys annetaan vastaajalle tiedoksi kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistusta vastaan tai haastemiehen välityksellä. Kun vastaanottotodistus on palautettu tuomioistuimen kirjaamoon, tuomioistuin voi päättää, voidaanko eurooppalainen maksamismääräys julistaa väliaikaisesti täytäntöönpanokelpoiseksi. Jos määräys annetaan tiedoksi haastehakemuksella, tuomioistuin antaa tehtävän haastemiehelle.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä on käytettävä vakiolomakkeita. Lomakkeet voi ladata osoitteessa https://e-justice.europa.eu.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä ei ole pakko käyttää lakimiestä, eikä asianosaisten tarvitse osallistua oikeuden istuntoon. Alankomaissa toteutettavassa perintämenettelyssä menettelyn luonne ja saatavaan määrä vaikuttavat siihen, onko käytettävä lakimiestä. Katso myös ”Vähäiset vaatimukset” ja ”Asian vieminen oikeuteen”.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä käytettävään lomakkeeseen A on kirjattava vaatimuksen peruste ja kuvaus näytöstä, johon vaatimus perustuu. Sen tarkempaa kuvausta ei vaadita.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä ei periaatteessa vaadita tarkempaa näyttöä. Saatavilla olevat todisteet on esitettävä lomakkeella A.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Hakemus hylätään, ellei se täytä vaatimuksia. Jos eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus täyttää vaatimukset vain osittain, kantajalle annetaan mahdollisuus täydentää tai korjata sitä tai hyväksyä tuomioistuimen siihen ehdottamat muutokset. Jos kantaja ei reagoi tuomioistuimen asettamassa määräajassa tai torjuu tuomioistuimen ehdotuksen, eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus hylätään kokonaisuudessaan.
Hakemuksen hylkäämiseen ei voi hakea muutosta. Kantaja voi kuitenkin tehdä uuden hakemuksen tai käyttää jotakin muuta kansallisen lainsäädännön mukaista menettelyä.

1.5 Muutoksenhaku

Muutoksenhakuoikeutta ei ole. Vastaaja voi kuitenkin pyytää asian uudelleen tutkimista. Katso lisätietoja kohdasta 1.8. Jos menettely tapahtuu Alankomaissa, muutoksenhaku on periaatteessa mahdollista.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Vastaaja voi esittää vastineen 30 päivän kuluessa maksamismääräyksen tiedoksiannosta. Vastine esitetään vakiolomakkeella F (https://e-justice.europa.eu).
Vastaajan on ainoastaan ilmoitettava riitauttavansa vaatimuksen, muuta näyttöä ei tarvita.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos vastaaja esittää vastineen määräajassa (30 päivän kuluessa) vakiolomaketta F käyttäen, eurooppalainen maksamismääräysmenettely päätetään. Tämän jälkeen asian käsittely jatkuu tavanomaisessa pääasiamenettelyssä, ellei kantaja ilmoita eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen lisäyksessä vastustavansa asian siirtämistä tavanomaiseen menettelyyn. Kantaja voi ilmoittaa tästä myös myöhemmin, mutta se on tehtävä ennen maksamismääräyksen antamista (eurooppalaisen maksamismääräyksen käyttöönotosta annetun asetuksen 7 artiklan 4 kohta).

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Ellei vastaaja esitä eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa vastinetta 30 päivän kuluessa, tuomioistuin julistaa oma-aloitteisesti määräyksen täytäntöönpanokelpoiseksi vakiolomaketta G käyttäen ja lähettää täytäntöönpanokelpoisen eurooppalaisen maksamismääräyksen kantajalle.
Täytäntöönpanokelpoiseksi julistettu eurooppalainen maksamismääräys on täytäntöönpanokelpoinen kaikissa jäsenvaltioissa ilman erillistä täytäntöönpanojulistusta. Vastaajalla on eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanolain 9 §:n mukaisesti mahdollisuus tehdä uudelleentutkimista koskeva hakemus (ks. myös kohta 1.8.2).

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanoon sovelletaan täytäntöönpanevan jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, ellei eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanolaissa toisin säädetä. Määräyksen antaneen tuomioistuimen täytäntöönpanokelpoiseksi julistaman eurooppalaisen maksamismääräyksen jäljennös on toimitettava tuomioistuimelle tai täytäntöönpanoviranomaiselle. Asiakirjan on täytettävä sen aitouden toteamiseen tarvittavat vaatimukset. Lisäksi on toimitettava eurooppalaisen maksamismääräyksen hollanninkielinen käännös.
Täytäntöönpanosta voidaan täytäntöönpanovaiheessa kieltäytyä ainoastaan vastaajan pyynnöstä. Kieltäytyminen on mahdollista, jos eurooppalainen maksamismääräys on ristiriidassa jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa aiemmin annetun päätöksen tai määräyksen kanssa. Edellytyksenä on,

että aikaisempi päätös (määräys) koskee samaa asiaa, että se täyttää täytäntöönpanevan jäsenvaltion asettamat edellytykset ja että kyseiseen ristiriitaan ei ole ollut mahdollista vedota määräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinmenettelyssä.
Täytäntöönpanosta kieltäydytään, jos vastaaja on jo maksanut kantajalle eurooppalaisessa maksamismääräyksessä vahvistetun määrän. Tuomioistuin ei missään tapauksessa ota eurooppalaista maksamismääräystä uudelleen tutkittavaksi sen sisältämän asiaratkaisun osalta.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Eurooppalainen maksamismääräys on lopullinen, ellei vastaaja pyydä sen uudelleen tutkimista.
Tästä mahdollisuudesta säädetään eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanolain 9 §:ssä. Tämä tarkoittaa, että vastaajalla on tietyissä olosuhteissa mahdollisuus pyytää eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneelta tuomioistuimelta määräyksen uudelleen tutkimista vielä senkin jälkeen, kun 30 päivän määräaika vastineen esittämiselle on umpeutunut. Tätä koskeva hakemus on tehtävä 4 viikon kuluessa siitä, kun maksamismääräys on annettu vastaajalle tiedoksi, kun edellä tarkoitetut erityiset olosuhteet ovat lakanneet tai kun vastaaja on tullut tietoiseksi siitä, että eurooppalainen maksamismääräys on annettu selvästi virheellisin perustein.

Päivitetty viimeksi: 17/11/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Itävalta

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

1.1 Menettelyn soveltamisala

Itävallan siviiliprosessilakiin sisältyy oma, käytännössä hyvin toimivaksi todettu maksuvaatimuksia koskeva velkomusmenettely (*Mahnverfahren*). Useimmiten velkomusmenettelyssä käytetään sähköistä asiointia, mikä nopeuttaa ja yksinkertaistaa velkomusmenettelyä olennaisesti.

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Velkomusmenettely koskee ainoastaan maksuvaatimuksia. Velkomusmenettelyn soveltamisalaan eivät kuitenkaan kuulu sellaiset maksuvaatimukset, jotka on ratkaistava erityisessä yksinkertaistetussa menettelyssä (*Außerstreitverfahren*). Velkomusmenettely ei sovellu kyseisiin asioihin, sillä niitä koskevan menettelyperiaatteen mukaan tuomioistuimen on selvitettävä kaikki ratkaisuunsa vaikuttavat seikat viran puolesta ilman asianosaisten tekemiä hakemuksia. Velkomusmenettelyssä ei voida käsitellä myöskään sosiaalioikeudellisia asioita eikä vekseli- ja sekkiriitoja koskevia vaatimuksia niiden menettelyllisen erityisluonteen vuoksi.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Vaatimuksen määrällinen yläraja velkomusmenettelyssä on 1.7.2009 alkaen 75 000 euroa. Tämän määrän ylittävät kanteet on esitettävä oikeudenkäyntikirjelmällä tavallisessa riita-asioiden oikeudenkäyntimenettelyssä.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Itävallassa velkomusmenettelyn soveltaminen on pakollista mainitun määrällisen rajan sisällä.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Itävallan velkomusmenettelyä ei sovelleta, jos vastaajan kotipaikka tai tavanomainen asuinpaikka on ulkomailla. Tällöin riidat on käsiteltävä tavallisessa riita-asioiden oikeudenkäyntimenettelyssä. Tässä tapauksessa toimivaltainen tuomioistuin pyytää kanteen perusteella vastaajaa esittämään vastauksensa kanteeseen neljän viikon määräajassa tai ilmoittaa asian käsittelyajankohdan.
Toisessa jäsenvaltiossa asuvaan vastaajaan kohdistuvissa maksuvaatimuksissa voidaan vaihtoehtoisesti käyttää eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Maksuvaatimukset, joissa vaatimuksen määrä on enintään 15 000 euroa (1.1.2013 alkaen), on esitettävä alioikeudelle (*Bezirksgericht*). Vaatimukset, joiden määrä on enemmän kuin 15 000 euroa, on pääsääntöisesti esitettävä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, mikäli ne eivät poikkeuksellisesti kuulu *Bezirksgericht*-tuomioistuinten erityiseen toimivaltaan (asialliseen toimivaltaan).
Toimivalta määräytyy kansallisessa velkomusmenettelyssä yleisten säännösten mukaisesti, omia toimivaltasääntöjä ei siis ole. Tietoja Itävallassa voimassa olevista toimivaltasäännöksistä on tietosivulla ”Tuomioistuinten toimivalta”. Tiedon siitä, mikä tuomioistuin on toimivaltainen tietyssä konkreettisessa siviiliasiassa, saa Itävallan oikeusministeriön verkkosivuilta kohdasta ”eGovernment” (*Gerichtssuche*).
Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn täytäntöönpanossa toimivaltainen tuomioistuin on Wienissä toimiva kauppaoikeudellisia asioita käsittelevä alioikeus *Bezirksgericht für Handelssachen Wien*.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Velkomuskanteet on tehtävä vakiomuotoisella lomakkeella. Itävallassa velkomusmenettelyssä käytetään erilaisia lomakkeita sen mukaan, onko kanteessa kyse rahavaatimuksesta tavallisessa velkomusmenettelyssä, työoikeudellisessa velkomusmenettelyssä vai eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä. Lomakkeet voi ladata oikeusministeriön verkkosivuilta kohdasta *Bürgerservice* tai ne voi täyttää verkossa.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Kun vaatimuksen määrä on enemmän kuin 5 000 euroa, on kannetta nostettaessa käytettävä edustajana asianajajaa. Tämä ei koske asioita, jotka käsitellään lain mukaan piirioikeudessa vaatimuksen määrästä riippumatta (asiallinen toimivalta). Tällöin asianajajan käyttöpakko on suhteellinen: kantaja voi ajaa asiaansa itse, mutta jos hän haluaa edustajan, edustajan on oltava asianajaja.
Eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä ei ole asianajajapakkoa.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Velkomuskanteen sisältövaatimukset eivät periaatteessa eroa tavallisessa oikeudenkäyntimenettelyssä esitetyn kanteen sisältövaatimuksista. Kantajan ei kuitenkaan velkomuskanteessa tarvitse esittää vaatimuksensa oikeudellista perustetta. Vaatimuksen perusteluna ilmoitettavien tosiseikkojen on kuitenkin oltava tarpeeksi yksityiskohtaisia, jotta vaatimus voidaan yksilöidä ja siitä voidaan johtaa tietty vaade (kanteen on oltava vakuuttava).

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Itävallassa noudatetaan velkomusmenettelyssä mallia, joka ei edellytä todisteiden esittämistä. Maksamismääräyksen hakeminen ei siis edellytä asiakirjan esittämistä väitetyn vaatimuksen todisteena. Jos kantaja kuitenkin on vilpillisesti saanut tuomioistuimen antamaan maksamismääräyksen tai on tällaista yrittänyt esittämällä vääriä tai epätäydellisiä tietoja kanteessa, hänet tuomitaan siviiliprosessilakiin sisältyvän seuraamussäännöksen perusteella sakkoon.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Oikeus tutkii kanteen ainoastaan summaarisesti. Se ei tutki sisällön oikeellisuutta vaan pelkästään sen, onko vaatimus oikeudellisesti perusteltavissa (kanteen on oltava vakuuttava). Kun velkomuskanne täyttää muoto- ja sisältövaatimukset (kun se sisältää tietyn vaateen, väitetyt tosiseikat, joista vaade

johtuu, tiedot todisteista sekä toimivaltaa koskevat tiedot ja vaatimus on riittävän yksilöity), oikeus antaa maksamismääräyksen. Itävallan siviiliprosessilaissa ei säädetä mahdollisuudesta hylätä maksamismääräyksen antamista koskeva hakemus. Jos oikeus tulee siihen johtopäätökseen, ettei maksamismääräyksen antamiseen ole edellytyksiä, se ei hylkää hakemusta vaan siirtää sen viran puolesta välittömästi tavalliseen oikeudenkäyntimenettelyyn. Jos on kyse vain tietyistä muotoa koskevista puutteista, oikeus voi kuitenkin ensin pyytää kantajaa korjaamaan puutteet.

1.5 Muutoksenhaku

Koska Itävallan siviiliprosessilaissa ei säädetä mahdollisuudesta hylätä maksamismääräyksen antamista koskeva hakemus, vaan asia on siirrettävä automaattisesti tavalliseen oikeudenkäyntimenettelyyn, ei muutoksenhaku tule kyseeseen.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Maksamismääräyksen antamista koskevat vastineet on esitettävä neljän viikon määräajassa. Aika alkaa siitä, kun maksamismääräys on toimitettu kirjallisesti tiedoksi vastaajalle. Oikeus ei voi lyhentää eikä pidentää tätä määräaikaa.

Vastustettaessa sellaista maksamismääräystä, jonka on antanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kun vaatimuksen määrä on 15 000 – 75 000 euroa), vastineen on vastattava sisällöltään kanteeseen annettavaa vastausta. Tällöin vastineessa on ilmoitettava tietty vaade, tosiseikat, joihin vastaväitteet perustuvat, sekä todisteet, joihin vastaaja tukee väitteensä. Tuomioistuinmenettelyssä on vastineita esitettäessä käytettävä edustajana asianajajaa. Piirioikeudessa tapahtuvassa menettelyssä (kun vaatimuksen määrä on enintään 15 000 euroa tai enintään 75 000 euroa asiallisen toimivallan perusteella käsiteltävissä asioissa) ei edellytetä asianajajan käyttämistä edustajana vastineita esitettäessä. Tässä menettelyssä kirjallinen vastustaminen tapahtuu yksinkertaisesti siten, että vastaaja toimittaa maksamismääräyksen antaneelle piirioikeudelle allekirjoittamansa vastauksen, jossa hän ilmoittaa vastustavansa maksamismääräystä. Vastustamista ei tarvitse perustella kuten tuomioistuimessa tapahtuvassa menettelyssä. Vastaaja voi myös ilmoittaa vastustamisestaan maksamismääräyksen antaneessa oikeudessa tai asuinpaikkansa piirioikeudessa suullisesti pöytäkirjaan merkittäväksi.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Kun vastaaja ilmoittaa vastustamisesta ajoissa, maksamismääräyksen voimassaolo lakkaa ja oikeus siirtää automaattisesti ilman hakemusta kanteen tavalliseen tuomioistuinmenettelyyn, jossa käsitellään kanteen sisältämät väitteet ja esitetyt vastineet.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Itävallassa velkomusmenettely on yksivaiheinen. Jos vastaaja ei vastusta maksamismääräystä tai ei tee sitä ajoissa, maksamismääräys on täytäntöönpanokelpoinen ilman kantajan uutta hakemusta. Asiaa ei lain mukaan voida ratkaista uudelleen oikeudessa.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Oikeus vahvistaa viran puolesta maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoisuuden. Saatuaan kopion täytäntöönpanokelpoisesta maksamismääräyksestä kantaja voi panna vireille täytäntöönpanomenettelyn vastaajaa vastaan.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Itävallan velkomusmenettelyssä vastaajalla ei maksamismääräyksen vastustamisen lisäksi ole käytettävissään muita muutoksenhakukeinoja. Maksamismääräykseen sisältyvästä kulujen korvaamista koskevasta päätöksestä kantaja ja vastaaja voivat valittaa 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi antamisesta. Huomattavien tiedoksiantoa koskevien puutteiden perusteella vastaaja voi ilman määräaikaa hakea täytäntöönpanokelpoisuuden vahvistamisen kumoamista. Jos vastaaja oli estynyt ilmoittamasta vastustamisestaan ajoissa väistämättömien ja ennalta arvaamattomien olosuhteiden vuoksi, hän voi tehdä 14 päivän kuluessa esteen lakkaamisesta hakemuksen tilanteen ennallistamiseksi vastustamiselle asetetun määräajan menettämisen perusteella.

Päivitetty viimeksi: 05/06/2023

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Puola

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Tuomioistuin antaa maksamismääräyksen, jos kanne koskee rahasaatavaa tai muuta vastaavaa suoritusta.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Maksamismääräys voidaan antaa vaateen arvosta riippumatta.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Menettely on vapaaehtoinen. Tuomioistuin antaa maksamismääräyksen kantajan kanteessa kirjallisesti esittämän hakemuksen perusteella.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Maksamismääräysmenettelyä ei voida aloittaa, jos maksamismääräystä ei voida antaa vastaajalle tiedoksi Puolassa.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Maksamismääräysmenettely kuuluu alioikeuksien (*sądy rejonowe*) ja aluetuomioistuinten (*sądy okręgowe*) toimivaltaan.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Käytössä ei ole vakiolomaketta.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Maksamismääräysmenettelyssä ei ole pakko käyttää lakimiestä.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Kanteessa on esitettävä tarkoin määritelty vaatimus sekä selvitys tosiseikoista, joihin vaatimus perustuu.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Vaatimuksen perusteena olevat tosiseikat on näytettävä toteen liittämällä kanteeseen seuraavat asiakirjat:

a) virallinen asiakirja;

b) velallisen hyväksymä lasku;

c) velalliselle osoitettu maksuvaatimus ja velallisen kirjallinen ilmoitus, jossa hän tunnustaa velan;

d) velallisen hyväksymä maksuvaatimus, jonka pankki on palauttanut, koska sitä ei ole voitu maksaa sen vuoksi ettei tilillä ole riittävästi varoja.

Tuomioistuin antaa maksamismääräyksen myös vekselin tai sekin asettajaa tai optiotodistuksen tai asianmukaisesti täytetyn saantitodistuksen antajaa vastaan, jos niiden aitoudesta ja sisällöstä ei ole epäselvyyttä.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Tuomioistuin hylkää kanteen seuraavissa tapauksissa:
asiaa ei voida käsitellä tuomioistuimessa;
samaa saatavaa koskeva asia samojen osapuolten välillä on jo vireillä tai lopullisesti ratkaistu;
jompikumpi osapuoli ei ole oikeuskelpoinen tai kantaja ei ole oikeustoimikelpoinen eikä hänellä ole laillista edustajaa tai kantajana olevan organisaatioyksikön hallintoelimet eivät ole toimintakykyisiä.

1.5 Muutoksenhaku

Ks. kohta 1.6.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Vaatimusta vastustetaan toimittamalla kirjallinen vastine siihen tuomioistuimeen, joka antoi maksamismääräyksen. Vastineessaan vastaajan on ilmoitettava, vastustaako hän koko maksamismääräystä vai vain sen osaa, ja esitettävä oikeudelliset perusteet, jotka hylkäämisen uhalla on esitettävä ennen asian pääkäsittelyä, ja asiaan liittyvät tosiseikat ja todisteet. Tuomioistuin hylkää liian myöhään esitetyt väitteet ja todisteet, paitsi jos osapuoli voi osoittaa, että viivästys johtui siitä riippumattomista syistä tai että myöhässä esitettyjen väitteiden ja todisteiden huomioon ottaminen ei viivästytä asian käsittelyä tai että on olemassa muita poikkeuksellisia olosuhteita.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos vastaaja on vastustanut vaatimusta asianmukaisella tavalla, tuomioistuin määrää käsittelypäivän ja antaa vastineen tiedoksi kantajalle.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Maksamismääräyksestä tulee turvaamismääräys (*tytuł zabezpieczenia*) heti kun se on annettu, ja se on täytäntöönpanokelpoinen ilman täytäntöönpanolauseketta.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Jos vastaaja ei vastusta maksamismääräystä määräajassa, siitä tulee täytäntöönpanokelpoinen ilman eri muodollisuuksia.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Maksamismääräysmenettelyssä annettuun maksamismääräykseen ei voida hakea muutosta.

Päivitetty viimeksi: 20/05/2019
Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Portugali

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Portugalin maksamismääräysmenettelyä sovelletaan seuraaviin:
sopimuksista johtuvat enintään 15 000 euron arvoiset maksuvelvoitteet 1. syyskuuta 1998 annetun asetuksen nro 269/98 (*Decreto-Lei*) 1 §:ssä säädetyn mukaisesti;
liiketoimiin liittyvät maksuviivästykset niiden arvosta riippumatta 10. toukokuuta 2013 annetun asetuksen nro 62/20213 (*Decreto-Lei*) 10 §:n 1 momentissa säädetyn mukaisesti: ”yritysten väliset taikka yritysten ja julkisten laitosten väliset liiketoimet, joissa toimitetaan tavaroita tai tarjotaan palveluja korvausta vastaan”.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Sopimuksista johtuvien maksuvelvoitteiden tapauksessa yläraja on 15 000 euroa.
Liiketoimiin liittyvien maksuviivästysten osalta ei ole säädetty ylärajaa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Se on vapaaehtoista.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Kyllä, maksamismääräysmenettelyä voidaan soveltaa myös tapauksissa, joissa vastaaja ei asu Portugalissa.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Portugalissa maksamismääräystä koskeva hakemus voidaan tehdä:
sen paikkakunnan tuomioistuimen kirjaamolle, jossa velvoite on täytettävä (1. syyskuuta 1998 annetun asetuksen nro 269/98 liitteen (*Regime de Procedimentos*) 8 §);
Velallisen kotipaikan tuomioistuimen kirjaamolle (1. syyskuuta 1998 annetun asetuksen nro 269/98 liitteen (*Regime de Procedimentos*) 8 §);
Maksamismääräysmenettelystä vastaavan kansallisen viraston (*Balcão Nacional de Injunções*) yhteystiedot ovat saatavilla täällä.

1.3 Muotovaatimukset

Maksamismääräystä koskevan hakemuksen muoto- ja sisältövaatimukset luetellaan 1. syyskuuta annetun asetuksen nro 269/98 liitteen 10 §:ssä;
Maksamismääräystä koskeva hakemus voidaan tehdä 4. toukokuuta 2008 annetun ministerin määräyksen *(Portaria)* nro 220-A/2008 5 §:n mukaan seuraavasti:
1) – sähköisessä muodossa täyttämällä ja lähettämällä tietokonejärjestelmässä oleva lomake tai lähettämällä tiedosto CITIUS-portaalin kautta.
2) – paperiversiona toimittamalla se tuomioistuimen kirjaamoon.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Kyllä, 28. tammikuuta 2020 annetussa ministerin määräyksessä (*Portaria*) nro 21/2020 on lomake, jonka käyttö on pakollista. Lomakkeen voi ladata tästä linkistä.
Lomakkeen voi pyytää myös niistä tuomioistuinten kirjaamoista, jotka vastaanottavat paperimuodossa esitettyjä maksamismääräyksiä koskevia hakemuksia. Sähköinen lomake on asianajajien ja toimistoasianajajien käytettävissä CITIUS-portaalissa.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Asianajajan käyttäminen ei ole pakollista.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Hakijan on esitettävä maksamismääräystä koskevassa hakemuksessa lyhyesti vaateen perusteena olevat seikat (1. syyskuuta 1998 annetun asetuksen nro 269/98 liitteessä olevan 2 §:n 10 momentin d alakohta).

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Kirjallisen näytön esittäminen saatavasta ei ole pakollista.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Maksamismääräystä koskeva hakemus voidaan hylätä 1. syyskuuta 1998 annetun asetuksen nro 269/98 liitteessä olevan 11 §:n 1 momentissa säädetyin perustein.

1.5 Muutoksenhaku

Maksamismääräystä koskevan hakemuksen hylkäämispäätökseen voi hakea muutosta tuomarilta. Jos tuomioistuimessa on useampi tuomari, muutosta haetaan asiasta vastaavalta tuomarilta (1. syyskuuta 1998 annetun asetuksen nro 269/98 liitteessä olevan 11 §:n 2 momentti).

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Maksamismääräystä koskevan hakemuksen vastustamisen määräaika on 15 päivää (1. syyskuuta 1998 annetun asetuksen nro 269/98 liitteessä olevan 12 §:n 1 momentti).

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos vastaaja vastustaa maksamismääräystä, asia käsitellään yleisessä menettelyssä tapauksen mukaan joko erityisenä tai yleisenä vahvistuskanteena 1. syyskuuta 1998 annetun asetuksen nro 269/98 liitteessä olevan 3 §:n ja 10. toukokuuta 2013 annetun asetuksen nro 62/20213 10 §:n 2–4 momentin mukaisesti.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Jos vastaaja ei vastusta vaatimusta, joka on annettu hänelle asianmukaisesti tiedoksi, ulosottoviranomainen liittää maksamismääräystä koskevaan hakemukseen täytäntöönpanokelpoisuuden vahvistavan lausekkeen (”Este documento tem força executiva”) 1. syyskuuta 1998 annetun asetuksen nro 269/98 liitteessä olevan 14 §:n 1 momentissa säädetyn mukaisesti.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Kun maksamismääräystä koskevaan hakemukseen on lisätty täytäntöönpanokelpoisuuden vahvistava lauseke, kirjaaja toimittaa sen hakijalle, mieluiten sähköisesti (1. syyskuuta 1998 annetun asetuksen nro 269/98 liitteessä oleva 14 §:n 5 momentti).

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Täytäntöönpanokelpoisuuden vahvistavan lausekkeen liittämättä jättämisestä voi valittaa tuomioistuimeen (1. syyskuuta 1998 annetun asetuksen nro 269/98 liitteessä oleva 14 §:n 4 momentti).

Sovellettava lainsäädäntö

Asetus nro 269/98, annettu 1. syyskuuta 1998 - Sopimuksista johtuvat maksuvelvoitteet - Maksamismääräys

10. toukokuuta 2013 annettu asetus nro 62/2013 (*Decreto-Lei*) – toimenpiteet liiketoimiin liittyvien maksuviivästysten torjumiseksi

4. maaliskuuta 2008 annettu määräys nro 220-A/2008 – maksamismääräysmenettelystä vastaava kansallinen virasto (*Balcão Nacional de Injunções*)

28. tammikuuta 2020 annettu määräys nro 21/2020 – maksamismääräystä koskevan hakemuksen malli

Huomautus:

Näillä tietosivuilla esitetyt tiedot eivät sido siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston yhteyspisteitä, tuomioistuimia tai muita viranomaisyksiköitä. Oikeuskäytäntö kehittyy ajan myötä. Vaikka tietosivuja ajantasaistetaan usein, voimassa olevaan lainsäädäntöön on syytä perehtyä erikseen.

Päivitetty viimeksi: 09/02/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Romania

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Maksamismääräysmenettelystä säädetään 15. helmikuuta 2013 voimaan tulleen uuden siviiliprosessilain 1014–1025 §:ssä.

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Maksamismääräysmenettelyä sovelletaan selviin, rahassa määriteltyihin ja erääntyneihin saamisiin, jotka perustuvat vaatimuksiin maksaa tietty summa rahaa siviilioikeudellisen sopimuksen nojalla (tähän kuuluvat myös elinkeinonharjoittajan ja hankintaviranomaisen väliset sopimukset), joka on vahvistettu asiakirjalla tai perustuu säännökseen, määräykseen tai muuhun asiakirjaan ja jonka asianosaiset ovat hyväksyneet allekirjoituksellaan tai jollain muulla laissa sallitulla tavalla. Tämän jakson soveltamisalaan eivät kuulu konkurssivelkojien vaatimat saatavat.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ei.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Maksamismääräysmenettely on vapaaehtoinen. Asianosainen voi esittää tuomioistuimelle tutkintapyynnön myös yleisten säännösten nojalla.
Maksamismääräysmenettely on yleisesti sovellettavan lainsäädännön mukaista menettelyä huomattavasti yksinkertaisempi erityismenettely. Sen avulla velkoja saa täytäntöönpanokelpoisen asiakirjan ehdoilla, jotka eroavat siviiliprosessilaissa määritellyistä ehdoista.
Lisäksi jos velallisen maksamismääräystä vastaan esittämä vastine on perusteltu, tuomioistuin voi kiistää velkojan vaatimuksen lopullisella päätöksellä. Velkoja voi nostaa sovellettavan lain mukaisen kanteen, jos tuomioistuin hylkää maksamismääräystä koskevan vaatimuksen, jos tuomioistuin antaa maksamismääräyksen vain osasta vaatimuksia (tässä tapauksessa sovellettavan lain mukainen kanne voidaan nostaa, jotta velallinen velvoitetaan suorittamaan loppuvelka) tai jos maksamismääräys on mitätöity.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Kyllä. Uudessa siviiliprosessilaissa ei tehdä eroa vastaajan asuinpaikan suhteen, vaan maksamismääräystä sovelletaan riippumatta siitä, asuuko vastaaja toisessa EU:n jäsenvaltiossa vai jossakin kolmannessa maassa.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Maksamismääräystä koskeva vaatimus voidaan tehdä tuomioistuimelle, joka on toimivaltainen tutkimaan kyseisen tapauksen asiasisällön ensimmäisenä oikeusasteena. Maksamismääräyksen ollessa kyseessä tuomari tarkistaa tuomioistuimen toimivallan omasta aloitteestaan.
Sovelletaanko tähän menettelyyn tuomioistuinten toimivaltaa koskevia yleisiä sääntöjä (linkki kyseiselle sivulle olisi aiheellinen siinä tapauksessa) vai muita periaatteita?
Maksamismääräyksen antamiseen liittyvä toimivalta määräytyy tuomioistuinten toimivaltaa koskevien yleisten sääntöjen perusteella.
Vaatimukset, joiden arvioitavissa oleva rahallinen arvo on enintään 200 000 Romanian leuta, kuuluvat alueellisten tuomioistuinten toimivaltaan. Vaatimukset, joiden arvioitavissa oleva rahallinen arvo on vähintään 200 000 Romanian leuta, kuuluvat alioikeuksien toimivaltaan.

Maksamismääräyksiä koskevan erityismenettelyn toimivaltasääntöä täydennetään arvoon liittyvillä yleisillä toimivaltasäännöillä.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Tyyppi- tai vakiolomaketta ei ole, mutta velkojan eli kantajan on vaatimusta tehdessään noudatettava muotoa koskevia vähimmäisvaatimuksia.
Vaatimuksessa on oltava seuraavat tiedot: velkojan nimi ja kotipaikka tai tarvittaessa yrityksen toiminimi ja kotipaikka, velallisen nimi ja kotipaikka, ja jos velallinen on oikeushenkilö, yrityksen nimi ja kotipaikka. Lisäksi on tarvittaessa mainittava kaupparekisteri- tai oikeushenkilörekisterinumero, verotunnus ja pankkitilin numero, erääntyneet summat, maksuvelvoitteisiin liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset perusteet sekä niiden viiteaika, eräpäivä ja muut vaatimuksen perusteeksi tarvittavat seikat.
Vaatimukseen on liitettävä sopimus tai muu asiakirja, jolla osoitetaan maksettava määrä ja todistetaan, että maksamismääräys on annettu tiedoksi velalliselle. Velkojan on annettava määräys tiedoksi velalliselle ulosottomiehen välityksellä tai kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistusta vastaan niin, että kirjeen sisältö on ilmoitettu. Velallista vaaditaan maksamaan erääntynyt summa 15 päivän kuluessa tiedoksiannon vastaanottamisesta. Tämä määräys katkaisee vanhentumisajan.
Vaatimuksen ja siihen liitettyjen asiakirjojen kopiot toimitetaan asianosaisille ja tuomioistuimelle.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Lakimiehen käyttö ei ole pakollista, mutta suositeltavaa.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Vaatimuksen vähimmäissisältö on määritelty laissa. Velkojan eli kantajan on ilmoitettava vaadittava summa, maksuvelvoitteeseen liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset perusteet ja niiden viiteaika sekä eräpäivä ja muut vaatimuksen perusteeksi tarvittavat seikat.
Jos asianosaiset eivät ole määritelleet viivästyskorkoa, sovelletaan Romanian keskuspankin asettamaa viitekorkoa. Vuosipuoliskon ensimmäisenä kalenteripäivänä voimassa olevaa viitekorkoa sovelletaan koko vuosipuoliskon ajan. Vaatimuksen saatavalle alkaa syntyä korkoa seuraavasti:
elinkeinonharjoittajien välisissä sopimuksissa siitä päivästä, jolloin saatava on langennut maksettavaksi
elinkeinonharjoittajan ja hankintaviranomaisen välisissä sopimuksissa (ilman, että velalliselle on ilmoitettava maksun olevan myöhässä): jos eräpäivä on määrätty sopimuksessa, eräpäivän jälkeisestä päivästä; jos eräpäivää ei ole määrätty sopimuksessa, 30 päivän kuluttua siitä, kun velallinen on saanut laskun, tai jos siitä ei ole varmuutta, 30 päivän kuluttua tavaran vastaanottamisesta tai palvelun toimittamisesta, tai jos maksamismääräys on annettu tiedoksi ennen tavaran vastaanottamista tai palvelun toimittamista, 30 päivän kuluttua tavaran vastaanottamisesta tai palvelun toimittamisesta; jos lain tai sopimuksen mukaan hyväksymis- tai tarkastusmenettely on mahdollinen tavaran tai palvelun vaatimustenmukaisuuden toteamiseksi ja velallinen on saanut laskun tai maksamismääräyksen tarkastuspäivänä tai sitä ennen, 30 päivän kuluttua kyseisestä päivästä
muissa tapauksissa siitä päivästä, jolloin velallisen maksu on ilmoitettu lainmukaisesti erääntyneeksi.
Velkoja voi vaatia lisäkorvauksia kaikista kuluista, joita hänelle on aiheutunut siitä, ettei velallinen ole täyttänyt ajoissa velvollisuuksiaan.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Kyllä, pyyntöön on liitettävä sopimus tai muu asiakirja (lasku, kassakuitti, käsin kirjoitettu kuitti tms.), jolla voidaan todistaa erääntyneet summat.
Vaatimukseen on liitettävä todiste siitä, että se on annettu tiedoksi velalliselle. Pyyntöä ei hyväksytä, jos kyseinen todiste puuttuu.
Ratkaisua varten tuomari kutsuu asianosaiset kuultavaksi selitysten ja selvennysten saamiseksi kiireellisiä asioita koskevien määräysten mukaisesti. Tavoitteena on, että velallinen maksaisi erääntyneen maksun tai asianosaiset pääsisivät sopimukseen maksumenettelystä. Haaste on annettava asianosaiselle tiedoksi kymmenen päivää ennen asian käsittelyä. Velalliselle toimitettavaan haasteeseen on liitettävä todisteeksi vaatimuksesta velkojan vaatimuksen ja siihen liittyvien asiakirjojen jäljennökset. Haasteessa on ilmoitettava, että velallisen on annettava mahdollinen vastine viimeistään kolme päivää ennen asian käsittelyä ja että vastineen puuttuessa tuomioistuin voi olosuhteet huomioon ottaen katsoa, että velkojan vaatimukset on hyväksytty. Kantajalle ei ilmoiteta vastineesta, mutta hän saa tutkimusaineistosta tiedon vastineen sisällöstä.
Jos velkoja ilmoittaa saaneensa maksun, tuomioistuin antaa tämän perusteella lopullisen tuomion ja lopettaa asian käsittelyn. Jos velkoja ja velallinen pääsevät maksusta sopimukseen, tuomioistuin toteaa tämän tosiseikan ja tekee nopeutetun päätöksen. Nopeutettu määräys on lopullinen ja katsotaan täytäntöönpanoasiakirjaksi.
Jos tuomioistuin on tarkistanut vaatimuksen tueksi esitetyt asiakirjat ja asianosaisten ilmoitukset ja pitää velkojan vaatimuksia perusteltuina, se antaa maksamismääräyksen, jossa ilmoitetaan maksun summa ja maksupäivä. Jos tuomioistuin on tapauksen todisteet tarkistettuaan havainnut, että vain osa velkojan vaatimuksista on perusteltuja, se antaa maksamismääräyksen vain kyseiseltä osalta vaatimuksia ja määrittelee aikarajan maksamiselle. Velkoja voi tässä tapauksessa nostaa sovellettavan lainsäädännön mukaisen kanteen velvoittaakseen velallisen maksamaan vaatimuksen jäljellä olevan määrän.
Maksuaika voi olla vähintään kymmenen ja enintään 30 päivää määräyksen tiedoksiannosta. Tuomari ei määrää uutta maksupäivää, paitsi jos asianosaiset ovat siitä sopineet. Määräys luovutetaan läsnä oleville asianosaisille tai annetaan tiedoksi kullekin asianosaiselle mahdollisimman pian lain mukaisesti.
Silloin, kun velallinen ei vastusta vaatimusta esittämällä vastinetta, maksamismääräys on annettava 45 päivän kuluessa vaatimuksen jättämispäivästä. Tähän määräaikaan ei sisälly oikeudenkäyntiasiakirjojen tiedoksiantoon kuluva aika eikä velkojan aiheuttama viive, joka voi johtua esimerkiksi vaatimuksen muuttamisesta tai täydentämisestä.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Jos velallinen vastustaa vaatimusta, tuomioistuin tarkistaa vaatimuksen oikeutuksen tutkimalla tutkimusaineistoon kuuluvat asiakirjat sekä asianosaisten toimittamat selitykset ja selvennykset. Jos velallisen esittämä puolustus on perusteltu, tuomioistuin tekee päätelmän, jossa se hylkää velkojan vaatimuksen.
Jos velallisen esittämät vaatimuksen aiheellisuutta koskevat puolustusväittämät edellyttävät, että käsitellään muuta kuin olemassa olevaa näyttöä, joka on vakiomenettelyn mukaan oikeudellisesti hyväksyttävä näyttö, tuomioistuin antaa tuomion, jossa se hylkää velkojan maksamismääräystä koskevan vaatimuksen. Velkoja voi tämän jälkeen nostaa sovellettavan lainsäädännön mukaisen kanteen.

1.5 Muutoksenhaku

Velallinen voi nostaa maksamismääräystä koskevan kumoamiskanteen 10 päivän kuluessa siitä, kun määräys on luovutettu tai annettu tiedoksi velalliselle. Myös velkoja voi saman määräajan kuluessa hakea vaatimuksen hylkäämispäätöksen tai osittaisen maksamismääräyksen kumoamista.
Kumoamiskanteessa esitetyt vaatimukset voivat koskea vain maksamismääräyksen antamista koskevien vaatimusten noudattamatta jättämistä ja syitä, jotka ovat johtaneet velvoitteen lakkaamiseen määräyksen antamisen jälkeen. Kumoamiskanteen käsittelee kahden tuomarin kokoonpano siinä tuomioistuimessa, joka on antanut maksamismääräyksen. Kumoamiskanne ei keskeytä täytäntöönpanoa. Lykkäystä voidaan kuitenkin myöntää velallisen pyynnöstä, mutta vain vakuutta vastaan. Vakuussumman määrää tuomioistuin. Jos toimivaltainen tuomioistuin hyväksyy kumoamiskanteen kokonaan tai osittain, se kumoaa määräyksen tarvittaessa kokonaan tai osittain antamalla lopullisen tuomion.
Jos velkoja on nostanut kumoamiskanteen, jonka toimivaltainen tuomioistuin on hyväksynyt, tuomioistuin antaa lopullisen tuomion maksamismääräyksen antamiseksi.
Kumoamiskanteen hylkäyspäätös on lopullinen.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

-

1.7 Vastustamisen vaikutus

-

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Maksamismääräys on täytäntöönpanokelpoinen, vaikka se olisi kyseenalaistettu nostamalla kumoamiskanne, ja se on väliaikaisesti lainvoimainen, kunnes kumoamiskanne on ratkaistu. Kumoamiskanne ei keskeytä täytäntöönpanoa. Lykkäystä voidaan kuitenkin myöntää velallisen pyynnöstä, mutta vain vakuutta vastaan. Vakuussumman määrää tuomioistuin. Maksamismääräyksestä tulee lopullinen, ellei velallinen nosta kumoamiskannetta tai jos kanne on hylätty. Jos toimivaltainen tuomioistuin hyväksyy velkojan nostaman kumoamiskanteen, se antaa lopullisen tuomion maksamismääräyksen antamiseksi.

Asianosainen voi hakea maksamismääräyksen täytäntöönpanoon muutosta yleisesti sovellettavan lainsäädännön nojalla. Muutoksenhaku voi koskea vain täytäntöönpanomenettelyn sääntöjenvastaisuutta ja syitä, jotka ovat johtaneet velvoitteen lakkaamiseen sen jälkeen, kun maksamismääräyksestä on tullut lopullinen.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Ks. vastaus kysymykseen 1.8.1.

Päivitetty viimeksi: 29/03/2022

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Slovenia

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Sloveniassa tunnetaan kaksi riidattomien saatavien velkomusmenettelyä.

- riidattomien saatavien velkomusmenettely, josta säädetään siviiliprosessilain (*Zakon o pravdnem postopku*, ZPP) 431–441 §:ssä, ja
- viralliseen asiakirjaan (lasku, vekseli tai sekki, joka on protestoitu tai johon liittyy vastalasku, jos vaatimuksen syntyminen sitä edellyttää, julkinen asiakirja, vastuuhenkilön oikeaksi todistama ote kirjanpidosta, oikeaksi todistettu yksityinen asiakirja, kirjallinen selvitys ansiotulosta) perustuva täytäntöönpanomenettely Ljubljanan paikallistuomioistuimessa (*okrajno sodišče*), jossa tuomioistuin tekee velkojan pyynnöstä automatisoidussa menettelyssä virallisen asiakirjan perusteella 3–4 päivän kuluessa täytäntöönpanopäätöksen, jossa

velallinen määrätään maksamaan velkojan vaatima rahasumma (maksamismääräys tai täytäntöönpanopäätöksen tuomiolauselma),

annetaan valtuudet suorittaa velkojan vaatima täytäntöönpano velallisen omaisuudesta, ellei velallinen kahdeksan päivän kuluessa vastusta päätöstä (täytäntöönpanovaltuutus) ja

velallinen määrätään maksamaan oikeudenkäyntikulut (ks. täytäntöönpanoa ja turvaamistoimia koskeva laki, *Zakon o izvršbi in zavarovanju*, ZIZ, 23, 40 c ja 41 §).

1.1 Menettelyn soveltamisala

Riidattomien saatavien velkomusmenettely on erityinen nopeutettu menettely erääntyneiden rahasaatavien perimiseen, kun saatavasta on todisteena asiakirja, joka on lain mukaan todistusvoimainen (virallinen asiakirja). Menettelyä sovelletaan sekä kotimaisiin että kansainvälisiin asioihin.

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Riidattomien saatavien velkomusmenettelyä voidaan soveltaa ainoastaan rahavaateisiin. Vaateen kohteena voi olla sopimusvelvoite tai sopimukseen perustumaton velvoite, joka on nimellisesti määritetty. Poikkeuksena on liiketilojen irtisanominen ja siihen liittyvä tyhjentämismääräys, jonka yhteydessä sovelletaan riidattomien saatavien velkomusmenettelyä soveltuvin osin. Poikkeuksesta säädetään liikerakennuksista ja -tiloista annetun lain (*Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih*) 29 §:ssä, jonka mukaan vuokranantajan irtisanottua vuokrasopimuksen ja vaadittua liiketilojen tyhjentämistä tuomioistuin antaa määräyksen tyhjentää liiketilat, jos irtisanomisilmoituksesta tai -vaatimuksesta ja vuokrasopimuksesta tai edellisessä §:ssä tarkoitetusta todistusaineistosta käy ilmi, että vuokranantajalla on oikeus irtisanoa vuokrasopimus tai vaatia liiketilojen tyhjentämistä.

Riidattomien saatavien velkomusmenettelyn kohteena voivat olla ainoastaan viralliseen asiakirjaan perustuvat sopimusperusteiset saatavat.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille ei ole säädetty määrällistä ylärajaa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Tuomioistuin tekee siviiliprosessilain säännöksiä noudattaen päätöksen riidattomien saatavien velkomisesta (viran puolesta) myös silloin, kun kantaja ei ole kanteessaan tätä esittänyt, mutta riidattomien saatavien velkomisen ehdot täyttyvät, eli kantaja on nostanut tavallisen kanteen eikä ole esittänyt riidattomien saatavien velkomista. Siksi tuomioistuin (viranhaltija antaa maksamismääräyksen) on velvollinen käynnistämään riidattomien saatavien velkomusmenettelyn kantajan vaatimuksesta riippumatta, jos laissa säädetyt ehdot täyttyvät.

Velkoja voi valita, nostaako hän siviiliprosessilain 431 §:n nojalla kanteen maksamismääräyksen antamiseksi vai jättääkö hän täytäntöönpanoa ja turvaamistoimia koskevan lain 41 §:n nojalla sähköisen täytäntöönpanohakemuksen, jonka perusteella keskustuomioistuin antaa maksamismääräyksen automatisoidussa menettelyssä.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Kyllä.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Toimivalta ratkaista riidattomien saatavien velkomiskanne määräytyy Sloveniassa samalla tavoin kuin muitakin kanteita koskeva toimivalta. Asiallinen toimivalta on näin ollen sekä alueellisilla (*okrožno sodišče*) että paikallisilla tuomioistuimilla (*okrajno sodišče*). Asiallinen toimivalta määräytyy saatavan arvon perusteella (tai asian luonteen perusteella, esim. kauppaoikeudellisissa asioissa). Paikallisilla tuomioistuimilla on toimivalta ratkaista varallisuusoikeudelliset asiat, jos riidan kohteen arvo on enintään 20 000 euroa. Alueellisilla tuomioistuimilla on toimivalta ratkaista varallisuusoikeudelliset asiat, jos riidan kohteen arvo on suurempi kuin 20 000 euroa. Kauppaoikeudellisissa asioissa ensimmäisen oikeusasteen toimivalta on pelkästään alueellisilla tuomioistuimilla. Kauppaoikeudellisia asioita ovat sellaiset, joissa joku asianosaisista on oikeushenkilö (yritys, laitos, osuuskunta tms.). Kauppaoikeudellisiin asioihin luetaan myös sellaiset asiat, joissa joku asianosaisista on valtio tai paikallinen itsehallintoyhteisö, kuten kunta.

Alueellinen toimivalta määrää, mikä asiallisesti toimivaltaisista tuomioistuimista on toimivaltainen ratkaisemaan tietyn asian. Alueellista toimivaltaa koskevan pääsäännön mukaan kanne luonnollista tai oikeushenkilöä vastaan voidaan nostaa ainoastaan tuomioistuimessa, jonka alueella vastaajalla on kotipaikka tai jonka alueella oikeushenkilöllä on sääntömääräinen kotipaikka. Jos kyseessä on ulkomaalaiseen luonnolliseen tai oikeushenkilöön kohdistuva menettely,

yleinen alueellinen toimivalta on sillä tuomioistuimella, jonka alueella kyseisen henkilön kotipaikka Sloveniassa on tai jonka alueella oikeushenkilön sivuliike on. Slovenian oikeusjärjestyksessä tunnetaan myös erityisen alueellisen toimivallan sääntö, jonka mukaan toimivalta määräytyy riidan osapuolten ja aiheen mukaan.
Viralliseen asiakirjaan perustuvassa täytäntöönpanomenettelyssä, jossa annetaan myös maksamismääräys, yksinomainen toimivalta on Ljubljanan paikallistuomioistuimella.
Lisätietoja osiossa ”Asian vieminen oikeuteen”.

1.3 Muotovaatimukset

Riidattomien saatavien velkomismääräyksen antamiselle asetetaan siviiliprosessilain 431 §:ssä kaksi ehtoa: vaatimuksen täytyy koskea erääntynyttä rahasaatavaa ja vaatimuksen on perustuttava viralliseen asiakirjaan. Riidattomien saatavien velkomiskanteeseen tai -hakemukseen on sisällyttävä samat asiat kuin muihinkin kanteisiin: tuomioistuin, asianosaisten nimet ja vakinaiset tai tilapäiset asuinpaikat, oikeudellisten edustajien nimet, pääasiaa koskeva täsmällinen kanteen kohde ja asianosaisten vaatimukset, tosiasiat, joihin kantaja perustaa vaatimuksensa, todisteet, joilla kyseiset tosiasiat on tarkoitus näyttää toteen, riidan rahallinen arvo ja kantajan allekirjoitus. Lisäksi kanteeseen on liitettävä alkuperäinen virallinen asiakirja tai sen oikeaksi todistettu jäljennös.
Viralliseen asiakirjaan perustuvaan täytäntöönpanopäätökseen sisältyvän maksamismääräyksen antamisen (täytäntöönpanoa ja turvaamistoimia koskevan lain 41 §) ehtona on, että viralliseen asiakirjaan perustuva täytäntöönpanohakemus tehdään sähköisesti, siitä maksetaan tuomioistuinmaksu ja se sisältää seuraavat:
velkoja ja velallinen tunnistetietoineen (esim. verotunniste, EMŠO-numero tai syntymäaika)
virallinen asiakirja
velalliseen kohdistuva vaatimus
täytäntöönpanokeino ja täytäntöönpanon kohde
muut tiedot, jotka ovat täytäntöönpanon kohteesta riippuen tarpeen, jotta täytäntöönpano voidaan toteuttaa, ja
tuomioistuimen velalliselle osoittama määräys maksaa saatava ja aiheutuneet kustannukset kahdeksan päivän kuluessa tai, jos kyseessä on vekseli tai sekki, kolmen päivän kuluessa siitä, kun päätös on annettu velalliselle tiedoksi.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Sloveniassa ei siviiliprosessilain 431 §:n nojalla tarvitse käyttää vakiolomaketta, sillä tällaista lomaketta ei ole. Hakemukseen on sisällytettävä edellä kohdassa 1.3 mainitut laissa säädetyt asiat (kanteen pakolliset osatekijät).
Menettelyssä, jossa maksamismääräyksen sisältävä täytäntöönpanopäätös annetaan virallisen asiakirjan perusteella (täytäntöönpanoa ja turvaamistoimia koskevan lain 41 §), hakemus tehdään vakiolomaketta käyttäen (täytäntöönpanoa ja turvaamistoimia koskevan lain 29 §:n toinen momentti, lomakkeita, erilaisia täytäntöönpanotyyppejä ja automatisoitua täytäntöönpanomenettelyä koskevat säännöt) sähköisesti (https://evlozisce.sodisce.si/esodstvo/index.html) tai kirjallisesti.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Asianosaisten ei tarvitse käyttää riidattomien saatavien velkomismenettelyssä lakimiestä (tätä ei edellytetä siviilisprosessilain 431 §:n eikä täytäntöönpanoa ja turvaamistoimia koskevan lain 41 §:n menettelyssä).

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Kanteessa on siviiliprosessilain 431 §:n mukaan mainittava saatavan perusta ja suuruus sekä todisteet, joiden perusteella voidaan todeta, että saatava on todellinen. On myös mainittava saatavan määrä ja valuutta sekä sen erääntymisajankohta. Jos korkoa vaaditaan maksettavaksi, korko on määriteltävä tarkasti (korkokanta ja aika, jolta sitä vaaditaan). Saatavan erääntymisajan on käytävä ilmi virallisesta asiakirjasta.
Saatavaa, jonka täytäntöönpano perustuu viralliseen asiakirjaan, ei tarvitse perustella tarkemmin, vaan riittää, että mainitaan virallinen asiakirja (täytäntöönpanoa ja turvaamistoimia koskevan lain 41 §).

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Kyllä, riidattomien saatavien velkomiskanteeseen tai -hakemukseen on liitettävä alkuperäinen virallinen asiakirja tai sen oikeaksi todistettu jäljennös. Kauppaoikeudellisessa asiassa ei tarvitse liittää alkuperäistä virallista asiakirjaa tai sen oikeaksi todistettua jäljennöstä. Riittää, että oikeushenkilön valtuutettu elin todistaa asiakirjan jäljennöksen oikeaksi.
Virallisella asiakirjalla ei ole täytäntöönpanoasiakirjan luonnetta, mutta se antaa suuren varmuuden siitä, että saatava on olemassa. Asiakirja on virallinen, jos siviiliprosessilaissa tai muussa laissa niin säädetään. Siviiliprosessilain mukaan virallisia asiakirjoja ovat julkiset asiakirjat, yksityiset asiakirjat, joissa velallisen allekirjoituksen todistaa oikeaksi elin, jolla on valtuus oikeaksitodistamiseen, vekselit ja sekit, jotka on protestoitu tai joihin liittyy vastalasku, jos vaatimuksen syntyminen sitä edellyttää, otteet oikeaksi todistetusta kirjanpidosta, laskut ja asiakirjat, jotka ovat erityissäännösten nojalla luonteeltaan julkisia asiakirjoja. Myös ulkomailla laadittu asiakirja voi olla virallinen asiakirja, jos se täyttää asiakirjojen käytölle Sloveniassa asetetut ehdot.
Poikkeus (siviiliprosessilain 494 §): Tuomioistuin antaa riidatonta saatavaa koskevan velkomismääräyksen ilman virallista asiakirjaa, kun kyseessä on enintään 2 000 euron erääntynyt saatava ja kanteessa mainitaan saatavan perusta ja suuruus sekä todisteet, joiden perusteella voidaan todeta saatava todelliseksi. Poikkeusta ei sovelleta kauppaoikeudellisiin asioihin.
Viralliseen asiakirjaan perustuvassa täytäntöönpanomenettelyssä, jossa annetaan myös maksamismääräys, ei ole mahdollista toimittaa virallista asiakirjaa (tietojärjestelmä ei salli sitä), mutta asiakirja on yksilöitävä selkeästi (täytäntöönpanoa ja turvaamistoimia koskevan lain 41 §).

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Tuomioistuin hylkää riidattoman saatavan velkomishakemuksen, jos ennakkoehdot – erääntynyt rahasaatava ja virallinen asiakirja, johon saatava perustuu – eivät täyty.
Jos tuomioistuin ei hyväksy riidattoman saatavan velkomishakemusta, seuraa kanteeseen perustuva menettely.
Ljubljanan paikallistuomioistuin hylkää viralliseen asiakirjaan perustuvan täytäntöönpanohakemuksen, jos saatava ei ole erääntynyt tai jos vastaaja on vararikossa.

1.5 Muutoksenhaku

Päätökseen, jolla tuomioistuin hylkää riidattoman saatavan velkomishakemuksen, ei voi hakea muutosta, eikä kantaja voi hakea muutosta myöskään asiassa annettuun ratkaisuun.
Vastaaja voi hakea muutosta velkomismääräykseen antamalla vastineen. Vastineen jättämisen määräaika on kahdeksan päivää siitä, kun velkomismääräys on annettu vastaajalle tiedoksi (vekselien ja sekkien tapauksessa kolme päivää). Vastineen on oltava perusteltu, muuten sitä pidetään aiheettomana.
Päätökseen, jonka tuomioistuin tekee vastineesta, voi hakea muutosta.
Jos vastaaja vastustaa velkomismääräystä ainoastaan kuluja koskevan ratkaisun osalta, ratkaisua voi vastustaa ainoastaan hakemalla muutosta päätökseen.
Jos Ljubljanan paikallistuomioistuin tekee päätöksen hylätä viralliseen asiakirjaan perustuva täytäntöönpanohakemus, kantaja voi hakea tähän kahdeksan päivän kuluessa muutosta Ljubljanan ylemmältä tuomioistuimelta.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Vastaaja voi vastustaa kantajan vaatimusta esittämällä vastineen. Vastineen on oltava perusteltu. Vastaajan on esitettävä tosiseikat, joihin vastine perustuu, ja esitettävät todisteet, joista käy ilmi, että vastine ei ole perusteeton (siviiliprosessilain 435 §:n 2 momentti). Vastaajan on siis vastineessaan todettava oikeudellisesti merkittävät seikat, joiden perusteella vaatimus voidaan torjua (jos seikat osoittautuvat tosiksi). Näitä seikkoja koskevien väitteiden on oltava konkreettisia ja täsmällisiä.

Päätökseen, jolla Ljubljanan paikallistuomioistuin on hyväksynyt viralliseen asiakirjaan perustuvan täytäntöönpanohakemuksen ja antanut viralliseen asiakirjaan perustuvan täytäntöönpanopäätöksen, on mahdollista esittää vastine kahdeksan päivän kuluessa. Vastineen on oltava perusteltu. Se katsotaan perustelluksi, jos velallinen ilmoittaa tosiseikat, joiden perusteella velkojan vaatimus olisi hylättävä (esim. koska velallinen on täyttänyt velkojan vaatimuksen), ja esittänyt todisteita tosiseikoista, joihin vastine perustuu (täytäntöönpanoa ja turvaamistoimia koskevan lain 61 §). Vastineesta tekee päätöksen Ljubljanan paikallistuomioistuin.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos tuomioistuin ei torju vastaajan antamaa vastinetta myöhästyneenä, epätäydellisenä tai laittomana tai hylkää sitä, menettely jatkuu samalla tavoin kuin kanteen yhteydessä.

Jos vastaaja esittää perustellun vastineen, tuomioistuin tekee päätöksen maksamismääräyksen kumoamisesta ja aloittaa pääasian käsittelyn päätöksen saatua lainvoiman.

Asianosaiset voivat ensimmäisessä pääkäsittelyssä esittää uusia seikkoja ja uusia todisteita. Vastaaja voi myös esittää velkomismääräyksen riitautettua osaa koskevia uusia vastineita.

Jos Ljubljanan paikallistuomioistuin hyväksyy viralliseen asiakirjaan perustuvaa täytäntöönpanopäätöstä koskevan vastineen, tuomioistuin kumoaa täytäntöönpanomääräyksen osan, jossa täytäntöönpanosta, sen toteuttajasta ja toteutettavista täytäntöönpanotoimista määrätään (eli tuomioistuin ei kumoa maksamismääräystä, vaan antaa myöhemmän ratkaisun maksamismääräyksen kumoamisesta tai voimassapitämisestä). Sen jälkeen tuomioistuin jatkaa menettelyä samaan tapaan kuin siinä tapauksessa, että maksamismääräykseen on esitetty vastine. Jos tuomioistuin ei ole toimivaltainen, se toteaa asian ja siirtää asian toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Näin tehdessään se ottaa huomioon alueellisen toimivallan, jos velkoja on vedonnut siihen täytäntöönpanohakemuksessa tai jos velallinen on vedonnut siihen täytäntöönpanopäätöstä koskevassa vastineessaan. Viralliseen asiakirjaan perustuva täytäntöönpanohakemus, jonka perusteella kumottu täytäntöönpanomääräys on annettu, on käsiteltävä kanteena siviilioikeudellisessa menettelyssä (täytäntöönpanoa ja turvaamistoimia koskevan lain 62 §).

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Jos vastaaja ei esitä vastinetta tai hae muutosta, päätöksestä tai velkomismääräyksestä tulee lainvoimainen ja täytäntöönpanokelpoinen.

Jos velallinen ei esitä viralliseen asiakirjaan perustuvaa täytäntöönpanopäätöstä koskevaa vastinetta kahdeksan päivän määräajassa, viralliseen asiakirjaan perustuvasta täytäntöönpanopäätöksestä tulee lainvoimainen ja täytäntöönpanokelpoinen (koskee myös maksamismääräystä) ja velkojan saatavan perimiseksi voidaan alkaa kohdentaa täytäntöönpanotoimia velallisen omaisuuteen, jonka velkoja on hakemuksessa ilmoittanut täytäntöönpanon kohteeksi.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Kantajan on nimenomaisesti pyydettävä tuomioistuinta antamaan täytäntöönpanomääräys. Tuomioistuimen päätöksestä tulee täytäntöönpanokelpoinen, jos se saa lainvoiman ja jos velvoitteen vapaaehtoisen täyttämisen määräaika on päättynyt (täytäntöönpanoa ja turvaamistoimia koskevan lain 19 §:n ensimmäinen momentti).

Ljubljanan paikallistuomioistuin antaa viran puolesta todistuksen täytäntöönpanopäätöksen lainvoimaisuudesta ja täytäntöönpanokelpoisuudesta virallisen asiakirjan perusteella ja lähettää sen velkojalle ja (yhdessä täytäntöönpanopäätöksen kanssa) kaikille täytäntöönpanopäätöksen täytäntöönpanosta vastaaville tahoille (ulosottomies, pankki, työnantaja jne.).

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Velkomismääräys, jota koskevaa vastinetta ei ole esitetty tai jota koskeva vastine on torjuttu tai hylätty, saa lainvoiman eikä siihen voi enää hakea muutosta. Lainvoimaiseen velkomismääräykseen voi kuitenkin hakea muutosta ylimääräisin muutoksenhakukeinoin.

Viralliseen asiakirjaan perustuvaan lainvoimaiseen täytäntöönpanopäätökseen, joka sisältää maksamismääräyksen, voi hakea muutosta ylimääräisin muutoksenhakukeinoin (uudelleenkäsittely ja muutoksenhaku laillisuuden suojaamiseksi, täytäntöönpanoa ja turvaamistoimia koskevan lain 10 §).

Linkkejä

http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?sop=1998-01-2303
http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO1212
http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO320
https://www.uradni-list.si/
http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov
http://www.sodisce.si/

Päivitetty viimeksi: 14/01/2020

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Slovakia

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Maksamismääräysmenettely kuuluu ns. nopeutettuihin oikeudenkäyntimenettelyihin. Menettelystä säädetään riita-asiain siviiliprosessilain 160/2015 (*zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok*) 265 §:ssä ja sitä seuraavissa pykälissä.

Maksamismääräys voidaan antaa vain, jos kantaja käyttää oikeuttaan vaatia rahasumman maksamista vetoamalla tosiseikkoihin, joita tuomioistuin pitää kiistattomina, erityisesti jos niistä esitetään asiakirjatodisteet. Kanteesta voidaan tällöin vastaajaa kuulematta ja ilman suullista käsittelyä päättää maksamismääräyksellä, jolla vastaaja velvoitetaan maksamaan 15 päivän kuluessa määräyksen tiedoksiantamisesta rahasaatava tai sen osa sekä menettelyn kulut tai vaihtoehtoisesti antamaan maksamismääräykseen vastine saman määräajan kuluessa. Oikeudenkäyntikuluja koskeva lauselma katsotaan maksamismääräysmenettelyssä tuomioistuimen päätökseksi.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ei.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Tämän menettelyn käyttö on vapaaehtoista. Tarkoituksena on käsitellä asia nopeasti ja kustannustehokkaalla tavalla. Maksamismääräyksen antaminen ei riipu siitä, onko kantaja nimenomaisesti pyytänyt sitä. Tuomioistuin voi antaa maksamismääräyksen, vaikka kantaja olisi pyytänyt asian ratkaisemista tuomiolla.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Jos maksamismääräys on toimitettava ulkomaille, käytetään eurooppalaista maksamismääräystä. Eurooppalaisen maksamismääräyksen hakemista varten on täytettävä lomake A, joka on esitetty eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1896/2006.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Ensimmäisen oikeusasteen oikeudenkäynneissä toimivaltaisia ovat piirituomioistuimet. Menettely käydään siinä tuomioistuimessa, joka on aineellisesti ja alueellisesti toimivaltainen.

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Lomakkeen käyttö ei ole pakollista tässä menettelyssä, mutta jos kantaja toimittaa menettelyn aloittamista koskevan hakemuksensa mukana maksamismääräyksen lomakkeella, joka on julkaistu Slovakian oikeusministeriön sivustolla https://www.justice.gov.sk, ja jos maksamismääräyksen antamiseksi tarvittavat lakisääteiset ehdot täyttyvät ja oikeudenkäyntimaksu on maksettu, tuomioistuin antaa maksamismääräyksen 10 työpäivän kuluessa kyseisten ehtojen täyttymisestä.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Asianajajan käyttäminen ei ole pakollista tässä menettelyssä.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Kyse on nopeutetusta menettelystä, jossa tosiseikaston muodostavat pelkästään kantajan esittämät tosiseikat. Tämän vuoksi on tarpeen, että tosiseikat, joihin vedoten kantaja käyttää oikeuttaan, ovat riittävästi dokumentoituja ja että vaadittu suoritus on objektiivisen oikeuden nojalla hyväksyttävä.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Vaatimuksen tueksi on esitettävä näyttö, esimerkiksi sopimus. Kaikissa tapauksissa hakemuksen mukaan on liitettävä todisteet, joilla kantaja perustelee vaatimuksensa.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Jos tuomioistuin ei anna maksamismääräystä, sovelletaan riita-asiain siviiliprosessilain 168 §:n 1 momentin mukaista menettelyä eli riita-asioissa sovellettavaa tavanomaista menettelyä.

Jos rahasaatavan maksamista vaaditaan kuluttajasopimuksen nojalla ja vastaajana on kuluttaja, tuomioistuin ei anna maksamismääräystä, jos sopimus tai muu sopimusasiakirja sisältää kohtuuttomia ehtoja (riita-asiain siviiliprosessilain 299 §:n 2 momentti).

1.5 Muutoksenhaku

Maksamismääräystä koskevassa menettelyssä muutosta haetaan antamalla vastine. Vain oikeudenkäyntikuluja koskevaan lauselmaan haetaan muutosta tavanomaisella muutoksenhaulla. Tuomioistuin päättää muutoksenhausta ilman suullista käsittelyä.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Vastine on annettava 15 päivän kuluessa maksamismääräyksen tiedoksiantamisesta sille tuomioistuimelle, joka antoi maksamismääräyksen. Vastine on perusteltava. Vastineen antamisesta veloitetaan tuomioistuinmaksu.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos yksikin vastaaja antaa vastineen perusteluineen siihen varatussa ajassa, maksamismääräys peruutetaan ja tuomioistuin määrää suullisen käsittelyn.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Maksamismääräys, johon ei ole annettu vastinetta määräajassa, saa lainvoiman.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Maksamismääräyksen lainvoimaisuus on osoitettava sen lopullisuuden ja täytäntöönpanokelpoisuuden osoittavalla leimalla. Tästä huolehtii tuomioistuin, joka antaa maksamismääräyksen. Tämän jälkeen on tehtävä täytäntöönpanohakemus.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Jos maksamismääräykseen ei ole annettu vastinetta lakisääteisessä määräajassa, maksamismääräys on vaikutukseltaan täytäntöönpanokelpoinen tuomio. Täytäntöönpanokelpoista päätöstä voi siviiliprosessilain (*Občiansky súdny poriadok*) nojalla vastustaa käyttämällä ylimääräistä muutoksenhakua, jos kaikki lakisääteiset edellytykset täyttyvät. Mahdollisuus ylimääräiseen muutoksenhakuun riippuu kunkin tapauksen olosuhteista ja siihen liittyvistä tosiseikoista.

Päivitetty viimeksi: 22/04/2022

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Suomi

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Suomessa on olemassa menettely, joka on tarkoitettu erityisesti riidattomien saatavien velkomista varten. Näissä asioissa vastaaja voidaan velvoittaa maksamaan saatava kantajalle niin sanotulla yksipuolisella tuomiolla.

Asian voi saada vireille myös sähköisellä haastehakemuksella, joka tehdään sähköiselle lomakkeelle oikeuslaitoksen internet-sivustolla (https://oikeus.fi). Katso myös sivu "Sähköinen asiointi - Suomi".

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Menettely soveltuu kaikentyyppisiin rahasaataviin, joista asianosaiset voivat keskinäisellä sopimuksellaan määrätä.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ei ole. Menettelyssä voidaan käsitellä kuinka suuria tai pieniä saatavia tahansa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Menettely on vapaaehtoinen.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Menettelyn soveltamisen edellytyksenä ei periaatteessa ole, että vastaaja asuu Suomessa. Kuitenkin suomalaisella tuomioistuimella tulee olla asian käsittelyssä toimivalta. Esimerkiksi Bryssel I-asetuksen mukaan oikeuspaikka määräytyy pääsäännön mukaan siten, että velkomusasia tulee käsitellä vastaajan kotipaikan tuomioistuimessa.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Yleinen alioikeus on näissä asioissa toimivaltainen. Tuomioistuimen nimi on käräjäoikeus. Pääsäännön mukainen toimivaltainen käräjäoikeus on vastaajan kotipaikan käräjäoikeus. Menettelyssä sovelletaan tavanomaisia tuomioistuimen toimivaltaa koskevia säännöksiä (ks. ”Tuomioistuimen toimivalta – Suomi”).

1.3 Muotovaatimukset

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Haastehakemuksen tulee olla kirjallinen ja sen tulee sisältää tietyt asiat: vaatimus, peruste (lyhyesti), mahdollinen oikeudenkäyntikuluvaatimus sekä kantajan ja vastaajan yhteystiedot. Haastehakemus on allekirjoitettava.

Valtakunnallisella tasolla ei ole laadittu lomakkeita. Eräissä käräjäoikeuksissa on käytössä lomakkeita, mutta niiden käyttäminen ei ole pakollista.

Riidattoman velkomusasian voi saada vireille myös sähköisellä haastehakemuksella, joka tehdään sähköiselle lomakkeelle oikeuslaitoksen internet-sivustolla (https://oikeus.fi).

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Kummankaan osapuolen, kantajan tai vastaajan, ei tarvitse käyttää lakimiestä. Sen sijaan lakimiehen käyttäminen on aina sallittua.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Vaatimuksen peruste tulee yksilöidä siten, että se voidaan erottaa muista saatavista.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Riidattoman saatavan velkomusprosessissa ei tarvitse esittää todisteita. Kantajan on esitettävä saatavasta riittävä näyttö vasta, jos vastaaja kiistää saatavan.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Käytännössä yksipuolisen tuomion este on se, että vastaaja perustellusti vastustaa haastehakemuksessa esitettyä vaatimusta ja vaatimus ei siksi ole enää riidaton. Muina tilanteina voivat tulla kysymykseen haastehakemuksen tutkimatta jättäminen lähinnä sillä perusteella, ettei kyseisellä käräjäoikeudella ole toimivaltaa tai ettei kantaja ole täydennyskehotuksesta huolimatta korjannut haastehakemuksen puutteita. Periaatteessa on mahdollista sekin, että kanne hylätään heti tuomiolla, jos vaatimus on selvästi perusteeton eli vaatimus on täysin lakiin perustumaton. Tuomioistuin ei muutoin tutki vaatimuksen oikeellisuutta.

1.5 Muutoksenhaku

Kantajalle ei ole muutoksenhakukeinoa sitä vastaan, että asiaa vastaajan vastustamisen johdosta ei voida tutkia riidattomana velkomusasiana. Tällaisessa tilanteessa asian käsittely jatkuu käräjäoikeudessa tavallisessa riita-asioihin sovellettavassa oikeudenkäyntimenettelyssä. Sen sijaan tutkimatta jättämisestä ja muusta kanteen hylkäämisestä kantaja voi valittaa.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Tämä kysymys on muotoiltu sellaista järjestelmää varten, jossa ensin annetaan ”yksipuolinen tuomio/määräys maksaa” ja vasta sitten vastaajalle annetaan mahdollisuus vastustaa vaatimusta. Suomessa kantajan vaatimus toimitetaan ensin vastaajalle ja jos vastaaja ei vastusta vaatimuksia, tämän jälkeen annetaan yksipuolinen tuomio.

Käräjäoikeus kehottaa vastaajaa vastaamaan kanteeseen kirjallisesti määräajassa. Määräajan asettaa käräjäoikeus ja se on tavallisesti 2-3 viikkoa. Vastauksessa on ilmoitettava, vastustaako vastaaja vaatimuksia ja perusteet vastustamiselle. Lisäksi vastauksessa voidaan ilmoittaa mahdolliset todisteet ja kuluvaatimus. Vastaajan on myös ilmoitettava yhteystietonsa ja allekirjoitettava vastine.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos vastaaja vastustaa kannetta määräajassa, vaatimus ei enää ole riidaton eikä yksipuolista tuomiota voida antaa. Asia siirretään automaattisesti käsiteltäväksi normaalissa siviiliprosessissa.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Jos vastaaja ei riitauta kannetta määräajassa, asiassa annetaan kantajan vaatimuksen mukainen yksipuolinen tuomio. Se on heti täytäntöönpanokelpoinen kuten lainvoimainen tuomio.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Vastaaja ei voi valittaa yksipuolisesta tuomiosta hovioikeuteen, mutta hänellä on mahdollisuus hakea siihen takaisinsaantia käräjäoikeudessa. Takaisinsaannilla tarkoitetaan sitä, että asia saatetaan yksipuolisen tuomion antaneen käräjäoikeuden uudelleen käsiteltäväksi. Takaisinsaantia on haettava kirjallisesti 30 päivän kuluessa siitä lukien, kun vastaaja on todisteellisesti saanut tiedon yksipuolisesta tuomiosta. Jos takaisinsaantia ei haeta, yksipuolinen tuomio jää pysyväksi.

Päivitetty viimeksi: 15/02/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Ruotsi

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Ruotsissa voi hakea maksamismääräystä kruununvoutiviranomaiselta (*kronofogdemyndighet*). Hakemus lähetetään seuraavaan osoitteeseen:
Kronofogdens inläsningscentral, Supro, Luleå, FE 7502, 105 81 Stockholm.

Kruununvoutiviranomaisen verkkosivuilla on lisätietoja ruotsiksi, suomeksi, englanniksi, pohjoissaameksi, puolaksi, arabiaksi ja persiaksi.

1.1 Menettelyn soveltamisala

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Maksamismääräyshakemuksella velvoitetaan vastaaja maksamaan rahasaatava. Edellytyksenä on, että saatava on erääntynyt ja että sovinto on asiassa sallittu.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ei, vaatimus voidaan käsitellä sen suuruudesta riippumatta.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Maksamismääräyksen hakeminen ei ole pakollista; sen sijaan voi hakea haastetta käräjäoikeudelta.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Mahdollisuus käyttää maksamismääräystä perustuu siihen, että vastaajan kotipaikka on Ruotsissa, mutta menettelyä voidaan käyttää myös silloin, kun vastaajan kotipaikka on Ruotsin ulkopuolella. Nk. Bryssel I -asetuksen (neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla) mukaan maksamismääräyshakemusta koskeva ratkaisu voidaan panna täytäntöön muissa jäsenvaltioissa.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin
Hakemus jätetään kruununvoutiviranomaiselle.
1.3 Muotovaatimukset
Maksamismääräyshakemus tehdään kirjallisesti ja se on allekirjoitettava. Hakijan on ilmoitettava hakemuksessa vaatimuksensa ja sen perusteet. Vaatimuksen rahamäärä, eräpäivä ja vaadittava korko on ilmoitettava, samoin mahdolliset kulut, jotka halutaan korvattavan. Lisäksi hakemuksessa on ilmoitettava asian osapuolet.
1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?
Ei, mutta haluttaessa voidaan käyttää lomaketta, joka on saatavissa kruununvoutiviranomaisen verkkosivuilta (http://www.kronofogden.se/) ruotsiksi ja englanniksi. Sivuilla on myös lomakkeen täyttöohjeet.
1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?
Ei, maksamismääräystä käytettäessä ei tarvitse käyttää lakimiestä. Asiaa voi ajaa itse, joten asianajajaa tai avustajaa ei tarvita.
1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?
Vaatimuksen peruste on kuvailtava niin yksityiskohtaisesti, että vastaaja tietää, mitä vaatimus koskee, ja voi tehdä päätöksen sen vastustamisesta. Hakemuksesta on käytävä objektiivisesti ilmi, mitä vaatimus koskee, jotta myöhemmin voidaan arvioida päätöksen lainvoiman kattavuutta.
1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?
Kirjallista näyttöä ei vaadita.
1.4 Hakemuksen hylkääminen
Vaatimuksen oikeellisuutta ei pääsääntöisesti tutkita ennen kuin määräys laaditaan. Jos kuitenkin voidaan olettaa, että hakijan vaatimus on perusteeton tai aiheeton, hakemusta käsitellään samalla tavoin kuin siinä tapauksessa, että vastaaja olisi riitauttanut sen.
Hakemus voidaan hylätä, jos se on puutteellinen.
1.5 Muutoksenhaku
Ruotsalainen maksamismääräysjärjestelmä perustuu sille, että asiaa ei tutkita. Jos vaatimus riitautetaan, hakemusta ei hylätä vaan asia saatetaan tuomioistuimen käsiteltäväksi. Ks. vastaus kysymykseen 1.6 jäljempänä. Näin ollen järjestelmässä ei synny hylkäävää päätöstä, johon mahdollisesti pitäisi hakea muutosta.
Jos hakemus hylätään kohdassa 1.4 mainituista syistä, hylkäämispäätöksestä voidaan valittaa.
1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen
Maksamismääräyksestä ilmenee vastustamiselle asetettu määräaika. Se on yleensä kymmenen päivää pääasiaa koskevan päätöksen tiedoksiantamispäivästä. Vastustaminen on tehtävä kirjallisesti.
1.7 Vastustamisen vaikutus
Jos vastaaja vastustaa kannetta, asiasta ilmoitetaan heti hakijalle. Jos hakija haluaa pitää vaatimuksensa voimassa, hän voi pyytää, että asia saatetaan käräjäoikeuden käsiteltäväksi.
1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta
Jos vastaaja ei ole määräajassa vastustanut vaatimusta, kruununvoutiviranomainen antaa hakemuksen mukaisen päätöksen.
1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?
Kruununvoutiviranomaisen päätös on täytäntöönpanokelpoinen, ja kruununvoutiviranomainen panee sen oma-aloitteisesti täytäntöön Ruotsissa päätöksen tiedoksiantamisen jälkeen, jos hakija ei ole nimenomaisesti pyytänyt, että täytäntöönpanoa ei toteuteta maksamismääräyshakemuksen yhteydessä.
1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?
Vastaaja voi vastustaa päätöstä kuukauden kuluessa päätöksentekopäivästä. Siinä tapauksessa asia siirretään jatkokäsittelyyn käräjäoikeuteen.
Päivitetty viimeksi: 19/01/2022
Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Englanti ja Wales

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Pelkästään Englannin ja Walesin sisäisiä tapauksia varten ei ole erityistä maksamismääräysmenettelyä. Käytössä on kuitenkin menettely, jossa kantaja voi pyytää tuomioistuinta antamaan yksipuolisen tuomion. Eurooppalaista maksamismääräystä voidaan soveltaa rajatylittävissä riita-asioissa EU:n alueella.
1.1 Menettelyn soveltamisala
Yksipuolista tuomiota koskeva menettely on Englannissa ja Walesissa osa tavanomaista riita-asiain oikeudenkäyntimenettelyä. Kun kantaja on esittänyt vaatimuksen (ks. "Miten on meneteltävä – Englanti ja Wales"), vastaajan on vastattava siihen 14 päivän kuluessa siitä, kun vaatimuslomake on annettu hänelle tiedoksi. Jos vastaaja ei vastaa vaatimukseen, kantaja voi pyytää tuomioistuinta antamaan yksipuolisen tuomion (eli määräämään, että vastaajan on maksettava vaadittu määrä, koska tämä ei ole vastannut vaatimukseen). Kantajan tulisi vaatia yksipuolisen tuomion antamista mahdollisimman pian 14 päivän määräajan päättymisen jälkeen. Vastaaja voi vastata vaatimukseen, kunnes tuomioistuin vastaanottaa kantajan pyynnön tuomion antamisesta. Jos tuomioistuin saa vastaajalta vastauksen ennen kuin kantaja on pyytänyt yksipuolisen tuomion antamista, vastaus otetaan huomioon ensisijaisesti, vaikka se olisi saapunut myöhässä.
Jos kantaja ei vaadi tuomion antamista kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun määräaika vaatimuksen vastustamiselle on päättynyt, vaatimuksen käsittely lopetetaan tai keskeytetään, minkä jälkeen kantaja voi ainoastaan pyytää tuomaria perumaan käsittelyn keskeytyksen.
1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?
Yksipuolinen tuomio soveltuu lähes kaikentyyppisiin tapauksiin ja kanteisiin, joita käsitellään Englannin ja Walesin siviilituomioistuimissa. Menettelyä ei ole rajattu rahasaataviin tai sopimukseen perustuviin saataviin. Kantaja voi hakea yksipuolista tuomiota Englannissa ja Walesissa missä tahansa riita-asiassa, ellei tätä nimenomaisesti suljeta pois riita-asioihin sovellettavissa oikeudenkäyntisäännöissä (siviiliprosessisäännöt eli *Civil Procedure Rules*). Tämä ei kuitenkaan koske tavaratoimituksiin liittyviä vaatimuksia, joita koskevia sopimuksia säännellään kulutusluottoja koskevalla Consumer Credit Act lailla vuodelta 1974.
Yksipuolisen tuomion antamista varten kantajan on esitettävä todisteet siitä, että hän on noudattanut menettelyvaatimuksia ja että vastaaja ei ole noudattanut niitä.
Siviiliprosessisääntöjen osassa 8 sallitaan poikkeuksellisesti vaihtoehtoisen menettelyn noudattaminen vaatimuksen käsittelemiseksi, jos kantaja hakee tuomioistuimen päätöstä asiassa, johon ei todennäköisesti liity olennaista erimielisyyttä tosiseikoista tai jos vaihtoehtoisen menettelyn käyttö on sallittua erityismenettelyssä. Tällöin yksipuolisen tuomion antaminen ei ole mahdollista.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?
Vaatimuksille ei ole säädetty määrällistä ylärajaa.
1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?
Kuten edellä todetaan, yksipuolista tuomiota koskeva menettely on osa tavanomaista riita-asiain käsittelyä. Se ei ole erillinen menettely niin kuin monissa EU:n jäsenvaltioissa. Menettelyn käyttö on vapaaehtoista siinä mielessä, että tuomioistuin ei anna yksipuolista tuomiota automaattisesti vain siksi, että vastaaja ei ole vastannut vaatimukseen asetetussa määräajassa. Määräaika ilmoitetaan selvästi vaatimuslomakkeessa, joka annetaan tiedoksi vastaajalle. Jos kantaja haluaa tuomioistuimen antavan yksipuolisen tuomion, hänen on esitettävä sitä koskeva pyyntö tai hakemus. Vaihtoehtoisesti kantaja voi antaa asian raueta.
1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?
Riita-asioihin, joiden osapuolena on eri jäsenvaltiossa sijaitseva yritys tai yksityishenkilö, sovelletaan useita eri säädöksiä, joista merkittävin on tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (Bryssel I asetus).
Eurooppalaisen maksamismääräyksen avulla velkojan on helpompaa periä riitauttamattomia (eli hyväksyttyjä) rahassa määriteltyjä velkoja rajatylittävissä tapauksissa Euroopan unionissa. Tämä menettely on käytössä valinnaisena muiden voimassa olevien menettelyjen rinnalla.
1.2 Toimivaltainen tuomioistuin
Sekä alemman oikeusasteen *County Court*- että ylemmän oikeusasteen *High Court* tuomioistuimet voivat antaa yksipuolisen tuomion. Kantajan on haettava yksipuolista tuomiota samalta tuomioistuimelta, jossa vaatimus on pantu vireille. Tämän jälkeen tuomioistuin tarkistaa, että vastaaja ei ole toimittanut tuomioistuimelle saantitodistusta, joka osoittaisi, että vaatimus on annettu hänelle tiedoksi, eikä vastinetta ja että näiden asiakirjojen esittämiselle asetettu määräaika on umpeutunut.
Menettelyssä noudatetaan Englannissa ja Walesissa sovellettavia toimivaltaa koskevia yleissääntöjä (ks. ”Toimivalta”). Jos kyse on arvoltaan alle 100 000 punnan vaatimuksesta (tai henkilövahinkoja koskevissa tapauksissa alle 50 000 punnan vaatimuksesta), vaatimus tulee toimittaa *County Court* tuomioistuimeen, jollei kantajaa neuvota toimimaan toisin. Alle 10 000 punnan arvoiset vaatimukset voidaan käsitellä *County Court* tuomioistuimessa vähäisiin vaatimuksiin sovellettavassa menettelyssä (*small claims track*), joka on yksinkertainen ja vapaamuotoinen tapa ratkaista riita-asioita – usein ilman asianajajaa. Yli 100 000 punnan summaa koskevat vaatimukset voidaan toimittaa joko *High Court*- tai *County Court* tuomioistuimeen. Toimivaltainen tuomioistuin määräytyy asian luonteen ja monimutkaisuuden mukaan.
Lisätietoja näissä tuomioistuimissa noudatettavista yksipuolisia tuomioita koskevista menettelysäännöistä on saatavilla oikeusministeriön (Ministry of Justice) verkkosivustolla.
1.3 Muotovaatimukset
Edellä lueteltujen edellytysten – ts. sen, että kantaja on esittänyt vaatimuksensa asianmukaisten menettelyjen mukaisesti ja että vastaaja ei ole vastannut vaatimukseen määräajassa – lisäksi yksipuolisen tuomion saamiselle on asetettu myös muita muotovaatimuksia, joiden soveltaminen riippuu vaatimuksen lajista.
Jos vaatimuksen määrä on täsmennetty, yleensä riittää, että kantaja esittää tuomioistuimelle pyynnön, jossa pyydetään yksipuolista tuomiota. Tällaiset pyynnöt käsittelee yleensä tuomioistuimen henkilöstö eikä tuomari. Tällöin tuomioistuimen virkailija tarkistaa, että vastaaja ei ole ilmoittanut vastaanottaneensa hänelle tiedoksi annettua vaatimusta, että hän ei ole vastannut vaatimukseen, että määräajat ovat umpeutuneet ja että kantaja on toimittanut tuomioistuimelle tarvittavat todisteet.
Jos vaatimuksen määrää ei ole tarkemmin määritelty, kantajan on toimitettava tuomioistuimelle hakemus. Tällöin tuomari käsittelee asian. Hän päättää, tarvitaanko tuomioistuinkäsittelyä ja millaisia todisteita (esimerkiksi mitä asiakirjoja) kantajan on toimitettava tuomioistuimelle, jotta tuomari voi määrittää rahasumman, johon kantaja on oikeutettu.
1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?
Vakiolomaketta on käytettävä riippumatta siitä, onko vaateen määrä täsmennetty vai ei.
Jos vaatimus koskee määrättyä summaa ja tuomioistuin on virallistanut sen, se lähettää kantajalle lomakkeen N205A – Notice of Issue (Specified Amount). Lomakkeessa on kohta, joka kantajan on täytettävä, minkä jälkeen hänen on palautettava lomake tuomioistuimelle yksipuolisen tuomion pyytämistä varten siinä tapauksessa, että vastaaja ei vastaa vaatimukseen annetussa määräajassa. Lomakkeessa on täyttöohjeet.
Ennen lomakkeen täyttämistä kantajan kannattaa miettiä tarkkaan, miten hän haluaa vastaajan maksavan saatavan. Vaikka kantaja haluaisi vastaajan maksavan rahat välittömästi, niiden saaminen on todennäköisempää, jos vastaaja voi maksaa ne erissä tietyn ajan kuluessa. Tämä riippuu vastaajan tilanteesta.
Jos kantaja on alun perin jättänyt vaatimuksensa sähköisellä lomakkeella (Money Claim Online), myös yksipuolista tuomiota koskeva pyyntö voidaan toimittaa tuomioistuimelle sähköisesti.
Jos vaatimuksen määrää ei ole määritetty, kantaja saa tuomioistuimelta vaatimuksen esittämisen yhteydessä lomakkeen N205B – Notice of Issue (Unspecified Amount). Myös tässä lomakkeessa on kohta, jossa kantaja voi pyytää tuomioistuinta antamaan määräyksen, jonka mukaan vastaaja on vastuussa vaateesta. Tuomioistuin päättää summan, joka vastaajan on maksettava. Kyse on menettelystä, josta käytetään nimitystä ”entering judgment for an amount to be decided by the court”.
Tietyntyyppisissä tapauksissa vaaditaan, että tuomarilta haetaan päätöstä siitä, voidaanko yksipuolinen tuomio antaa. Tällaisia ovat mm. asiat, joissa vaatimus on annettu tiedoksi vastaajalle toisella lainkäyttöalueella, tai kun vastaajana on valtio tai kruunu tai sellainen henkilö tai elin, joka on vapautettu siviilioikeudellisesta vastuusta. Hakemus on tehtävä myös, jos vaatimus esitetään lasta tai potilasta vastaan tai kun kyseessä on puolisoiden välisten velvoitteiden laiminlyönti (*tort*). Tällaisissa tapauksissa käytetään lomaketta Form N244 (Application Notice).
Useat tuomioistuimissa käytettävät lomakkeet, myös N244-lomake, ovat saatavilla oikeusministeriön (Ministry of Justice) verkkosivustolla. Kaikki lomakkeet ovat saatavissa miltä tahansa Englannin tai Walesin siviilituomioistuimelta.
1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?
Kaikkien muiden tapaustyyppien tavoin myöskään vaatimusten tapauksessa ei ole velvollisuutta pyytää neuvoa asianajajalta tai käyttää tätä edustajana. Yleissääntönä on kuitenkin, että jos on kyse yli 5 000 punnan saatavasta ja erityisesti jos vaatimukseen liittyy monimutkaisia seikkoja, on suositeltavaa pyytää neuvoa asianajajalta. Oikeudellisen edustajan käytön suositeltavuudesta on saatavilla lisätietoja verkkosivulla ”Asian vireillepano tuomioistuimessa”.
1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?
Koska yksipuolista tuomiota koskeva pyyntö tai hakemus on Englannissa ja Walesissa osa tavanomaista riita-asiain oikeudenkäyntimenettelyä, kantajan on täytynyt esittää vaatimus tavalliseen tapaan (ks. ”Asian vireillepano tuomioistuimessa”). Pääpiirteittäin voidaan todeta, että vaatimuslomakkeessa on oltava tiedot osapuolista, lyhyt kuvaus vaatimuksesta sekä mahdollisuuksien mukaan tieto haettavasta rahasummasta ja siitä, mihin seuraavista luokista rahasumma kuuluu:
enintään 10 000 puntaa

yli 10 000 mutta alle 25 000 puntaa
yli 25 000 puntaa.
Henkilökohtaisia menetyksiä tai henkilövahinkoja koskevien vaatimusten tapauksessa kantajan olisi ilmoitettava, vaatiiko hän korvauksena
enintään 1 000 puntaa vai
yli 1 000 puntaa.
Jos kantaja ei pysty arvioimaan vaatimuksen arvoa, hänen olisi mainittava siitä lomakkeella (”I cannot say how much I intend to recover.”). Lomakkeessa on ohjeet sekä kantajalle että vastaajalle.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Kantajan olisi toimitettava vaatimuslomakkeen lisäksi seuraavat vaatimukseen liittyvät tiedot:
lyhyt kuvaus tosiseikoista
(tarvittaessa) ilmoitus siitä, että kantaja hakee tietyntyyppisiä vahingonkorvauksia
mahdollisesti vaadittavaa korkoa koskevat yksityiskohdat
muut seikat, jotka oikeudenkäyntisääntöjen mukaan on mainittava asianomaisen vaatimustyypin yhteydessä.
Tapauksissa, joissa tuomioistuimen henkilökunta voi antaa yksipuolisen tuomion, sen on ensin varmistettava, että vaatimukseen liittyvät tiedot on annettu tiedoksi vastaajalle, että vastaaja ei ole vastannut vaatimukseen annetussa määräajassa ja että vastaaja ei ole jo maksanut vaadetta.
Jos nämä vaatimukset täyttyvät, tuomioistuimen virkailija antaa kantajan hyväksi tuomion, jossa ilmoitetaan, mikä määrä vastaajan on maksettava, maksun eräpäivä sekä saajan yhteystiedot maksun suorittamista varten. Kantajalle ja vastaajalle lähetetään jäljennös tuomiosta.
Jos asian ratkaisee tuomari, kuten edellä kerrotun mukaan tehdään silloin, kun vaatimuksen määrää ei ole täsmennetty, hän päättää, onko tarpeen järjestää osapuolten kuuleminen tai tarvitaanko lisätodisteita. Tästä menettelystä käytetään nimeä ”giving directions”. Tuomarin tehtyä asiasta päätöksen kantajalle ja vastaajalle lähetetään oikeuden määräys. Tuomari voi joko siirtää vaatimuksen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan menettelyyn (*small claims track*) tai määrätä vaatimuksen käsiteltäväksi istunnossa (*disposal hearing*).
Tässä istunnossa tuomari joko antaa yksityiskohtaisempia määräyksiä esimerkiksi asiakirjoista ja todisteista, jotka tarvitaan, jotta tuomari voi tehdä lopullisen päätöksen maksettavasta määrästä, tai – jos kyseessä on yksinkertainen tapaus, joka ei edellytä pitkällistä kuulemista – tekee päätöksen määrästä, joka vastaajan on maksettava.
Se, kumpaan ratkaisuun tuomari päätyy, riippuu vahingonkorvauksen todennäköisestä määrästä ja siitä, onko todennäköistä, että vastaaja riitauttaa vahingonkorvauksen määrän, sekä siitä, sisältävätkö istunnossa käytettävissä olevat asiakirjat riittävät todisteet lopullisen päätöksen tekemiseksi.
Tuomari ei yleensä tee lopullista päätöstä tällaisen istunnon perusteella, ellei kaikkia tuomioistuimelle esitettyjä kirjallisia todisteita ole toimitettu vastaajalle vähintään kolme päivää ennen istunnon suunniteltua ajankohtaa.
Tämän istunnon jälkeen tuomioistuimen henkilökunta laatii tuomarin päätöksestä määräyksen. Kantajalle ja vastaajalle lähetetään jäljennös määräyksestä.
Jos vastaaja ei asu Englannissa tai Walesissa, tuomioistuimen on edellä mainittujen seikkojen lisäksi varmistettava muun muassa asiaan sovellettavien kansainvälisten sopimusten perusteella, että se on toimivaltainen käsittelemään asian ja tekemään siitä päätöksen, että millään muulla tuomioistuimella ei ole asiassa yksinomaista toimivaltaa ja että vaatimus on annettu asianmukaisesti tiedoksi.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Jos kantaja ei ole noudattanut oikeudenkäyntisääntöjä, tuomioistuin hylkää yksipuolisen tuomion antamista koskevan pyynnön tai hakemuksen. Jos esimerkiksi vaatimuslomakkeen sisältämät tiedot tai vaatimuksen tiedoksi antaminen eivät ole siviiliprosessisääntöjen mukaisia, tuomioistuin ei anna yksipuolista tuomiota. Yksipuolista tuomiota koskeva hakemus hylätään myös siinä tapauksessa, että kantaja ei toimita tuomioistuimelle riittäviä todisteita (ks. edellä). Jos näitä menettelyvaatimuksia noudatetaan, se, tutkiiko tuomioistuin vaatimuksen perusteet ennen yksipuolisen tuomion antamista, riippuu (kuten edellä todettiin) siitä, koskeeko vaatimus määrättyä summaa vai ei ja onko kyse vaatimuksesta, jonka vain tuomari voi käsitellä hakemuksen perusteella (ks. kohta 1.3).

1.5 Muutoksenhaku

Yksipuolisen tuomion antaminen voidaan evätä ainoastaan siinä tapauksessa, että tuomioistuin toteaa kantajan laiminlyöneen asianmukaisten menettelyjen noudattamisen. Kantaja ei voi hakea muutosta tällaiseen päätökseen. Jos tuomioistuin kieltäytyy myöntämästä yksipuolista tuomiota, kantaja voi yleensä panna kyseistä vastaajaa koskevan asian uudelleen vireille jättämällä uuden vaatimuslomakkeen siviiliprosessisääntöjen mukaisia menettelyjä ja vaatimuksia noudattaen.
Väärin perustein myönnettyä yksipuolista tuomiota koskevaa määräystä voidaan muuttaa tai se voidaan kumota vastaajan esitettyä tätä koskevan hakemuksen. Hakemuksella voidaan hakea joko yksipuolisen tuomion muuttamista (esim. maksettavan määrän alentaminen, jos osa velasta maksettiin ennen tuomion antamista) tai kumoamista (ts. peruuttamista).
Jos kantajalla on aihetta epäillä, että vastaaja ei saanut tietoonsa vaatimusta koskevia tietoja ennen yksipuolisen tuomion antamista, hänellä on velvollisuus hakea tuomioistuimelta hänen hyväkseen annetun yksipuolisen tuomion kumoamista.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Yksipuolista tuomiota koskevaa menettelyä voidaan soveltaa vain siinä tapauksessa, että vastaaja ei vastusta eikä tunnusta vaatimusta annetussa määräajassa (ks. edellä). Jos vastaaja vastustaa vaatimusta, sen käsittely jatkuu normaalin riitautetun vaatimuksen tavoin.
Jos vastaaja haluaa saada yksipuolista tuomiota koskevan määräyksen kumottua tai muutettua sen jälkeen, kun se on annettu, hänen on pyydettävä tuomioistuimelta viipymättä tuomion kumoamista tai muuttamista. Tuomioistuin voi muuttaa yksipuolista tuomiota tai kumota sen, jos se katsoo, että tähän on olemassa hyvät perusteet tai että vastaajalla on realistiset mahdollisuudet puolustautua menestyksekkäästi.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos vastaaja vastustaa vaatimusta määräajassa, asian käsittely jatkuu normaalin riitautetun kanteen tavoin. Tämä menettely on selostettu sivustolla ”Asian vireillepano tuomioistuimessa”.
Koska yksipuolista tuomiota koskeva järjestelmä on osa tavanomaista riita-asiain käsittelyä, asian erillinen siirtäminen ei ole Englannissa ja Walesissa tarpeen. Jos yksipuolinen tuomio kumotaan riitauttamisen tuloksena, asia voidaan joutua panemaan vireille uudelleen tai vastaajalle voidaan antaa mahdollisuus esittää vaatimusta koskeva vastine. Toimintatavan päättää tuomari asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Yksipuolista tuomiota koskevaa menettelyä voidaan soveltaa vain siinä tapauksessa, että vastaaja ei vastusta eikä tunnusta vaatimusta annetussa määräajassa. Kantaja voi esittää yksipuolista tuomiota koskevan pyynnön tai hakemuksen vasta tämän jälkeen.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Yksipuolinen tuomio on päätös, jonka kantaja voi vaatia pantavaksi täytäntöön vastaajaa vastaan. Menettelyt yksipuolisen tuomion saamiseksi on selostettu edellä kohdassa 1.3.4.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Kuten edellä on selitetty, vastaaja voi pyytää tuomioistuimelta yksipuolisen tuomion muuttamista tai kumoamista (ts. tuomion ehtojen muuttamista tai koko tuomion peruuttamista). Kyse ei ole varsinaisesta muutoksenhausta, sillä asia käsitellään samassa tuomioistuimessa, jossa se olisi käsitelty alun perin siinä tapauksessa, että vastaaja olisi vastustanut vaatimusta. Tuomioistuin voi muuttaa yksipuolista tuomiota tai kumota sen, jos se katsoo, että menettelyyn liittyy virheitä tai että vastaajalla on todelliset mahdollisuudet puolustautua menestyksekkäästi tai että siihen on hyvät perusteet.
Molemmat osapuolet voivat hakea muutosta yksipuolisen tuomion kumoamista tai kumoamisen epäämistä koskevaan päätökseen saatuaan siihen luvan joko päätöksen tehneeltä tuomioistuimelta tai muutoksenhakutuomioistuimelta.

Aiheeseen liittyviä linkkejä

Oikeusministeriö (Ministry of Justice)

Tuomioistuinten osoitetiedot

Päivitetty viimeksi: 17/08/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Pohjois-Irlanti

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Pohjois-Irlannissa ei ole erityistä maksamismääräysmenettelyä. Käytössä on kuitenkin menettely, jossa kantaja (*plaintiff*) voi pyytää yksipuolista tuomiota, jos vastaaja ei ilmaise aikovansa kiistää vaatimuksia (menettelyn nimi on ’default judgment procedure’).
EU:n sisäisissä rajatylittävissä tapauksissa voi olla mahdollista esittää vaatimus käyttäen eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä tai eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä.

1.1 Menettelyn soveltamisala

Yksipuolista tuomiota koskeva menettely on Pohjois-Irlannissa osa tavanomaista riita-asiain oikeudenkäyntimenettelyä.
Kantajan pantua asian vireille ylemmän oikeusasteen tuomioistuimessa (*High Court*) vastaajan on vahvistettava saaneensa tiedon asiasta 14 päivän kuluessa vaatimuksen tiedoksiannosta. Jos vastaaja ei asu Pohjois-Irlannissa, määräaika riippuu hänen asuinpaikastaan, ja se ilmoitetaan haastehakemuksessa päällimmäisenä.
Alemman oikeusasteen siviilituomioistuimessa (*County Court*) siviilioikeudellisissa kanteissa ja vähäisiä vaatimuksia koskevissa tapauksissa määräaika on 21 päivää. Mikäli vastaaja ei vahvista vastaanottaneensa vaatimukseen liittyviä asiakirjoja ja ilmoita haluavansa vastata vaatimukseen, kantaja voi hakea yksipuolista tuomiota toimittamalla tarvittavat asiakirjat asianomaisen tuomioistuimen kansliaan.

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Yksipuolisen tuomion voi Pohjois-Irlannissa saada seuraavia asioita koskevissa menettelyissä (tietyissä olosuhteissa tähän tarvitaan kuitenkin tuomioistuimen lupa):
velkasaatavat
vahingonkorvaukset
tavaran luvaton hallussapito
maanomistus.
Muissa tapauksissa tuomioistuimelle on jätettävä hakemus täysimittaisen oikeudenkäynnin aloittamiseksi.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Ylemmän oikeusasteen tuomioistuimessa (High Court) vaatimuksille ei ole säädetty määrällistä ylärajaa.
Alemman oikeusasteen siviilituomioistuimella (County Court) on yleinen toimivalta käsitellä ja tehdä päätös riita-asioissa, joissa vaadittu määrä tai vaaditun irtaimen omaisuuden arvo on enintään 30 000 puntaa.
Vähäisiin vaatimuksiin sovellettavat menettelyt hoitaa alemman oikeusasteen siviilituomioistuin (County Court), ja niissä voidaan käsitellä vaatimuksia, joissa vaadittu määrä on enintään 3 000 puntaa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Yksipuolista tuomiota koskeva menettely on osa tavanomaista riita-asiain käsittelyä. Se ei siis ole erillinen menettely. Menettelyn käyttö on vapaaehtoista siinä mielessä, että tuomioistuin ei anna yksipuolista tuomiota automaattisesti vain siksi, että vastaaja ei ole vastannut vaatimukseen asetetussa määräajassa.
Jos kantaja haluaa tuomioistuimen antavan yksipuolisen tuomion, hänen on esitettävä sitä koskeva pyyntö tai hakemus. Vaihtoehtoisesti kantaja voi antaa asian raueta.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Jos vastaaja asuu EU:n jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, menettely on käytettävissä sillä edellytyksellä, että tuomioistuinten päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta Yhdistyneen kuningaskunnan ja EU:n jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden kanssa tehtyjen sopimusten ehdot täyttyvät.
Kantajan on varmistettava, että vaatimuslomake on annettu asianmukaisesti tiedoksi vastaajalle noudattaen asiakirjojen tiedoksiantoon Pohjois-Irlannin ulkopuolelle sovellettavia sääntöjä.
Jos vastaaja ei vastaa vaatimukseen, kantajan on haettava tuomioistuimelta lupaa pyytää yksipuolista tuomiota tavanomaisen menettelyn mukaisesti.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Yksipuolisen tuomion voi Pohjois-Irlannissa saada siinä tuomioistuimessa, jossa asia on pantu vireille.

1.3 Muotovaatimukset

Edellä lueteltujen edellytysten – ts. sen, että kantaja on esittänyt vaatimuksensa asianmukaisten menettelyjen mukaisesti ja että vastaaja ei ole vastannut vaatimukseen määräajassa – lisäksi yksipuolisen tuomion saamiselle on asetettu seuraavat vaatimukset:
Ylemmän oikeusasteen tuomioistuimessa (High Court) kantaja, joka on vastaajan saapumatta tai vastaamatta jättämisen perusteella oikeutettu yksipuoliseen tuomioon, voi pyytää tätä tuomiota toimittamalla seuraavat asiakirjat asianomaiseen ylemmän oikeusasteen tuomioistuimen kansliaan:
Kun kyseessä on saapumatta jättäminen
alkuperäinen asiakirja (haastehakemus eli ‘writ’), jolla menettely käynnistettiin
todistus asiakirjojen toimittamisesta vastaajalle (*Affidavit of Service*) eli vahvistus siitä, että alkuperäinen vaatimus on annettu vastaajalle tiedoksi
todistus velasta (*Affidavit of Debt*), mikäli vaatimus koskee tiettyä rahamäärää
todistus siitä, että kiinteistö ei ole asuinkäytössä, mikäli vaatimus koskee maanomistusta.
Kun kyseessä on vastaamatta jättäminen

alkuperäinen asiakirja (haastehakemus eli 'writ'), jolla menettely käynnistettiin
jäljennös vastaajan toimittamasta asiakirjasta, jossa hän ilmoittaa aikovansa vastustaa kannetta (*memorandum of appearance*)
todistus velasta (*Affidavit of Debt*), mikäli vaatimus koskee tiettyä rahamäärää, tai jäljennös kantajan valituskirjelmästä (*Statement of Claim*)
todistus siitä, että vaatimukseen ei ole vastattu
todistus siitä, että kiinteistö ei ole asuinkäytössä, mikäli vaatimus koskee maanomistusta.
Alemman oikeusasteen siviilituomioistuimessa (*County Court*) kantaja, joka on oikeutettu yksipuoliseen tuomioon vastaajan jätettyä ilmoittamatta aikeestaan antaa vastine, voi hakea tuomiota toimittamalla edellä luetellut asiakirjat tuomioistuimen kansliaan.
Vähäisiä vaatimuksia varten on erillinen lomake (*Application for a default decree*), joka kantajan on täytettävä ja toimitettava asianomaiseen tuomioistuimen kansliaan.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Vireillepanossa ja muissa menettelyvaiheissa tarvittavat lomakkeet sisältyvät seuraaviin oikeudenkäyntisääntöihin:
The Rules of the Court of Judicature (Northern Ireland) 1980 [S.R. 1980 No. 346]
County Court Rules (Northern Ireland) 1981 [S.R.1981 No. 225].
Oikeudenkäyntisäännöt ovat saatavilla Pohjois-Irlannin oikeusviraston verkkosivustolla: Northern Ireland Courts and Tribunals Service.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Ei, mutta yleensä on kuitenkin suositeltavaa pyytää neuvoa asianajajalta. Tuomioistuimen henkilöstöllä ei ole pätevyyttä antaa kantajille tai vastaajille oikeudellista neuvontaa.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Koska yksipuolista tuomiota koskeva menettely on Pohjois-Irlannissa osa tavanomaista riita-asiain oikeudenkäyntimenettelyä, kantajan on täytynyt toimittaa asiakirjat tavanomaiseen tapaan ja yksityiskohtaiset tiedot vaatimuksesta on täytynyt sisällyttää alkuperäisiin asiakirjoihin. Yksipuolista tuomiota koskevassa hakemuksessa on esitettävä perustelut tuomion hakemiselle.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Kirjallinen näyttö saatavasta on sisällytettävä tuomioistuimelle toimitettaviin asiakirjoihin, kun yksipuolista tuomiota koskeva hakemus jätetään.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Jos kantaja esittää vastaajalle vaatimuksen saatavasta, jonka määrä tuomioistuimen on määritettävä, ja vastaaja ei ilmoita aikeestaan antaa vastine, kantaja voi hakea tuomiota, jonka mukaan määrä jää tuomioistuimen arvioitavaksi. Tällaisessa tapauksessa tuomari määrittää vaatimuksen arvon. Tuomari voi määrittää saatavan arvon tai päättää, ettei vaatimuksen perusteella tarvitse maksaa mitään.
Joissakin tapauksissa edellytetään, että tuomarilta haetaan päätöstä siitä, voidaanko yksipuolinen tuomio antaa. Tällaisia ovat muun muassa asiat, joissa vaatimus on annettu tiedoksi vastaajalle toisella lainkäyttöalueella, tai kun vastaajana on valtio tai kruunu tai sellainen henkilö tai elin, joka on vapautettu siviilioikeudellisesta vastuusta.
Hakemus on tehtävä myös, jos vaatimus esitetään lasta tai potilasta vastaan tai kun kyseessä on puolisoiden välisten velvoitteiden laiminlyönti (*tort*).

1.5 Muutoksenhaku

Vastaaja voi hakea yksipuolisen tuomion muuttamista (esim. maksettavan määrän alentaminen, jos osa velasta maksettiin ennen tuomion antamista) tai kumoamista (ts. peruuttamista).
Jos kantajalla on aihetta epäillä, että vastaaja ei saanut tietoonsa vaatimusta koskevia tietoja ennen tuomion antamista, hänellä on velvollisuus hakea tuomioistuimelta yksipuolisen tuomion kumoamista.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Jos vastaaja haluaa saada yksipuolista tuomiota koskevan määräyksen kumottua tai muutettua sen jälkeen, kun se on annettu, hänen on pyydettävä tuomioistuimelta tuomion kumoamista tai muuttamista viipymättä.
Tuomioistuin voi muuttaa yksipuolista tuomiota tai kumota sen, jos se katsoo, että tähän on olemassa hyvät perusteet tai että vastaajalla on realistiset mahdollisuudet puolustautua menestyksekkäästi.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos vastaaja vastustaa vaatimusta määräajassa, asian käsittely jatkuu normaalin riitautetun kanteen tavoin.
Jos yksipuolinen tuomio kumotaan riitauttamisen tuloksena, asia voidaan joutua panemaan vireille uudelleen tai vastaajalle voidaan antaa mahdollisuus esittää vaatimusta koskeva vastine. Toimintatavan päättää tuomari asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Yksipuolista tuomiota koskevaa menettelyä voidaan soveltaa vain siinä tapauksessa, että vastaaja ei vastusta eikä tunnusta vaatimusta annetussa määräajassa. Kantaja voi esittää yksipuolista tuomiota koskevan pyynnön tai hakemuksen vasta tämän jälkeen.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Yksipuolinen tuomio on päätös, jonka kantaja voi vaatia pantavaksi täytäntöön vastaajaa vastaan. Menettelyt yksipuolisen tuomion saamiseksi on selostettu edellä kohdassa 1.3.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Kuten edellä on selitetty, vastaaja voi pyytää tuomioistuimelta yksipuolisen tuomion muuttamista tai kumoamista (ts. tuomion ehtojen muuttamista tai koko tuomion peruuttamista).
Tuomioistuin voi muuttaa yksipuolista tuomiota tai kumota sen, jos se katsoo, että menettelyyn liittyy virheitä tai että vastaajalla on todelliset mahdollisuudet puolustautua menestyksekkäästi tai että siihen on hyvät perusteet.

Linkkejä

Lisätietoja menettelyistä on saatavilla Pohjois-Irlannin oikeusviraston verkkosivustolla: Northern Ireland Courts and Tribunals Service.
Vammaisten asianosaisten saatavilla oleva apu
Joissakin tuomioistuinten kanslioissa on asiakaspalveluvirkailijoita, jotka voivat auttaa. Jos tällaista apua ei ole saatavissa, vammainen asianosainen voi ottaa yhteyttä Pohjois-Irlannin oikeusviraston viestintäryhmään (Northern Ireland Courts and Tribunals Service Communication Team), puh.:
+44 300 200 7812.

Päivitetty viimeksi: 13/08/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Skotlanti

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Kaikki vaatimukset käsitellään menettelyssä, jossa vastapuolella on mahdollisuus puolustautua tai vastata vaatimukseen. Jos vastaaja ei puolustaudu eikä kiistä vaatimusta, asiaa ei tarvitse käsitellä tuomioistuimessa, vaan se voidaan käsitellä ilman osapuolten läsnäoloa. Käytännössä kyseessä on tällöin yksinkertaistettu menettely riitauttamattomien vaatimusten käsittelemiseksi.

1.1 Menettelyn soveltamisala

Menettely on käytössä *Sheriff Court* tuomioistuimissa yksinkertaisena menettelynä (*simple procedure*), nopeutettuna menettelynä (*summary cause procedure*) ja tavanomaisena menettelynä (*ordinary procedure*) sekä *Court of Session* tuomioistuimessa tavanomaisena haastemenettelynä (*ordinary summons procedure*).

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Yksinkertainen menettely koskee rahallisia vaatimuksia, joiden arvo on enintään 5 000 puntaa.

Nopeutetussa menettelyssä käsitellään henkilövahinkoja koskevia rahallisia vaatimuksia, joiden arvo on enintään 5 000 puntaa. Yksinkertainen menettely korvaa nopeutetun menettelyn silloin, kun kanne liittyy irtaimen omaisuuden maksamiseen, luovutukseen tai hallinnan palauttamiseen tai kun sillä määrätään joku tekemään jotakin.

Tavanomainen menettely koskee vaatimuksia, joiden arvo ylittää 5 000 puntaa.

Court of Session tuomioistuimessa käsitellään vaatimukset, joiden arvo on yli 100 000 puntaa.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Yksinkertaisessa menettelyssä yläraja on 5 000 puntaa.

Nopeutetussa menettelyssä yläraja on 5 000 puntaa.

Tavanomaisessa menettelyssä *Sheriff Court*- tai *Court of Session* tuomioistuimissa ei ole ylärajaa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Sekä yksinkertaiseen ja nopeutettuun menettelyyn että tavanomaiseen menettelyyn *Sheriff Court* tuomioistuimessa liittyy erillisiä menettelyjä, joiden noudattaminen on pakollista. Lisäksi *Court of Session* tuomioistuimessa on erillinen menettely tavanomaisille haasteille, ja siellä voidaan panna vireille vain vaatimuksia, joiden arvo ylittää 100 000 puntaa.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Kyllä.

Yksinkertainen menettely: Jos vastaajan kotipaikka on jossakin toisessa sopimusvaltiossa, tuomari (*sheriff*) ei tee päätöstä ennen kuin on osoitettu, että vastaaja on saanut vaatimuslomakkeen hyvissä ajoin voidakseen vastata siihen tai että kaikki toimenpiteet vaatimuksen toimittamiseksi riittävän ajoissa on toteutettu.

Nopeutettu menettely: Jos vastaajan kotipaikka on jossakin toisessa sopimusvaltiossa, tuomari (*sheriff*) ei anna tuomiota ennen kuin on osoitettu, että vastaaja on saanut haasteen hyvissä ajoin voidakseen järjestää puolustuksensa tai että kaikki toimenpiteet haasteen toimittamiseksi riittävän ajoissa on toteutettu.

Tavanomainen menettely: Bryssel I asetuksessa määrätään toimivaltasäännöistä, joita Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuinten on noudatettava menettelyissä silloin kun vastaajan kotipaikka on jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Nopeutettua menettelyä ja yksinkertaista menettelyä koskevat hakemukset toimitetaan *Sheriff Court* tuomioistuimelle. Ellei muita toimivaltaperusteita ole, hakemus on osoitettava vastaajan asuinpaikan tuomioistuimelle.

Tavanomaiset kanteet voidaan yleensä nostaa joko *Sheriff Court*- tai *Court of Session* tuomioistuimessa. *Court of Session* tuomioistuin on toimivaltainen koko Skotlannin alueella. *Sheriff Court* tuomioistuimen osalta hakemus on myös tavanomaisessa menettelyssä osoitettava vastaajan asuinpaikan tuomioistuimelle, ellei muita toimivaltaperusteita ole.

Oikeudenkäyntisäännöt (*rules of court*) ovat kunkin menettelyn kohdalla erilaiset. Ne löytyvät Skotlannin oikeushallinnon verkkosivustolta (Scottish Courts and Tribunals Service).

1.3 Muotovaatimukset

Yksinkertainen menettely: Asia pannaan vireille käyttäen vaatimuslomaketta (lomake 3A), jossa vastaajalle ilmoitetaan kantajan vaatimuksesta ja annetaan tiedot vaatimuksen yksityiskohtaisista perusteista sekä esimerkiksi tavaroista, jos vaatimus koskee tavarantoimitusta.

Nopeutettu menettely: Asia pannaan vireille haasteella (lomake 1), jossa vastaajalle ilmoitetaan kantajan vaatimuksesta ja annetaan tiedot vaatimuksen yksityiskohtaisista perusteista sekä esimerkiksi tavaroista, jos vaatimus koskee tavarantoimitusta.

Tavanomainen menettely *Sheriff Court* tuomioistuimessa: Asia pannaan vireille ensimmäisellä kannekirjelmällä (*initial writ*) käyttäen lomaketta G1. Ensimmäiseen kannekirjelmään on liitettävä selvitys (*article of condescendence*), josta käyvät ilmi seuraavat seikat:

a. toimivaltaperuste sekä
b. seikat, joihin toimivaltaperuste pohjautuu.

Tavanomainen menettely *Court of Session* tuomioistuimessa: Asia pannaan vireille haasteella, jonka sisällöstä ja muodosta säädetään *Court of Session* tuomioistuimen oikeudenkäyntisäännöissä (Court of Session rules).

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Kyllä, yksinkertaisessa menettelyssä on täytettävä lomake 3A ja nopeutetussa menettelyssä lomake 1. Tavanomaisessa menettelyssä *Sheriff Court* tuomioistuimessa asia on pantava vireille ensimmäisellä kannekirjelmällä (*initial writ*) ja *Court of Session* tuomioistuimessa haasteella (*summons*). Mainitut asiakirjat löytyvät Skotlannin oikeushallinnon verkkosivustolta (Scottish Courts and Tribunals Service) kohdasta, jossa selostetaan kuhunkin menettelyyn sovellettavat säännöt.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Ei. Kantaja voi esittää itse oman hakemuksensa. Tavanomaisessa menettelyssä on kuitenkin suositeltavaa käyttää asianajajaa, sillä menettely on melko monimutkainen.

Jos menettelyyn osallistuva osapuoli ei käytä asianajajaa vaan edustaa itse itseään, hän voi pyytää tuomioistuimelta luvan käyttää jotain toista henkilöä apunaan riita-asian tuomioistuinkäsittelyssä. Tällaista henkilöä kutsutaan maallikkoedustajaksi (*Lay Representative*). Lisätietoa maallikon toimimisesta edustajana on saatavilla Skotlannin oikeushallinnon verkkosivustolla (Scottish Courts and Tribunals Service).

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Asiakirjoista olisi käytävä ilmi vaatimuksen yksityiskohdat sekä tärkeimmät päivämäärät. Mitä laajemmasta ja monimutkaisemmasta vaatimuksesta on kyse, sitä tarkemmat tiedot siitä on annettava.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Ei täydy.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Tuomioistuin vahvistaa hakemuksen pohjalta, että velka on perusteltu. Hakemus voidaan hylätä esimerkiksi siksi, että lomakkeita ei ole täytetty oikein, tuomari (*sheriff*) ei ole vakuuttunut toimivaltaperusteesta tai asia on pantu vireille väärässä tuomioistuimessa.

1.5 Muutoksenhaku

Voiko kantaja valittaa tuomioistuimen päätöksestä olla antamatta yksipuolista tuomiota? Kyllä.

Tavanomaisessa menettelyssä valitus osoitetaan *Court of Session* tuomioistuimelle tai muutoksenhakutuomioistuimelle (*Sheriff Appeal Court*).

Nopeutetussa menettelyssä valitus osoitetaan muutoksenhakutuomioistuimelle (*Sheriff Appeal Court*).

Yksinkertaisessa menettelyssä valitus osoitetaan muutoksenhakutuomioistuimelle (*Sheriff Appeal Court*).

Muutoksenhakumenettelyä kutsutaan *Court of Session* tuomioistuimessa nimellä ”reclaiming”.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Nopeutetussa menettelyssä vastaajalla on 21 päivää aikaa täyttää vastauslomake, joka sisältää ilmoituksen kantajalle.

Yksinkertaisessa menettelyssä vastaajan on toimitettava täytetty vastauslomake (Response Form 4A) tuomioistuimelle vastauksen toimittamiselle asetetun määräajan puitteissa. Lomakkeessa vastaajan tulee ilmoittaa kiistävänsä vaatimuksen tai osan siitä (esimerkiksi summan, joka vastaajan pitäisi maksaa kantajalle). Vastaus on toimitettava tuomioistuimelle vaatimuslomakkeen ohessa annetun aikataulun mukaisen vastausajan puitteissa.

Tavanomaisessa menettelyssä *Sheriff Court* tuomioistuimessa vastaajalla on 21 päivää aikaa ilmoittaa aikomuksestaan vastata vaatimukseen (lomake 07) ja toimittaa jäljennös tästä lomakkeesta kantajalle. Lomakkeessa 07 on määritetty viimeinen päivä, jona ilmoitus vastaajan aikomuksesta vastata vaatimukseen on toimitettava *Sheriff Court* tuomioistuimelle.

Jos vastaaja haluaa vastustaa hakemusta *Court of Session* tuomioistuimessa, hänen on esitettävä vastine (”enter an appearance”) ilmoittamalla tästä haasteasiakirjalla kolmen päivän kuluessa siitä, kun asian käsittely on aloitettu. Asia tulee käsittelyyn vasta kun tiedoksi antamisesta on kulunut tietty aika. Tämä aika on tavallisesti 21 päivää.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Yksinkertaisessa menettelyssä tuomari (*sheriff*) antaa kahden viikon kuluessa vastauksesta kirjallisen määräyksen, jossa

a) osapuolet voidaan ohjata vaihtoehtoiseen riidanratkaisuun

b) voidaan määrätä tapauksen käsittelyä koskevan keskustelun järjestämisestä

c) voidaan määrätä kuulemisen järjestämisestä

d) voidaan ilmoittaa, että tuomari harkitsee päätöksen antamista ilman kuulemista, mikäli hän katsoo tämän mahdolliseksi menettelytavaksi, tai

e) tuomari voi hylätä vaatimuksen toimivaltansa nojalla tai tehdä asiassa päätöksen säännön 1.8 kohdan (11), (12) tai (13) mukaisesti.

Nopeutetussa menettelyssä osapuolet osallistuvat ensimmäiseen kuulemiseen, jossa tuomari (*sheriff*) pyrkii ratkaisemaan asian neuvottelemalla.

Tavanomaisessa menettelyssä sekä *Sheriff Court*- että *Court of Session* tuomioistuimessa on esitettävä vastine vaatimukseen, minkä jälkeen asian käsittelyä jatketaan riitautettuja kanteita koskevien sääntöjen mukaisesti. Elleivät osapuolet pääse asiassa sopuun, asia käsitellään oikeudessa, jolloin kummankin osapuolen on oikeudenkäynnissä esitettävä oikeudelle tosiseikat.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Nopeutetussa ja tavanomaisessa menettelyssä sekä *Sheriff Court*- että *Court of Session* tuomioistuimessa kantaja voi pyytää tuomioistuinta antamaan tuomion esittämällä tätä koskevan hakemuksen (*minute for decree* / *motion for decree*).

Yksinkertaisessa menettelyssä kantaja voi pyytää päätöstä tätä koskevalla hakemuksella (*Application for a Decision*).

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Kantajan on pyydettävä antamaan tuomio tai päätös esittämällä hakemus (*minute for decree, motion for decree* tai *Application for a Decision*), jolloin tuomari (*sheriff* tai *judge*) voi antaa kantajan hakemuksen mukaisen tuomion tai muun laillisen määräyksen.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Tuomarin (*sheriff* tai *judge*) annettua tuomion tai päätöksen vastaaja voi pyytää tämän tuomion tai päätöksen kumoamista (*recall of decree*).

Linkkejä

Skotlannin oikeushallinnon verkkosivustolla (Scottish Courts and Tribunals Service) selvitetään tavanomaista menettelyä, nopeutettua menettelyä ja yksinkertaista menettelyä koskevat oikeudenkäyntisäännöt.

Päivitetty viimeksi: 17/08/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.

Eurooppalainen maksamismääräys - Gibraltar

1 Riidattomien saatavien velkomusprosessin olemassaolo

Gibraltarissa ei ole erityistä maksamismääräysmenettelyä. Käytössä on kuitenkin vastaava menettely, jossa kantaja voi pyytää tuomioistuinta antamaan yksipuolisen tuomion.

1.1 Menettelyn soveltamisala

Yksipuolista tuomiota koskeva menettely on Gibraltarissa osa tavanomaista riita-asiain oikeudenkäyntimenettelyä. Kun kantaja on esittänyt vaatimuksen, vastaajan on vastattava siihen 14 päivän kuluessa siitä, kun vaatimuslomake on annettu hänelle tiedoksi. Jos vastaaja ei vastaa vaatimukseen, kantaja voi pyytää tuomioistuinta antamaan yksipuolisen tuomion (eli määräämään, että vastaajan on maksettava vaadittu määrä, koska tämä ei ole vastannut vaatimukseen). Kantajan tulisi vaatia yksipuolisen tuomion antamista mahdollisimman pian 14 päivän määräajan päättymisen jälkeen. Vastaaja voi vastata vaatimukseen, kunnes tuomioistuin vastaanottaa kantajan pyynnön tuomion antamisesta. Jos tuomioistuin saa vastaajalta vastauksen ennen kuin kantaja on pyytänyt yksipuolisen tuomion antamista, vastaus otetaan huomioon ensisijaisesti, vaikka se olisi saapunut myöhässä.

Jos kantaja ei vaadi tuomion antamista kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun määräaika vaatimuksen vastustamiselle on päättynyt, vaatimuksen käsittely lopetetaan tai keskeytetään, minkä jälkeen kantaja voi ainoastaan pyytää tuomaria perumaan käsittelyn keskeytyksen.

1.1.1 Minkälaisiin saataviin menettely soveltuu (esim. vain rahasaatavat, vain sopimukseen perustuvat saatavat)?

Yksipuolinen tuomio soveltuu lähes kaikentyyppisiin tapauksiin ja kanteisiin, joita käsitellään Gibraltarin siviilituomioistuimissa. Menettelyä ei ole rajattu rahasaataviin tai sopimukseen perustuviin saataviin. Kantaja voi hakea yksipuolista tuomiota Gibraltarissa missä tahansa riita-asiassa, ellei tätä nimenomaisesti suljeta pois riita-asioihin sovellettavissa oikeudenkäyntisäännöissä (siviiliprosessisäännöt eli *Civil Procedure Rules*).

Yksipuolisen tuomion antamista varten kantajan on esitettävä todisteet siitä, että hän on noudattanut menettelyvaatimuksia ja että vastaaja ei ole noudattanut niitä.

Siviiliprosessisääntöjen osassa 8 sallitaan poikkeuksellisesti vaihtoehtoisen menettelyn noudattaminen vaatimuksen käsittelemiseksi, jos kantaja hakee tuomioistuimen päätöstä asiassa, johon ei todennäköisesti liity olennaista erimielisyyttä tosiseikoista tai jos vaihtoehtoisen menettelyn käyttö on sallittua erityismenettelyssä. Tällöin yksipuolisen tuomion antaminen ei ole mahdollista.

1.1.2 Onko menettelyssä käsiteltäville vaatimuksille säädetty määrällinen yläraja?

Vaatimuksille ei ole säädetty määrällistä ylärajaa.

1.1.3 Onko menettelyn käyttö vapaaehtoista vai pakollista?

Kuten edellä todetaan, yksipuolista tuomiota koskeva menettely on osa tavanomaista riita-asiain käsittelyä. Se ei ole erillinen menettely niin kuin monissa EU:n jäsenvaltioissa. Menettelyn käyttö on vapaaehtoista siinä mielessä, että tuomioistuin ei anna yksipuolista tuomiota automaattisesti vain siksi, että vastaaja ei ole vastannut vaatimukseen asetetussa määräajassa. Määräaika ilmoitetaan selvästi vaatimuslomakkeessa, joka annetaan tiedoksi vastaajalle. Jos kantaja haluaa tuomioistuimen antavan yksipuolisen tuomion, hänen on esitettävä sitä koskeva pyyntö tai hakemus. Vaihtoehtoisesti kantaja voi antaa asian raueta.

1.1.4 Voidaanko menettelyä soveltaa, jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa?

Jos vastaaja asuu toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, menettely on käytettävissä sillä edellytyksellä, että tuomioistuinten päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta jäsenvaltioiden välillä tehtyjen sopimusten (esim. tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12. joulukuuta 2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012) tai kolmansien maiden kanssa tehtyjen vastaavien sopimusten ehdot täyttyvät. Kantajan on varmistettava, että vaatimuslomake on annettu asianmukaisesti tiedoksi vastaajalle noudattaen asiakirjojen tiedoksiantoon Gibraltarin ulkopuolelle sovellettavia sääntöjä (esim. oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 13. marraskuuta 2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1393/2007). Jos vastaaja ei vastaa vaatimukseen, kantajan on haettava tuomioistuimelta yksipuolista tuomiota tavanomaisen menettelyn mukaisesti.

1.2 Toimivaltainen tuomioistuin

Toimivaltainen tuomioistuin on Gibraltarin korkein oikeus (*Supreme Court of Gibraltar*), jonka toimivalta kattaa eri aloja. Korkeimmalla oikeudella (*Supreme Court*) on toimivalta muun muassa vähäisiä vaatimuksia koskevissa asioissa, joissa vaatimuksen määrä on enintään 10 000 puntaa.

1.3 Muotovaatimukset

Edellä lueteltujen edellytysten – ts. sen, että kantaja on esittänyt vaatimuksensa asianmukaisten menettelyjen mukaisesti ja että vastaaja ei ole vastannut vaatimukseen määräajassa – lisäksi yksipuolisen tuomion saamiselle on asetettu myös muita muotovaatimuksia, joiden soveltaminen riippuu vaatimuksen lajista.

Jos vaatimuksen määrä on täsmennetty, yleensä riittää, että kantaja esittää tuomioistuimelle pyynnön, jossa pyydetään yksipuolista tuomiota. Tällaiset pyynnöt käsittelee yleensä tuomioistuimen kirjaaja eikä tuomari. Tällöin tuomioistuimen virkailija tarkistaa, että vastaaja ei ole ilmoittanut vastaanottaneensa hänelle tiedoksi annettua vaatimusta, että hän ei ole vastannut vaatimukseen, että määräajat ovat umpeutuneet ja että kantaja on toimittanut tuomioistuimelle tarvittavat todisteet.

Jos vaatimuksen määrää ei ole tarkemmin määritelty, kantajan on toimitettava tuomioistuimelle hakemus. Tällöin tuomari käsittelee asian. Hän päättää, tarvitaanko tuomioistuinkäsittelyä ja millaisia todisteita (esimerkiksi mitä asiakirjoja) kantajan on toimitettava tuomioistuimelle, jotta tuomari voi määrittää rahasumman, johon kantaja on oikeutettu.

1.3.1 Onko vakiolomakkeen käyttäminen pakollista (jos on, mistä lomakkeita saa)?

Vakiolomaketta on käytettävä riippumatta siitä, onko vaateen määrä täsmennetty vai ei.

Jos vaatimus koskee määrättyä summaa ja tuomioistuin on virallistanut sen, se lähettää kantajalle lomakkeen N205A – Notice of Issue (Specified Amount). Lomakkeessa on kohta, joka kantajan on täytettävä, minkä jälkeen hänen on palautettava lomake tuomioistuimelle yksipuolisen tuomion pyytämistä varten siinä tapauksessa, että vastaaja ei vastaa vaatimukseen annetussa määräajassa. Lomakkeessa on ohjeet sen täyttämiseksi.

Ennen lomakkeen täyttämistä kantajan kannattaa miettiä tarkkaan, miten hän haluaa vastaajan maksavan saatavan. Vaikka kantaja haluaisi vastaajan maksavan rahat välittömästi, niiden saaminen on todennäköisempää, jos vastaaja voi maksaa ne erissä tietyn ajan kuluessa. Tämä riippuu vastaajan tilanteesta.

Jos vaatimuksen määrää ei ole määritetty, kantaja saa tuomioistuimelta vaatimuksen esittämisen yhteydessä lomakkeen N205B – Notice of Issue (Unspecified Amount). Myös tässä lomakkeessa on kohta, jossa kantaja voi pyytää tuomioistuinta antamaan määräyksen, jonka mukaan vastaaja on vastuussa vaateesta. Tuomioistuin päättää summan, joka vastaajan on maksettava. Kyse on menettelystä, josta käytetään nimitystä ”entering judgment for an amount to be decided by the court”.

Tietyntyyppisissä tapauksissa vaaditaan, että tuomarilta haetaan päätöstä siitä, voidaanko yksipuolinen tuomio antaa. Tällaisia ovat mm. asiat, joissa vaatimus on annettu tiedoksi vastaajalle toisella lainkäyttöalueella, tai kun vastaajana on valtio tai kruunu tai sellainen henkilö tai elin, joka on vapautettu siviilioikeudellisesta vastuusta. Hakemus on tehtävä myös, jos vaatimus esitetään lasta tai potilasta vastaan tai kun kyseessä on puolisoiden välisten velvoitteiden laiminlyönti (*tort*). Tällaisissa tapauksissa käytetään lomaketta N244 (Application Notice).

Lisätietoja sekä tarvittavat lomakkeet voi pyytää osoitteesta Supreme Court Registry, 277 Main Street, Gibraltar, puhelinnumero: (+350) 200 75608.

1.3.2 Täytyykö minun käyttää lakimiestä?

Kaikkien muiden tapaustyyppien tavoin myöskään vaatimusten tapauksessa ei ole velvollisuutta pyytää neuvoa asianajajalta tai käyttää tätä edustajana. Yleissääntönä on kuitenkin, että jos on kyse yli 10 000 punnan saatavasta ja erityisesti jos vaatimukseen liittyy monimutkaisia seikkoja, on suositeltavaa pyytää neuvoa asianajajalta. Oikeudellisen edustajan käytön suositeltavuudesta on saatavilla lisätietoja verkkosivulla ”Asian vireillepano tuomioistuimessa”.

1.3.3 Kuinka yksityiskohtaisesti minun täytyy kuvailla vaatimuksen peruste?

Koska yksipuolista tuomiota koskeva pyyntö tai hakemus on Gibraltarissa osa tavanomaista riita-asiain oikeudenkäyntimenettelyä, kantajan on täytynyt esittää vaatimus tavalliseen tapaan (ks. ”Miten on meneteltävä?”). Pääpiirteittäin voidaan todeta, että vaatimuslomakkeessa on oltava tiedot osapuolista, lyhyt kuvaus vaatimuksesta sekä mahdollisuuksien mukaan tieto haettavasta rahasummasta ja siitä, mihin seuraavista luokista rahasumma kuuluu:

enintään 10 000 puntaa

yli 10 000 mutta alle 15 000 puntaa

yli 15 000 puntaa.

Henkilökohtaisia menetyksiä tai henkilövahinkoja koskevien vaatimusten tapauksessa kantajan olisi ilmoitettava, vaatiiko hän korvauksena

enintään 1 000 puntaa vai

yli 1 000 puntaa.

Jos kantaja ei pysty arvioimaan vaatimuksen arvoa, hänen olisi mainittava siitä lomakkeella (”I cannot say how much I intend to recover.”). Lomakkeessa on ohjeet sekä kantajalle että vastaajalle.

1.3.4 Täytyykö minun esittää kirjallista näyttöä saatavasta? Jos täytyy, mitkä asiakirjat ovat hyväksyttäviä todisteita?

Kantajan olisi toimitettava vaatimuslomakkeen lisäksi seuraavat vaatimukseen liittyvät tiedot:

lyhyt kuvaus tosiseikoista
(tarvittaessa) ilmoitus siitä, että kantaja hakee tietyntyyppisiä vahingonkorvauksia
mahdollisesti vaadittavaa korkoa koskevat yksityiskohdat
muut seikat, jotka oikeudenkäyntisääntöjen mukaan on mainittava asianomaisen vaatimustyypin yhteydessä.
Tapauksissa, joissa tuomioistuimen henkilökunta voi antaa yksipuolisen tuomion, sen on ensin varmistettava, että vaatimukseen liittyvät tiedot on annettu tiedoksi vastaajalle, että vastaaja ei ole vastannut vaatimukseen annetussa määräajassa ja että vastaaja ei ole jo maksanut vaadetta.
Jos nämä vaatimukset täyttyvät, tuomioistuimen virkailija antaa kantajan hyväksi tuomion, jossa ilmoitetaan, mikä määrä vastaajan on maksettava, maksun eräpäivä sekä saajan yhteystiedot maksun suorittamista varten. Kantajalle ja vastaajalle lähetetään jäljennös tuomiosta.
Jos asian ratkaisee tuomari, kuten edellä kerrotun mukaan tehdään silloin, kun vaatimuksen määrää ei ole täsmennetty, hän päättää, onko tarpeen järjestää osapuolten kuuleminen tai tarvitaanko lisätodisteita. Tästä menettelystä käytetään nimeä ”giving directions”. Tuomarin tehtyä asiasta päätöksen kantajalle ja vastaajalle lähetetään oikeuden määräys. Tuomari voi joko siirtää vaatimuksen vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaan menettelyyn (*small claims track*) tai määrätä vaatimuksen käsiteltäväksi istunnossa (*disposal hearing*).
Tässä istunnossa tuomari joko antaa yksityiskohtaisempia määräyksiä esimerkiksi asiakirjoista ja todisteista, jotka tarvitaan, jotta tuomari voi tehdä lopullisen päätöksen maksettavasta määrästä, tai – jos kyseessä on yksinkertainen tapaus, joka ei edellytä pitkällistä kuulemista – tekee päätöksen määrästä, joka vastaajan on maksettava.
Se, kumpaan ratkaisuun tuomari päätyy, riippuu vahingonkorvauksen todennäköisestä määrästä ja siitä, onko todennäköistä, että vastaaja riitauttaa vahingonkorvauksen määrän, sekä siitä, sisältävätkö istunnossa käytettävissä olevat asiakirjat riittävät todisteet lopullisen päätöksen tekemiseksi.
Tuomari ei yleensä tee lopullista päätöstä tällaisen istunnon perusteella, ellei kaikkia tuomioistuimelle esitettyjä kirjallisia todisteita ole toimitettu vastaajalle vähintään kolme päivää ennen istunnon suunniteltua ajankohtaa.
Tämän istunnon jälkeen tuomioistuimen henkilökunta laatii tuomarin päätöksestä määräyksen. Kantajalle ja vastaajalle lähetetään jäljennös määräyksestä.
Jos vastaaja ei asu Gibraltarissa, tuomioistuimen on edellä mainittujen seikkojen lisäksi varmistettava muun muassa asiaan sovellettavien kansainvälisten sopimusten perusteella, että se on toimivaltainen käsittelemään asian ja tekemään siitä päätöksen, että millään muulla tuomioistuimella ei ole asiassa yksinomaista toimivaltaa ja että vaatimus on annettu asianmukaisesti tiedoksi.

1.4 Hakemuksen hylkääminen

Jos kantaja ei ole noudattanut oikeudenkäyntisääntöjä, tuomioistuin hylkää yksipuolisen tuomion antamista koskevan pyynnön tai hakemuksen. Jos esimerkiksi vaatimuslomakkeen sisältämät tiedot tai vaatimuksen tiedoksi antaminen eivät ole siviiliprosessisääntöjen mukaisia, tuomioistuin ei anna yksipuolista tuomiota. Yksipuolista tuomiota koskeva hakemus hylätään myös siinä tapauksessa, että kantaja ei toimita tuomioistuimelle riittäviä todisteita (ks. edellä). Jos näitä menettelyvaatimuksia noudatetaan, se, tutkiiko tuomioistuin vaatimuksen perusteet ennen yksipuolisen tuomion antamista, riippuu (kuten edellä todettiin) siitä, koskeeko vaatimus määrättyä summaa vai ei ja onko kyse vaatimuksesta, jonka vain tuomari voi käsitellä hakemuksen perusteella (ks. kohta 1.3).

1.5 Muutoksenhaku

Yksipuolisen tuomion antaminen voidaan evätä ainoastaan siinä tapauksessa, että tuomioistuin toteaa kantajan laiminlyöneen asianmukaisten menettelyjen noudattamisen. Kantaja ei voi hakea muutosta tällaiseen päätökseen. Jos tuomioistuin kieltäytyy myöntämästä yksipuolista tuomiota, kantaja voi yleensä panna kyseistä vastaajaa koskevan asian uudelleen vireille jättämällä uuden vaatimuslomakkeen siviiliprosessisääntöjen mukaisia menettelyjä ja vaatimuksia noudattaen.
Väärin perustein myönnettyä yksipuolista tuomiota koskevaa määräystä voidaan muuttaa tai se voidaan kumota vastaajan esitettyä tätä koskevan hakemuksen. Hakemuksella voidaan hakea joko yksipuolisen tuomion muuttamista (esim. maksettavan määrän alentaminen, jos osa velasta maksettiin ennen tuomion antamista) tai kumoamista (ts. peruuttamista).
Jos kantajalla on aihetta epäillä, että vastaaja ei saanut tietoonsa vaatimusta koskevia tietoja ennen yksipuolisen tuomion antamista, hänellä on velvollisuus hakea tuomioistuimelta hänen hyväkseen annetun yksipuolisen tuomion kumoamista.

1.6 Kantajan vaatimuksen vastustaminen

Yksipuolista tuomiota koskevaa menettelyä voidaan soveltaa vain siinä tapauksessa, että vastaaja ei vastusta eikä tunnusta vaatimusta annetussa määräajassa (ks. edellä). Jos vastaaja vastustaa vaatimusta, sen käsittely jatkuu normaalin riitautetun vaatimuksen tavoin.
Jos vastaaja haluaa saada yksipuolista tuomiota koskevan määräyksen kumottua tai muutettua sen jälkeen, kun se on annettu, hänen on pyydettävä tuomioistuimelta tuomion kumoamista tai muuttamista viipymättä. Tuomioistuin voi muuttaa yksipuolista tuomiota tai kumota sen, jos se katsoo, että tähän on olemassa hyvät perusteet tai että vastaajalla on realistiset mahdollisuudet puolustautua menestyksekkäästi.

1.7 Vastustamisen vaikutus

Jos vastaaja vastustaa vaatimusta määräajassa, asian käsittely jatkuu normaalin riitautetun kanteen tavoin. Tämä menettely on selostettu sivustolla ”Asian vireillepano tuomioistuimessa”.

1.8 Seuraus siitä, ettei vastaaja vastusta kannetta

Yksipuolista tuomiota koskevaa menettelyä voidaan soveltaa vain siinä tapauksessa, että vastaaja ei vastusta eikä tunnusta vaatimusta annetussa määräajassa. Kantaja voi esittää yksipuolista tuomiota koskevan pyynnön tai hakemuksen vasta tämän jälkeen.

1.8.1 Mitä on tehtävä, jotta tuomiosta tulisi täytäntöönpanokelpoinen?

Yksipuolinen tuomio on päätös, jonka kantaja voi vaatia pantavaksi täytäntöön vastaajaa vastaan. Menettelyt yksipuolisen tuomion saamiseksi on selostettu edellä kohdassa 1.3.

1.8.2 Onko tämä tuomio lopullinen vai voiko vastaaja edelleen valittaa siitä?

Kuten edellä on selitetty, vastaaja voi pyytää tuomioistuimelta yksipuolisen tuomion muuttamista tai kumoamista (ts. tuomion ehtojen muuttamista tai koko tuomion peruuttamista). Kyse ei ole varsinaisesta muutoksenhausta, sillä asia käsitellään samassa tuomioistuimessa, jossa se olisi käsitelty alun perin siinä tapauksessa, että vastaaja olisi vastustanut vaatimusta. Tuomioistuin voi muuttaa yksipuolista tuomiota tai kumota sen, jos se katsoo, että menettelyyn liittyy virheitä tai että vastaajalla on todelliset mahdollisuudet puolustautua menestyksekkäästi tai että siihen on hyvät perusteet.
Molemmat osapuolet voivat hakea muutosta yksipuolisen tuomion kumoamista tai kumoamisen epäämistä koskevaan päätökseen saatuaan siihen luvan joko päätöksen tehneeltä tuomioistuimelta tai muutoksenhakutuomioistuimelta.

Päivitetty viimeksi: 17/08/2021

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.